THOTTIYUTE MAKAN-AN ANALYTICAL STUDY

DISSERTATION

Submitted in partial fulfilment of the requirements for the award of the degree of

Master of Philosophy

IN

MALAYALAM

BY

JAYAMOHAN K.

DEPARTMENT OF MODERN INDIAN LANGUAGES
ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY
ALIGARH (INDIA)

1994

Fed in Computer
MA LIBRARY

DS2926

MAULANA AZAD LIBRARY
Acc. No.
DS-2926
ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

CHECKED-2002

20 OCT 1997

തോട്ടിയുടെ മകൻ
ഒരു അനുശീലനം

അലിഗഢ് മുസ്ലീം സർവ്വകലാശാലയിൽ എം.ഫിൽ ബിരുദത്തിന്റെ
ഭാഗിക പൂരണത്തിനായി സമർപ്പിച്ച പ്രബന്ധം

കെ. ജയമോഹൻ
ആധുനിക ഭാരതീയ ഭാഷാവിഭാഗം
അലിഗഢ് മുസ്ലീം സർവ്വകലാശാല
അലിഗഢ് (ഇൻഡ്യ)

1994

DEPARTMENT OF MODERN INDIAN LANGUAGES

ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY, ALIGARH

No........................./MIL Dated...........................

C E R T I F I C A T E

*Certified that the dissertation entitled 'THOTTIYUTE MAKAN: AN ANALYTICAL STUDY', submitted by **MR. JAYAMOHAN.K.,** in partial fulfilment of the requirements for the award of the degree of Master of Philosophy in Malayalam is completed under my supervision and guidance. He fulfils the conditions laid down in the Academic Ordinances.*

7-8-95

CHAIRMAN
Department of
Modern Indian Languages
A.M.U., ALIGARH

12-7-95

(Prof. K.A. KOSHY)
Supervisor

കടപ്പാട്

അലിഗഢ് മുസ്ലിം സർവ്വകലാശാലയിലെ മലയാളം എം. ഫിൽ കോഴ്സിന്റെ ഭാഗമെന്ന നിലയിൽ 'തോട്ടിയുടെ മകൻ- ഒരു അനുശീലനം'എന്ന ഈപ്രബന്ധം രചിക്കുന്നതിനു അനുവാദവും എല്ലാവിധ സൗകര്യങ്ങളും പ്രദാനം ചെയ്ത പ്രസ്തുത സർവ്വകലാശാലയിലെ, ആധുനിക ഭാരതീയ ഭാഷാ വിഭാഗത്തോട് എനിക്കുള്ള നന്ദിരേഖപ്പെടുത്തുന്നു. പ്രസ്തുത പ്രബന്ധരചനയിൽ വേണ്ട മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശവും വിലപ്പെട്ട നിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകി സഹായിച്ച വിഭാഗാദ്ധ്യക്ഷൻ പ്രൊഫ. കെ. എ. കോശിയോടുള്ള കടപ്പാട് നിസ്സീമമാണ്. ഇതിന് എന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ച എന്റെ ഗുരുനാഥനായ ശ്രീ. കെ. പി. അപ്പനോട് എനിക്ക് അളവറ്റ നന്ദിയുണ്ട്.

സർവ്വകലാശാലയിലെ മൗലാനാ ആസാദ് ലൈബ്രറി, ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റൽ സെമിനാർ ലൈബ്രറി, കേരള സർവ്വകലാശാല ലൈബ്രറി (തിരുവനന്തപുരം), ശ്രീനാരായണ കോളേജ് ലൈബ്രറി (കൊല്ലം) എന്നിവടങ്ങളിലെ വിപുലമായ ഗ്രന്ഥശേഖരം, ഈ പ്രബന്ധ രചനയ്ക്ക് ഒരു പുതിയ മാനം കൈവരിക്കാൻ സഹായകമായിട്ടുണ്ട്.

പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും ഈ പ്രബന്ധരചനയിൽ എന്നെ സഹായിച്ച മറ്റ് എല്ലാ വ്യക്തികളോടും എനിക്കുള്ള നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

കെ. ജയമോഹൻ.

ഉള്ളടക്കം

	പുറം
ഉപോദ്ഘാതം	4-9
അദ്ധ്യായം ഒന്ന്	10-38
തകഴിയും മലയാള സാഹിത്യവും	
അദ്ധ്യായം രണ്ട്	39-63
തോട്ടിയുടെ മകൻ – ഇതിവൃത്താപഗ്രഥനം	
അദ്ധ്യായം മൂന്ന്	64-83
തോട്ടിയുടെ മകൻ – രൂപാപഗ്രഥനം	
അദ്ധ്യായം നാല്	84-87
ഉപസംഹാരം	
അനുബന്ധം	
i) തകഴിയുമായുള്ള അഭിമുഖം	88-93
ii) ഗ്രന്ഥസൂചി	94-99

ഉപോദ്ഘാതം

0.1 പ്രാരംഭം

മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിൽ മാറ്റത്തിന്റെ ശംഖൊലി മുഴക്കിയവരിൽ പ്രമുഖനാണ് തകഴി. അധഃസ്ഥിതവർഗ്ഗത്തിന്റെയും, പാവപ്പെട്ടവന്റെയും തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെയും ജീവിതചിത്രീകരണമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിക്ക നോവലുകളും. 'തോട്ടിയുടെ മകനി'ലെ സൃഷ്ടി വൈഭവത്തിന്റെ സർഗ്ഗാത്മകതയെ അപഗ്രഥിക്കുകയാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

0.2 പഠനത്തിന്റെ പ്രസക്തി

ഇൻഡ്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെഅന്ത്യകാലഘട്ടത്തിലാണ് ഈ നോവൽ രചിക്കപ്പെട്ടത്. ആ കാലഘട്ടത്തിലാണ് കേരളത്തിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ആവിർഭാവവും. സംഘടിത തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെ മുന്നേറ്റം പശ്ചാത്തലമായുള്ള ഈ നോവലിന് അധികം പ്രസക്തിയുണ്ട്. തകഴി എന്ന സർഗ്ഗാത്മക സാഹിത്യകാരൻ ആ സവിശേഷ കാലഘട്ടത്തിന്റെ സംഭാവനയാണ്. തങ്ങളുടെ ജന്മാവകാശത്തെപ്പറ്റി ബോധവാന്മാരായി മാറിക്കൊണ്ടിരുന്ന അധ്വാനവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഔന്നത്യത്തിലേക്കുള്ള പ്രയാണം അന്ന് ത്വരിതഗതിപ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഉണർന്നെഴുന്നേൽക്കുന്ന അടിമവർഗ്ഗത്തിന്റെ സമരവീര്യത്തിന് സ്നേഹം പകർന്ന തകഴി തന്റെ സർഗ്ഗ പ്രതിഭയുടെ കവാടം, ആ നിസ്വവർഗ്ഗത്തിന്റെ വേദന അനുവാചകരിൽ സംക്രമിക്കുന്നതിനു തുറന്നു കൊടുത്തു.

അധ്വാനവർഗ്ഗത്തിൽ ഏറ്റവും താണ പടിയിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന തൊഴിലാളികളാണ് ആലപ്പുഴയിലെ തോട്ടികൾ. അവരെക്കുറിച്ച് അന്നുവരെയുണ്ടായിരുന്ന സങ്കല്പങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായി അവരും പൊതുധാരയുടെ അനിവാര്യമായ ഘടകമാണെന്ന ബോധം ജനങ്ങളിൽ വളർത്താൻ തകഴി ശ്രമിച്ചു. ആ ശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായിരുന്നു 'തോട്ടിയുടെ മകൻ' എന്ന നോവൽ. ആ കൃതിയുടെ ഇതിവൃത്തപരവും, രൂപപരവുമായ അപഗ്രഥനം ഇന്നേവരെ നടന്നിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇത്തരം ഒരു പഠനത്തിന് വളരെയധികം പ്രസക്തിയുണ്ട്.

0.3 പൂർവ്വ പഠനങ്ങൾ

അരനൂറ്റാണ്ടിലേറെ കാലമായി സാഹിത്യസപര്യ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തകഴി നാല്പത് നോവലുകളും, അഞ്ഞൂറ് ചെറുകഥകളും, മൂന്ന് ആത്മകഥകളും, 'തോറ്റില്ല' എന്ന ഒരു നാടകവും (1945) 'അമേരിക്കൻ തിരശ്ശീല' എന്ന യാത്രാ വിവരണവും (1966) മലയാള സാഹിത്യത്തിന് സംഭാവന ചെയ്തു. എന്നാൽ സാഹിത്യ ലോകത്ത് ആ കൃതികൾക്കുള്ള പ്രാമുഖ്യമനുസരിച്ചുള്ള പഠനങ്ങൾ വളരെ വിരളമാണ്. നടന്നിട്ടുള്ള പഠനങ്ങളിലധികവും ചെമ്മീൻ, രണ്ടിടങ്ങഴി, കയർ, ഏണിപ്പടികൾ എന്നീ നോവലുകളെപ്പറ്റി മാത്രമാണ്.

'തോട്ടിയുടെ മകൻ' എന്ന നോവലിനെക്കുറിച്ച് ആദ്യമായി ഒരു പഠനം വരുന്നത് മുണ്ടശ്ശേരിയുടേതാണ്. അതിനുശേഷം ഈ നോവലിനെക്കുറിച്ച് എടുത്തു പറയത്തക്ക പഠനങ്ങളൊന്നും തന്നെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. തകഴിയുടെ നോവലുകളെപ്പറ്റിയുള്ള ഇതര പഠനങ്ങളിൽ ആ നോവലിനെപ്പറ്റിയുള്ള ചില പരാമർശങ്ങൾ മാത്രമാണ് കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

തകഴിയുടെ കൃതികളെക്കുറിച്ച് നടത്തിയിട്ടുള്ള പഠനങ്ങളിലധികവും ഒറ്റപ്പെട്ട ചില ലേഖനങ്ങളിൽ ഒതുങ്ങി നിൽക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. "ഭാഷാ പോഷിണിയുടെ 'തകഴി' സിംപോസിയത്തിൽ മലയാളത്തിലെ പ്രശസ്തരായ സാഹിത്യകാരന്മാർ തകഴിയുടെ കൃതികളെക്കുറിച്ചും, വ്യക്തിത്വത്തെക്കുറിച്ചും വിലയിരുത്തുന്നുണ്ട്".

'ആധുനിക നോവൽ ദർശന'ത്തിൽ, "സമൂഹത്തെ അപഗ്രഥിക്കുന്ന തകഴി അത്രതന്നെ ഗൗരവമായി ജീവിതത്തെ അപഗ്രഥിക്കുന്നില്ല. ശൃംഗാര കരുണ രസങ്ങളെ ഉണർത്താൻ തകഴിയുടെ വൈഭവം അന്യാദൃശമാണ്" എന്ന് കെ. എം. തരകൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. [1]

അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ, തകഴിയും മലയാളസാഹിത്യവും.

ബഷീർ. എം. എം., തകഴിയുടെ ചെറുകഥകൾ,

രാഘവൻപിള്ള, എന്നാൽ ഇനിയൊരു കഥയുര ചെയ്യാം. കയറിനെ കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ

ശിവദാസൻ സി. പി., തകഴിയുടെ ആഖ്യാനശൈലി

വേലായുധൻപിള്ള. പി. വി., തകഴിക്കൊരു പുതിയ മുഖവുര

കൊടുപ്പുന്ന, രണ്ടിടങ്ങഴിയും ചെമ്മീനും. ഒരു തന്മാത്ര നിരീക്ഷണം.

തോമസ് തുമ്പമൺ, തകഴി കൃതികളിലെ വൈയക്തികത്വം

അശോകൻ. കെ. , തകഴിയുടെ നോവലുകൾ

വസന്തൻ, തകഴിയുടെ നോവലുകളിലെ സമൂഹം

ടി. എൻ. ജയചന്ദ്രൻ 'നോവലിസ്റ്റിന്റെ ശില്പശാല എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹവുമായി നടത്തിയ അഭിമുഖം ചേർത്തിയിരിക്കുന്നത് തകഴിയുടെ വ്യക്തിത്വത്തിലേക്കും, സാഹിത്യജീവിതത്തിലേക്കും ജീവിത കാഴ്ചപ്പാടിലേക്കും വിലപ്പെട്ട വിവരങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ട്.[2]

'നോവലുകളിലൂടെ' എന്ന പഠനഗ്രന്ഥത്തിൽ കെ. പി. ശരത്ചന്ദ്രൻ തകഴിയുടെ കൃതികളിലെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെ വിഹഗ വീക്ഷണം നടത്തുന്നുണ്ട്.[3]

ഭാഷാ സാഹിതിയിൽ ജോർജ്ജ് ഓണക്കൂർ ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു "തോട്ടിയുടെ മകനിൽ തുടക്കമിട്ട തൊഴിലാളി വർഗ്ഗനായക സങ്കല്പം രണ്ടിടങ്ങഴിയിൽ സാക്ഷാത്ക്കരിക്കപ്പെടുന്നു. മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിന് തകഴി നൽകിയ ശ്രദ്ധാർഹമായ സംഭാവനയും ഇതു തന്നെ. ബൽസാക്കിന്റെയും , സോളോയുടേയും സാഹിത്യ ദർശനത്തിന്റെ നിഴൽവെട്ടത്തിൽ നോവലെഴുത്താരംഭിച്ച തകഴി പല തട്ടുകളിലായി ഭിന്നിച്ചു കിടന്ന കേരളത്തിലെ സാമൂഹ്യ വർഗ്ഗങ്ങളുടെ നിസ്സംഗനായ ചിത്രകാരൻ എന്ന നിലയിലായിരുന്നു ആദ്യമായി തന്റെ വ്യക്തിമുദ്ര പതിച്ചത്."[4]

0.4 പഠനത്തിന്റെ വ്യാപ്തി

'തോട്ടിയുടെ മകൻ' എന്ന നോവലിനെ പ്രമേയപരമായും, രൂപപരമായും, അപഗ്രഥിച്ച് വിശദീകരിക്കുകയാണിവിടെ ചെയ്യുന്നത്. ഈ നോവലിന്റെ സാമൂഹ്യപ്രാധാന്യത്തെ വിലയിരുത്തുന്നതോടൊപ്പം രാഷ്ട്രീയ പ്രാധാന്യവും പരിശോധിക്കാൻ ഇവിടെ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. അധഃസ്ഥിത വർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പ് ഇവിടെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു.

അലിഖിതനിയമങ്ങളെ മറികടന്നു അടിമത്വത്തിന്റെയും, അരാജകത്വത്തിന്റെയും ചങ്ങലകൾ പൊട്ടിക്കുന്ന പച്ച മനുഷ്യരുടെ കഥയാണ് ഇവിടെ പഠനവിഷയമാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ തൊഴിലാളികളുടെ ജീവിതം, സംഘടനാബോധം, വർഗബോധം ഇവയൊക്കെ ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്.

മനുഷ്യൻ എപ്പോഴും മാറ്റം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇത് തോട്ടി തൊഴിലാളികളെ സംബന്ധിച്ചും ശരിയാണ് അവനും ജീവിതം ആസ്വദിക്കണം, അവനും ജീവിതത്തിൽ മോഹങ്ങളും, പ്രതീക്ഷകളു

മൊക്കെയുണ്ട്. ഒപ്പം അവന്റേതായ കുറേ സ്വപ്നങ്ങളും. ഈ മോഹങ്ങളുടേയും സ്വപ്നങ്ങളുടേയും പ്രതീക്ഷകളുടേയും വിശകലനം കൂടിയാണ് ഈ പഠനം.

0.5 പ്രബന്ധ സ്വരൂപം

പ്രബന്ധം മൂന്നദ്ധ്യായങ്ങളായി തരംതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. തകഴിയും മലയാളസാഹിത്യവും എന്ന ഒന്നാമത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ കുട്ടനാട്ടുകാരനായ തകഴിയുടെ വ്യക്തിപരമായ ജീവിതത്തെയാണ് സ്പർശിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഒപ്പം പ്രാധാന്യമെന്ന് തോന്നിയ ചെറുകഥകളെയും, നോവലുകളെയുംപറ്റി ചുരുക്കി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. വൈദേശിക പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങൾ എന്തുമാത്രം തകഴിയിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയെന്ന് പരിശോധിക്കാനും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

രണ്ടാമത്തെ അദ്ധ്യായം ഇതിവൃത്തത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അനുശീലനമാണ്. നോവലിൽ അനാവൃതമായിരിക്കുന്ന വർഗ്ഗസമരകഥ, സാമൂഹിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ എന്നിവ ഇവിടെ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്നു. തകഴിയുടെ ജീവിതാവബോധം ഈ നോവലിൽ എങ്ങനെ പ്രതിഫലിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പരിശോധിക്കാനും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

രൂപാപഗ്രഥനം എന്ന മൂന്നാമത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഈ നോവൽ തകഴിയുടെ മറ്റു നോവലുകളിൽ നിന്നും എങ്ങനെ വ്യത്യസ്തത പുലർത്തുന്നു എന്നു പരിശോധിക്കുകയാണ്. തകഴിയുടെ കഥാപാത്രസൃഷ്ടി വൈഭവം ഈ നോവലിലെ കഥാപാത്രങ്ങളെ എന്തുമാത്രം സമ്പുഷ്ടമാക്കിയെന്നറിയാനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തമായ ഭാഷാശൈലിയും ചിത്രീകരണപാടവവും അപഗ്രഥിക്കാനും ഇവിടെ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നാലാമദ്ധ്യായത്തിൽ ഉപസംഹാരം എന്ന ഭാഗത്ത് നിഗമനങ്ങളാണ് ചുരുക്കി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത്.

അനുബന്ധമായി തകഴിയുമായി നടത്തിയ അഭിമുഖം,പ്രബന്ധരചനയ്ക്ക് സഹായകമായിത്തീർന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളും, ലേഖനങ്ങളും ഗ്രന്ഥസൂചിയായും ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

അടിക്കുറിപ്പുകൾ

1. തരകൻ കെ. എം., ആധുനിക നോവൽ ദർശനം, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ,കോട്ടയം., 1982 പുറം 96
2. ജയചന്ദ്രൻ ടി. എൻ., നോവലിസ്റ്റിന്റെ ശിൽപ്പശാല, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം. 1982 പുറം. 25
3. ശരത്ച്ചന്ദ്രൻ കെ. പി., നോവലുകളിലൂടെ, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം. 1987 പുറം. 50
4. ജോർജ്ജ് ഓണക്കൂർ, ഭാഷാ സാഹിതി, 'തോട്ടിയുടെ മകൻ', കേരള സർവ്വകലാശാല പ്രസിദ്ധീകരണം 1990 പുറം 22

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്

1·0 തകഴിയും, മലയാള സാഹിത്യവും

1.1 കുട്ടനാട്ടുകാരനായ തകഴി

മലയാള സാഹിത്യത്തിന് വിശ്വസാഹിത്യരംഗത്ത് പ്രശസ്തി നേടിക്കൊടുത്തവരിൽ പ്രമുഖനാണ് തകഴി. താൻ ജനിച്ചു വളർന്ന കുട്ടനാടിന്റെയും അവിടത്തെ കൃഷിക്കാരുടെയും കർഷകതൊഴിലാളികളുടെയും, സാധാരാണക്കാരുടെയും ജീവിതത്തെ ചിത്രീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് തന്റെ കൃതികൾക്ക് ഇത്രയും പ്രശസ്തി ലഭിച്ചത്. സാഹിത്യജീവിത ചിത്രീകരണത്തിലൂടെയും, വിമർശനത്തിലൂടെയും പരിവർത്തനത്തിന് വഴി തെളിയ്ക്കാൻ സാഹിത്യത്തിനേ കഴിയൂ എന്നു വിശ്വസിച്ച ഒരു സാഹിത്യകാരനാണ് അദ്ദേഹം.

കുട്ട നാടിന്റെ കഥാകൃത്ത് എന്നാണ് തകഴിയെ സാധാരണ വിശേഷിപ്പിക്കാറുള്ളത്. കുട്ടനാട്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പല ചെറുകഥകൾക്കും, നോവലുകൾക്കും സജീവ പശ്ചാത്തലമായി വർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിക്ക കഥാപാത്രങ്ങൾക്കും കുട്ടനാടൻ ഗന്ധമാണുള്ളത്.

ഒരു കാലത്ത് കേരളത്തിന്റെ നെല്ലറയായിരുന്ന കുട്ടനാടിന്, സംസ്ഥാനത്തിന്റെ മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ഭൂമിശാസ്ത്രവും സാമൂഹികവും, സാമ്പത്തികവുമായ വ്യക്തിത്വവുമുണ്ട്. കരപ്രദേശം വളരെ കുറവ്; നെൽവയലുകൾപോലും അടുത്തകാലത്ത് കായലിൽനിന്ന് വീണ്ടെടുത്തവയാണ്. കാലവർഷത്തിനും, തുലാവർഷത്തിനും കുറഞ്ഞത് രണ്ടു വെള്ളപ്പൊക്കമെങ്കിലും ഒരാണ്ടിലുണ്ടാവും. വിതയ്ക്കും, കൊയ്ത്തിനുമിടയിൽ വരമ്പ് കെട്ടി വെള്ളം വെളിയിലേക്ക് പമ്പ് ചെയ്തില്ലെ ങ്കിൽ വയലുകൾ വെള്ളം കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കും. വീടുകളും, ക്ഷേത്രങ്ങളും നിൽക്കുന്ന കരപ്രദേശമാകെ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോകും. ജലഘോഷയാത്രയും, മത്സരവള്ളം കളിയും സംഘടിപ്പിച്ച് ജനങ്ങൾ മഴയെയും വെള്ളപ്പൊക്കത്തെയും ഉത്സവങ്ങളാക്കി മാറ്റിയിരുന്നു. വള്ളമാണ് ജനങ്ങളുടെ പ്രധാന ഗതാഗതമാർഗ്ഗം. എല്ലാ വലിപ്പത്തിലും, ആകൃതിയിലുമുള്ള വള്ളങ്ങളുമുണ്ട്. ഉപരിവർഗ്ഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ക്ഷേത്രമായിരുന്നു സാമൂഹികസാംസ്കാരിക ജീവിതത്തിന്റെ കേന്ദ്രം. അധ:സ്ഥിതർക്കും, അഹിന്ദുക്കൾക്കും അവിടെ പ്രവേശനമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദിദശകങ്ങളിൽ പഴയ മട്ടിലുള്ള എഴുത്തും വായനയും കണക്കും പഠിപ്പിക്കുന്ന രീതി മാറി. പാശ്ചാത്യരീതിയിലുള്ള പുതിയ സ്കൂളുകൾ നിലവിൽവന്നു.

പഴയ ജന്മിത്ത വ്യവസ്ഥയുടെ അധഃപതനവും ആംഗല വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രചാരവും കാരണം കുട്ടനാട്ടിലെ ഗ്രാമങ്ങളിലും മാറ്റങ്ങൾ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. സാവധാനത്തിലാണെങ്കിലും അനിവാര്യമായും, അനിഷേധ്യമായും നാടും നാട്ടാരും വിപ്ലവകരങ്ങളായ പരിവർത്തനങ്ങൾക്കു വിധേയമായി. ഈ വികാസ പരിണാമങ്ങൾ അതിന്റെ എല്ലാ സൂക്ഷ്മാംശങ്ങളിലും തകഴിയുടെ കൃതികളിൽ വരച്ചുകാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. കുട്ടനാടൻ ജനതയുടെ സന്തോഷ സന്താപങ്ങൾ സ്വന്തം ജീവിതത്തിലൂടെ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ് തന്റെ കൃതികളിലൂടെ ചിത്രീകരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നതാണ് തകഴി എന്ന സാഹിത്യകാരന്റെ വിജയത്തിനടിസ്ഥാനം.

പൊയ്പ്പള്ളിക്കളത്തിലെ ശങ്കരക്കുറുപ്പിന്റെയും, അരിപ്പുറത്തെ പാർവ്വതി അമ്മയുടേയും മകനായി 1912 ഏപ്രിൽ 17–ാം തീയതി ശിവശങ്കരപ്പിള്ള ജനിച്ചു. അച്ഛന്, കേരളത്തിന്റെ തനതു കലാരൂപമായ കഥകളിയിലും, തുള്ളലിലും പ്രാവീണ്യമുണ്ടായിരുന്നു. അന്നത്തെ പ്രശസ്ത കഥകളി നടനായിരുന്നു ഗുരുകുഞ്ചുക്കുറുപ്പ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജനായിരുന്നു. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് ഒരു നല്ല കൃഷിക്കാരൻ കൂടിയായിരുന്നു. തന്റെ പണിക്കാരായ പുലയന്മാർക്ക് അദ്ദേഹത്തോട് നല്ല സ്നേഹമായിരുന്നു. തകഴി ചെറുപ്പത്തിലേ തന്നെ ഈ രണ്ടു പാരമ്പര്യങ്ങളും സ്വായത്തമാക്കി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൽക്കാല കൃതികളിൽ ഈ രണ്ടു ഗുണങ്ങളും നമുക്ക് കാണാൻ സാധിക്കും. കൃഷിക്കാരന്റെ അനുഭവങ്ങളും അയാളുടെ ഭാഷാപരമായ സവിശേഷതകളും 'തകഴി' എന്ന സാഹിത്യകാരന്റെ പ്രത്യേകതകളാണ്.

'എന്റെ ബാല്യകാലകഥ' യിൽ തകഴി ഇത് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

"എന്നും വൈകിട്ടുള്ള പുരാണ പാരായണത്തിനു പുറമേ അച്ഛൻ പുരാണകഥകൾ പറഞ്ഞു തരികയും പതിവായിരുന്നു. അക്കാര്യത്തിൽ വ്യക്തമായ ഉദ്ദേശ്യവും അച്ഛനുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ നല്ലവനാകണം; രാജ്യഭക്തി, ഗുരുഭക്തി, ബ്രാഹ്മണഭക്തി, ഈശ്വരഭക്തി, ആചാര്യമര്യാദകൾ ഇവയെല്ലാമുള്ള നല്ല മനുഷ്യൻ. സത്യം ധർമ്മം ഇവയുമുണ്ടായിരിക്കണം. അച്ഛൻ എന്തുദ്ദേശത്തോടുകൂടി ശ്രമിച്ചുവോ, ആ ശ്രമത്തിന്റെ ഫലമെന്തായെന്ന് ഞാൻ ആലോചിക്കാറുണ്ട്. ഇന്ന് അച്ഛൻ ആഗ്രഹിച്ചതു പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനാണോ ഞാൻ? അങ്ങനെ അല്ലാതായെങ്കിൽ അതെന്റെ

കുറ്റമാണോ? ഒരു പക്ഷേ കാലത്തിന്റെ കുറ്റമായിരിക്കാം. ഒരു കാര്യം തീർച്ചയായി പറയാം. അന്ന് ആ കേട്ട കഥകളും പുരാണ പാരായണവും പിന്നീട് പ്രയോജനകരമായില്ല എന്നു പറയാൻ വയ്യ"[1].

തന്റെ ഗ്രാമത്തെ വിവരിക്കുമ്പോൾ തകഴി ഗതകാല സ്മരണകൾ അയവിറക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്.

"മരുമക്കത്തായ സമ്പ്രദായം സ്വീകരിച്ചിരുന്ന കുറേ കുടുംബങ്ങളും, അവരുടെ വക ഒരു ക്ഷേത്രവും അവരെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയുന്ന കുറെ ഈഴവരും പറയരും പുലയരും മാത്രമുള്ള ഒരു നാടായിരുന്നു തകഴി. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആ ആറുകരയ്ക്കുള്ളിൽ ആരും തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് പറയാം. കുന്നുമ്മ ഭാഗത്തേയ്ക്ക് അവരിൽ ഒരു ജ്യേഷ്ഠനും, ഒരനുജനും പുകയില മൊത്ത കച്ചവടം ചെയ്ത് പണക്കാരായി വന്നിരുന്നു. മരുമക്കത്തായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധി തകഴി ദേശത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയായിരുന്നു. അതിന്റെ തകർച്ച തകഴി ദേശത്തിന്റേയും തകർച്ച. ആ തകർച്ചയുടെ കാലത്താണ് ഞാൻ ബാലനായി വളർന്നത്"[2]

ശിവശങ്കരപ്പിള്ളയുടെ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം തകഴിയിൽ തന്നെയാണ് നടന്നത്. എന്നാൽ ഹൈസ്കൂൾ പഠനത്തിന് വീട്ടിൽ നിന്ന് ഏതാണ്ട് നാലഞ്ചു മൈൽ അകലെ അമ്പലപ്പുഴ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിൽ ചേരേണ്ടിവന്നു. ആ സ്കൂളിൽ വച്ചാണ് കഥ പറയുന്ന കല തകഴി വളർത്തിയെടുക്കുന്നത്.

"അന്ന് രണ്ടാം ക്ലാസിൽ രചന എന്നൊരു പീരിയഡ് ഉണ്ട്. ആ പീരിയഡിൽ കഥ പറച്ചിലാണ്. ചിലപ്പോൾ സാർ തന്നെ കഥ പറയും. സാർ കഥ പയുന്നത് കേൾക്കാൻ നല്ല രസമുണ്ട്. എല്ലാ കുട്ടികളും ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ഒരു പീരിയഡ് അതുമാത്രമാണെന്ന് പറയാം. അധികം താമസിയാതെ രചനാ ക്ലാസ്സിൽ കഥപറയുന്ന ജോലി എനിക്കായിത്തീർന്നു. ഒരു കൊല്ലമല്ല രണ്ടുകൊല്ലം പറഞ്ഞാലും തീരത്തിടത്തോളം കഥകൾ എന്റെ പക്കലുണ്ട്. അച്ഛൻ എങ്ങനെ കഥ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചുവോ ആ രീതിയിൽ തന്നെയാണ് ഞാനും കഥ പറയാറ്. കഥയുടെ ഏതെല്ലാം ഭാഗത്താണോ അച്ഛൻ കൂടുതൽ വിവരണവും ബലവും കൊടുക്കാറ്, ആ ഭാഗത്തെല്ലാം ഞാനും ബലം കൊടുത്തു പോന്നു. ഉമ്മൻ സാറും എന്റെ കഥാകഥനം കേട്ട് രസിച്ചതായിട്ടാണ് ഓർമ്മ"[3]

ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം മുഴുവിപ്പിക്കുന്നതിന് തകഴിക്ക് വൈക്കത്തും, കരുവാറ്റയിലും പോകേണ്ടിവന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യരചനകളുടെ നാമ്പ് മുളപൊട്ടിയത് ഈ കാലഘട്ടങ്ങളിലായിരുന്നു. പതിവുപോലെ ആദ്യം കവിതയിലായിരുന്നു ശ്രമം. പക്ഷേ കരുവാറ്റ എൻ. എസ്. എസ്. ഹൈസ്കൂളിലെ അദ്ധ്യാപകനും പ്രശസ്ത നാടക രചയിതാവും നിരൂപകനുമായ കൈനിക്കര കുമാരപിള്ള കുട്ടിയുടെ യഥാർത്ഥവാസന ഗദ്യരചനയിലാണെന്ന് കണ്ടെത്തി. ധാരാളം കഥകൾ എഴുതാൻ അദ്ദേഹം പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അധികനാൾ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് തന്നെ ആദ്യത്തെ കഥ 'സാധുക്കൾ' സർവ്വീസ് മാസികയിൽ വരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. തുടർന്ന് തിരുവനന്തപുരം ലോ കോളേജിൽ ചേർന്നത് തന്റെ ജീവിതത്തിലെ വഴിത്തിരിവിന് കാരണമാക്കി.

“ആ പരീക്ഷയ്ക്ക് പോകുന്ന കാര്യത്തിൽ എനിക്ക് വലിയ തൃപ്തിയില്ലായിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്ത് കുറേക്കാലം കഴിയാൻ ഒക്കുമല്ലോ എന്ന കാര്യംകൊണ്ടാണ് ഞാൻ സമ്മതിച്ചത്. ആ പോക്ക് എന്റെ സാഹിത്യജീവിതത്തിന് അടിസ്ഥാനമിടുകയും ചെയ്തു.”[4]

തിരുവനന്തപുരം ലോ കോളേജിലെ ജീവിതം അത്ര തൃപ്തികരമായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ഒരു നാട്ടുംപുറത്തുകാരനായ തകഴിക്ക് വിശ്വസാഹിത്യവുമായി പരിചയപ്പെടാൻ അവിടത്തെ ജീവിതം സഹായിച്ചു. അന്ന് തിരുവനന്തപുരത്തെ ബുദ്ധിജീവികളുടെ ശ്രദ്ധാകേന്ദ്രവും 'കേസരി' എന്ന പ്രശസ്ത പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപരുമായിരുന്ന കേസരി ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുമായി ബന്ധപ്പെടാൻ ഇടയായതാണ് ഇതിനു കാരണം. ഇങ്ങനെയാണ് പാശ്ചാത്യസാഹിത്യവുമായി പരിചയപ്പെടാനും, ചെക്കോവ്, യുഗോ, മോപ്പസാങ്ങ്, ടോൾസ്റ്റോയ്, മാക്സിം ഗോർക്കി തുടങ്ങിയ സാഹിത്യനായകന്മാരെ അടുത്തറിയാനും തകഴിക്ക് കഴിഞ്ഞത്. ഒപ്പം ഫ്രോയിഡിന്റെ മന:ശാസ്ത്രവും ബർട്രാന്റ് റസ്സലിന്റെ തത്വചിന്തകളും മനസ്സിലാക്കാൻ തകഴിക്ക് കഴിഞ്ഞു. തന്റെ ഗുരുവായ കേസരി ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയെപ്പറ്റി തകഴി ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

“എന്താണ് ബാലകൃഷ്ണപിള്ള? കേരളീയ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാവങ്ങളിലും പുരോഗമന ചിന്തയെ ഇളക്കിവിട്ട ഒരു ശക്തികേന്ദ്രമാണ്. ഒരുപക്ഷേ ഈ തലമുറയ്ക്ക് അതിന്റെ അർത്ഥം ശരിക്ക് മനസ്സിലായി എന്നു വരില്ല. വ്യക്തി ദോഷം പരത്തുന്ന പുകയും, എതിർശക്തികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും കൊണ്ട് ആ ശക്തി കേന്ദ്രത്തിന്റെ മഹത്വം ഈ തലമുറയ്ക്ക് ശരിക്ക് അറിഞ്ഞി

ല്ലെന്ന് വരാം. എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള എന്തായിരുന്നുവെന്ന് അടുത്ത തലമുറ മനസ്സിലാക്കും. കേരളത്തിന് അഭിമാനിക്കാവുന്ന ഒരു ചിന്തകനാണ് അദ്ദേഹം"[5].

ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് തകഴി എന്ന കൊച്ചുഗ്രാമം വിട്ട് തിരുവനന്തുപുരം എന്ന വലിയ പട്ടണത്തിലേക്ക് പോയ ചെറുപ്പക്കാരനായിരുന്നില്ല തിരിച്ചെത്തിയ തകഴി. അമ്പലപ്പുഴ കോടതിയിൽ അദ്ദേഹം പ്ലീഡറായി പ്രാക്ടീസാരംഭിച്ചു. ഇരുപതുകൊല്ലം ആ മേഖലയിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. സഹപ്രവർത്തകരുടെ ചെയ്തികൾ അദ്ദേഹം നേരിട്ട് മനസ്സിലാക്കി. വക്കീലന്മാരുടെ കപടതയും കുടിലതയുമൊക്കെ തകഴിയെ ഏറെ വേദനിപ്പിച്ചു. ചിലർ ഉന്നതിയുടെ ശൃംഗങ്ങളിലെത്തുന്നു മറ്റു ചിലർ ഭൗതിക ജീവിതത്തിൽ വിജയം വരിക്കുന്നു. പക്ഷേ പലരും അഴുക്കുചാലുകളിൽ വീണുപോകുന്നു.

ഒരു വക്കീൽ പണിക്ക് ചില മാനുഷിക വശങ്ങളൊക്കെയുണ്ട്. കീഴ്കോടതികളിൽ സാധാരണവരുന്ന കക്ഷികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും പാവപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. അതിലേറെയും മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളും കർഷക തൊഴിലാളികളുമാണ്. പട്ടിണിയും, പരിദേവനങ്ങളും നിറഞ്ഞ അവരുമായി ഇടപഴകാൻ ലഭിച്ച ആ അവസരം വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. കുടികിടപ്പ് പ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്തുണ്ടായ പ്രായോഗിക പരിചയം കൃഷിക്കാരന്റെ മനസ്സിനെ അപഗ്രഥിക്കുവാൻ മാത്രമല്ല ഉടമ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ധനതത്വശാസ്ത്രം മനസ്സിലാക്കാനും തകഴിക്ക് കഴിഞ്ഞു. ജന്മനാട്ടിലെ യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ മാർക്സിയൻ ധനതത്ത്വശാസ്ത്രത്തെപ്പറ്റി തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ധാരണയിൽ വ്യത്യാസം വരുത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. ഇതേപ്പറ്റി തകഴി തന്നെ ഇങ്ങനെയാണ് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്.

"കുടികിടപ്പുകാരുടെ ഇത്തരം അക്രമങ്ങളും കുറവല്ല. ഇരുപതുംഇരുപത്തഞ്ചു സെന്റും പുരയിടം മാത്രമുള്ള ജന്മിമാരുണ്ട്. അവർ കിടപ്പാടമില്ലാതെ അലയുന്നത് ധാരാളം കാണാം. കുടികിടപ്പുകാർ അവരെ അങ്ങോട്ടു കയറ്റുകയില്ല. ഈ തരം കേസുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കിട്ടിയ പാഠങ്ങൾ വളരെ വിലപിടിപ്പുള്ളവയായിരുന്നു. ഒരു സംഗതി ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ വെട്ടിത്തുറന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. പല പല സ്ഥലങ്ങളിലും ജാതിയുടെ പേരിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്പാർട്ടി സംഘടന വളർത്തിയെടുത്തിട്ടുള്ളത് എനിക്ക് കണ്ടറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ പ്രത്യേക ജാതിയുടെ താല്പര്യത്തിനുവേണ്ടി നീതിയും, ന്യായവും സത്യവും ബലികഴിച്ച് പാർട്ടിക്ക് പെരുമാറേണ്ട ഗതികേടും

വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതു ഇന്നും, ഇന്നലെയും ആരംഭിച്ചതല്ല. കേരളത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെന്റിന് നേരിടേണ്ടിവന്ന പ്രധാന പ്രശ്നം ഈ ദുഷ്ട് ആയിരുന്നില്ലേ എന്നെനിക്ക് സംശയമുണ്ട്. സാമ്പത്തിക മായ അടിസ്ഥാനം പാർട്ടിവളർന്നു വരാനുള്ള വ്യഗ്രതയിൽ പലപ്പോഴും വിസ്മൃതമായി പോയി"[6].

നാല്പതു അൻപതുകളിൽ പാർട്ടിപ്രത്യയ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് കേരളത്തിലെ പല എഴുത്തുകാരും മെല്ലെ അകലാനാരംഭിച്ചു. കേശവദേവ്, ബഷീർ, മുണ്ടശ്ശേരി, സി. ജെ. തോമസ്, എന്നിവരെപോലെ തകഴിയും തന്റെ വ്യക്തിത്വം ഒരു പാർട്ടിക്കും അടിയറവെയ്ക്കാതെ തന്നെ തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെ ശക്തിയിൽ തികച്ചും മാനവികമായ ഒരു വിശ്വാസം വച്ചുപുലർത്തി. ഇങ്ങനെയൊരു സ്വതന്ത്രചിന്താഗതി കാത്തു സൂക്ഷിക്കുവാൻ തകഴിയെ സഹായിച്ചത് അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ വക്കീൽ ജീവിതാനുഭവങ്ങളായിരുന്നു. വർണശബളമായ സുവർണ്ണയുഗം ഭാവനയിൽ മാത്ര മേയുള്ളുവെന്നും യഥാർത്ഥ ജീവിതം തികച്ചും പരുക്കനാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായി. ഈ പുതിയ യാഥാർത്ഥ്യ ബോധമാണ് തകഴിയെയും കൂട്ടരെയും സ്വന്തം നിലപാടിൽ അടിയുറച്ചു നിൽക്കാൻ സഹായിച്ചത്. ഇടതുപക്ഷ സാഹിത്യകാരൻമാർക്കെല്ലാം പാർട്ടി ബന്ധമുണ്ടായിരിക്ക ണമെന്ന് കൽക്കത്താ തിസീസ് നിർബന്ധപൂർവ്വം അനുശാസിക്കുന്നു. രൂപഭദ്രൻമാരെന്ന് പാർട്ടിപി ണിയാളൻമാരാൽ അപഹസിക്കപ്പെട്ടിട്ടും ഈ എഴുത്തുകാർ തങ്ങളുടെ രചനാ വൈഭവം കൊണ്ട് സ്വന്തം നിലപാടിനെ ന്യായീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

1.2 സാഹിത്യജീവിതം

ഓരോ സാഹിത്യകാരനും ഒരു ശൃംഖലയുടെ പുതിയ കണ്ണിയായി വർത്തിക്കുന്നു. ആ ശൃംഖലയുടെ ഒരറ്റം ഗതകാല പൈതൃകത്തിലും മറ്റേയറ്റം ഇനിയും പിറക്കാത്ത നാളെയുടെ പ്രവ ണതകളിലും തൊടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

തകഴി തന്റെ ആദ്യത്തെ ചെറുകഥകളും നോവലുകളുമായി മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ യ്ക്ക് വരുമ്പോൾ മലയാള കഥാസാഹിത്യം അതിന്റെ സുവർണ്ണദിശയിലേക്ക് കടക്കാനുള്ള ശ്രമത്തി ലായിരുന്നു. എഴുതിയെഴുതി പക്വത പ്രാപിച്ച ഒരു സാഹിത്യകാരനാണ് തകഴി. രണ്ട് മൂന്ന് ദശകങ്ങളിലെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായ പരിശീലനം കൊണ്ടാണ് തകഴിയിലെ സാഹിത്യകാരൻ പക്വത പ്രാപിച്ചത്. ജീവിതാനുഭവങ്ങളുടെ ഊർജ്ജവും , ഊഷ്മളതയുമായിരുന്നു ആ സാഹിത്യകാരന്റെ

മുതൽക്കൂട്ട്. തന്റെ മനസ്സിന്റെയും വ്യക്തിത്വത്തിന്റേയും വളർച്ചയ്ക്ക് ഔപചാരിക വിദ്യാഭ്യാസം കാര്യമായ സംഭാവന നൽകിയിട്ടില്ല.

തിരുവനന്തപുരത്തു ആയിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം കിട്ടിയതെന്തും ആർത്തിയോടെ വായ ച്ചുതീർത്തു. തന്റെ ഭാവനയെ ആകർഷിച്ച പാശ്ചാത്യസാഹിത്യകാരന്മാരെ അനുകരിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ആദ്യകാലത്ത് നിഷ്ണാതനായിരുന്നുവെങ്കിലും പിന്നീട് സ്വന്തം ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ അവ രുടെ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുത്തു. തകഴി കൃതികളുടെ ഉള്ളടക്കം മാത്രമല്ല രൂപശില്പവും ജീവിതാനുഭവ ങ്ങളിൽ നിന്ന് രൂപം കൊണ്ടിട്ടുള്ളതാണ്. നിരന്തരമായ ഉപയോഗം മൂലം ഭാഷയ്ക്ക് കൂടുതൽ മാർദ്ദവം ലഭിച്ചു. ദൈനംദിന ജീവിതത്തിൽ ഇടപഴകിയ ആൾക്കാരുടെ സംസാരഭാഷയാണ് അതിന ടിസ്ഥാനം.

"കുട്ടനാട്ടിലെ പുലയരുടെയും, അമ്പലപ്പുഴയിലെ മുക്കുവരുടേയും, ആലപ്പുഴയിലെ തോട്ടികളുടെയും, നാട്ടിൻപുറത്തു വന്ന് താമസമാക്കിയ ഏതാനും തമിഴ് ബ്രഹ്മണരുടെയും, വൈവിധ്യമാർന്ന ഭാഷഭേദങ്ങളാണ്, താൻ ജീവിച്ചതും അടുത്തറിഞ്ഞതുമായ ജീവിതത്തിന്റെ ആവിഷ്ക്കാരത്തിന് സ്വാഭാവിക മാധ്യമമായി പരിണമിച്ചത്"[7].

തിരുവനന്തപുരത്തെയും തൃശൂരിലേയും ഭാഷാ രൂപങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഭവ സീമ യുടെ വിപുലീകരണം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അനൗപചാരികമായ സ്വയംശിക്ഷണത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങളാണ് ഇവയെല്ലാം തന്നെ.

ധാരാളമെഴുതുന്ന പ്രകൃതക്കാരനായിരുന്നു തകഴി. വളരെ നേരത്തെ തന്നെ അദ്ദേഹം കവിതയെഴുതാനാരംഭിച്ചു. പക്ഷേ നല്ലകാലത്ത് തന്നെ അതു ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. കഷ്ടപ്പെ ടുന്നവരോടുള്ള അനുഭാവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകമാണ്. ബാഹ്യ മായ ഏതൊരു പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന്റെ താങ്ങും അതിനാവശ്യമില്ലായിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തെ വാസമാണ് അനേകം കഥകളെഴുതാനും, കേസരിയുടെ തിരുത്തലിനും നിരൂപണത്തിനും വിധേയ മാക്കാനും രചനകൾ മാസികകളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനും സൗകര്യമുണ്ടാക്കിയത്. ബാലകൃഷ്ണ പിള്ള തുറന്നുവച്ച അറിവിന്റെ കവാടങ്ങൾ തകഴിക്ക് പ്രയോജനപ്പെട്ടു. കേസരിയുടെ പരിരക്ഷ ണയിൽ വന്നു ചേർന്ന യുവ കഥാസുഹൃത്തിന്റെ നൈസർഗ്ഗികസിദ്ധിയിൽ ആ നിരൂപകാചാര്യന്

പൂർണ്ണ വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെ തെളിവായിരിക്കാം 'കേസരി'യിൽ 1931 മുതൽ തുടർച്ച യായി തകഴിയുടെ അനേകം കൃതികൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. അക്കാലത്ത് മലയാളത്തി ലേക്ക് ധാരാളമായി വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരുന്ന ബംഗാളി നോവലുകളെയും, കഥക ളെയും അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതാണ് ആദ്യകാലത്തെ കഥകളിലെ ഭാഷയും ശൈലിയും. പിൽക്കാലകൃ തികളുടെ സവിശേഷതകൾ ഒന്നും തന്നെ അവയിലില്ലായിരുന്നു. വിനോദത്തിനപ്പുറം മഹത്തായ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളൊന്നും, ആദ്യകാല കഥാകൃത്തുക്കളായ സി. പി. അച്യുതമേനോൻ, വേങ്ങയിൽ കുഞ്ഞിരാമൻ നായനാർ തുടങ്ങിയവർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല . കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സങ്കീർണ്ണമാന സിക ഭാവങ്ങളെ അപഗ്രഥിക്കുവാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. മറിച്ച് ജീവിതത്തിന്റെ പുറംതോടി ലായിരുന്നു അവരുടെ ശ്രദ്ധ. അവർക്ക് കഥകൾ പത്രപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഉപോൽപ്പന്നങ്ങളാ യിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും വായനക്കാരിൽ കഥ വായിക്കാനുള്ള അഭിരുചി ഉളവാക്കാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞു.

ചെറുകഥയെന്നാൽ ചുരുങ്ങിയസമയം കൊണ്ട് വായിച്ച് തീർക്കാവുന്ന ഒരു ജീവിതകഥ യെന്നല്ലാതെ ഏകഭാവത്തിന്റെ ശക്തമായ ആവിഷ്കാരമാണ് അതിന്റെ സാഫല്യമെന്ന് അധികമാരും മനസ്സിലാക്കാതിരുന്ന കാലത്താണ് തകഴി ചെറുകഥാരംഗത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്.

തകഴി ഒരു ചെറുകഥാകൃത്താണോ, നോവലിസ്റ്റാണോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് എളു പ്പത്തിൽ ഉത്തരം നൽകാൻ പ്രയാസമാണ്. തിരുവനന്തപുരത്തു പോകുന്നതിനും കേസരി ബാല കൃഷ്ണപിള്ളയെ കാണുന്നതിനും വളരെ മുമ്പുതന്നെ തകഴി തന്റെ ആദ്യ നോവൽ എഴുതി കഴിഞ്ഞി രുന്നു.

സ്വയംഭൂവായ ഒരു സാഹിത്യകാരനാണ് തകഴി. എല്ലാ സിദ്ധികളും ജന്മനാ തന്നെ തകഴി ക്കുണ്ടായിരുന്നു. മൺമറഞ്ഞ സാഹിത്യകാരൻമാരുടെ സ്വാധീനം തകഴിയിൽ കാണാം. കാലം, ഇടപെട്ട ആളുകൾ, മഹാപുരുഷന്മാരുടെ വ്യക്തിത്വം, ജീവിതം, അതിൽതന്നെ ജീവിതത്തിന്റെ വ്യക്തിപരമായ അനുഭവങ്ങൾ ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ തകഴിയെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രശസ് തരും, അപ്രശസ്തരും അതിൽ ഉൾപ്പെടും. തകഴി ഇ. ആർ. പിള്ളയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥശേഖ രവും അതിലൊന്നാമത്തേതാണ്. കൈനിക്കരയുടെ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ചത് രണ്ടാമത്തേതും.

കൈനിക്കരയുടെ ക്ലാസുകൾ തകഴിക്ക് സാഹിത്യക്ലാസുകൾ ആയിരുന്നു. കൈനിക്കരയുടെ ശിഷ്യത്വം തകഴിയെ വളരെയധികം സ്വാധീനിച്ചിരുന്നു. കേസരി എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയടെ 'കേസരി സദസ്' കൂടി ആയപ്പോൾ തകഴിയിലെ സാഹിത്യകാരൻ പൂർണത പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

1.2.1. ചെറുകഥകൾ

ചെറുകഥയുടെ സൃഷ്ടി മിക്കപ്പോഴും ആരംഭിക്കുക, കഥാകൃത്തിന് കുറെയെങ്കിലും പരിചയമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയിൽ നിന്നോ, ആശയത്തിൽനിന്നോ ആവാം. ആദ്യത്തെ രീതിയിൽ കഥാകൃത്തിന് പിടിച്ചു കയറുവാൻമൂർത്തമായ ഒന്നുണ്ട് അയാൾ നേരിട്ടറിഞ്ഞ ഒന്നുണ്ട്. എന്നാൽ രണ്ടാമത്തെ രീതി വളരെ പ്രയാസകരമാണ്. കാരണം ആശയത്തെ ഉള്ളിൽതട്ടി കഥയാക്കി മാറ്റാനാണ് കഥാകാരൻ അവിടെ ശ്രമിക്കുന്നത്. അതിനുവേണ്ടി അത്തരം കഥകളിൽ അവശ്യംവേണ്ട കഥാപാത്രങ്ങളും പശ്ചാത്തലവുമൊക്കെ കഥാകൃത്ത് സ്വയം സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതായുമുണ്ട്.

തകഴി ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളെയും കഥകളിൽ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനൊക്കെ ഓരോ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവുമുണ്ടായിരുന്നു.

“സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിരുന്നുകൊണ്ടുമാത്രമേ ഞാൻ കഥകൾ കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടുള്ളു. ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ഗൗരവമുള്ളവയായിരിക്കാം. മറ്റു ചിലവ അല്ലായിരിക്കാം. പക്ഷേ എന്റെ ഏതു കഥയിലും, ഒരു പ്രശ്നം അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുമെന്നതു തീർച്ചയാണ്. വായനക്കാരുടെ മനസ്സിൽ ആഞ്ഞുകൊള്ളത്തക്കവിധം എഴുതുവാൻ കഴിഞ്ഞോ എന്നതു വേറൊരു സംഗതിയാണ്. അല്പമൊരു വകതിരിവ് വന്നകാലംമുതൽ എല്ലാറ്റിനുമുപരിയായി സാമൂഹ്യബോധമുള്ള ഒരെഴുത്തുകാരനായിരിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു”[8].

മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന്റെ വികാരവിചാരങ്ങളെ കഥകളിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ തകഴിക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവയ്ക്ക് സമകാലിക പ്രസക്തിയുണ്ട്. ജീവിതത്തിലെ അഴുക്കുകളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുവാനും മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുവാനും, തകഴി തന്റെ കൃതികളിലൂടെ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ ഒരു പുതിയ യുഗം പിറന്നു കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ച തകഴി സമൂഹത്തിലെ അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവരുടെ കഥകളാണ് പറഞ്ഞത്. തന്റെ കഥകളിലൂടെ മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ ചിത്രീകരണമായിരുന്നു തകഴി ലക്ഷ്യമാക്കിയിരുന്നത് സമൂഹത്തിലെ താഴ്ന്ന വർഗ്ഗക്കാരുടെ

പ്രശ്നങ്ങൾ കഥകളിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കുക എന്നത് തകഴിയുടെ ഉദ്ദേശ്യമായിരുന്നു. മാറിയ പരിത സ്ഥിതികൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ശക്തമായ റിയലിസ്റ്റിക് രീതിയാണ് അദ്ദേഹം സ്വീക രിച്ചത്. മനുഷ്യന്റെ പച്ചയായ ജീവിത ചിത്രീകരണം തകഴിയുടെ ഇതിവൃത്തങ്ങൾക്ക് ഏറെ അനുയോജ്യമായി.

തകഴിയുടെ ആദ്യകാല കഥകളിൽ സാർവലൗകിക വിഷയങ്ങളാണ് കൈകാര്യം ചെയ്തി രുന്നത്. "സാർവ്വലൗകിക പ്രസക്തിയും, സൂക്ഷ്മവും, സജീവവുമായ ആവിഷ്കാരത്തിന്റെ ശക്തിയും കൊണ്ടാണ് വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽ എന്ന കഥ ഇന്നും മലയാളത്തിലെ മനോഹരകഥകളിൽ ഒ ന്നായി നിൽക്കുന്നത്"[9].

മരണത്തിന്റെ ഇരമ്പലിൽ പ്രത്യാശയുടെ തടവുകാരനായി ഏകാന്ത ഭീഷണമായ ഒരു പകലും രണ്ടു രാത്രിയും കഴിച്ചു കൂട്ടുന്ന ഒരു പട്ടിയുടെ കഥയാണിത്. ചെറുകഥയെന്നാൽ ചുരു ങ്ങിയ സമയം കൊണ്ട് വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഒരു ജീവിതകഥയെന്നല്ലാതെ ഏകഭാവത്തിന്റെ ശക്ത മായ ആവിഷ്കാരമാണ് അതിന്റെ സാഫല്യമെന്ന് അധികമാരും മനസ്സിലാക്കാതിരുന്ന കാലത്താണ് തകഴി ഇതു രചിച്ചത്. ഭാവാഷ്ക്കാരത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഈ കഥയെ മറച്ചുവക്കുന്ന മറ്റൊരു കഥയില്ല. പട്ടിയുടെ സംഭ്രമത്തിലൂടെ ജന്തുലോകത്തെ വിശകലനം ചെയ്യാനാണ് തകഴി ഇവിടെ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ 'നായ' അനുവാചകന്റെ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. വെള്ളപ്പൊക്ക മെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ചു വന്ന് പട്ടിയെ അന്വേഷിക്കുന്ന ചേന്നപ്പുലയന്റെ അവസ്ഥ സഹാനുഭൂതി ജനിപ്പിക്കുന്നു.

"തകഴിയുടെ കഥകളുടെയെല്ലാം അന്തർധാര ഈ സഹാനുഭൂതിയും, കാരുണ്യവുമാണ്. പുറമേ നിർവ്വികാരമെന്നു തോന്നുമെങ്കിലും പാറയ്ക്കടിയിലെ ഉറവപോലെ അത് തകഴിയുടെ കൃതി കളെ ആർദ്രവും ഉദാത്തവുമാക്കി പരിവർത്തിപ്പിക്കുന്നു"[10].

'ദീർഘയാത്ര' എന്ന കഥ വൃദ്ധ ദമ്പതികളുടെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അനന്തമായ യാത്രയുടെ കഥ പറയുന്നു. വണ്ടിവലിക്കുന്ന കാളകൾ വഴിയരികിൽ തളർന്നുവീണിട്ടും അവർ തങ്ങളുടെ ദുഷ്കരമായ യാത്ര തുടരുന്നു. ജീവിതമെന്ന അനന്തമായ പാതയിലൂടെ അവസാനിക്കാത്ത യാത്ര

തുടരുന്ന മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളാണ് ഈ ദമ്പതികൾ. ഈ കഥയിൽ തകഴി അസാധാരണമാം വിധം മൃദുലവും, കാവ്യാത്മകവുമായ ഭാഷയാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

കാവ്യാത്മകമായ ഈ കല്പിതകഥയിൽനിന്ന് നേരെ വിപരീതമാണ് 'തഹസീൽദാരുടെ അച്ഛൻ' എന്ന കഥ ഒരുന്നത ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ അച്ഛനായ ഒരു വൃദ്ധൻ തന്റെ യാത്രയുടെ ഏതാണ്ട് അന്ത്യത്തോളം എത്തിയവനാണ്. കുറച്ചുനാൾ മുമ്പ് ഭാര്യ നഷ്ടപ്പെട്ട അയാൾ മകനോടൊപ്പം താമസിക്കാനെത്തുന്നു. പഴയമട്ടുകാരനായ അയാൾ നിരക്ഷരനും, പെരുമാറ്റത്തിൽ വെറും നാട്ടുംപുറത്തുകാരനുമാണ്. മകനും മരുമകൾക്കും ഈ അപരിഷ്കൃതത്വം അസഹ്യമായി തോന്നുന്നു. അസഹിഷ്ണുത മറയ്ക്കാൻ അവർ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലുമില്ല. പേരക്കുട്ടിയെ താലോലിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം പോലും അയാൾക്ക് ലഭിക്കുന്നില്ല. സഹികെട്ടപ്പോൾ അയാളെ നാട്ടുമ്പുറത്തേക്ക് പറഞ്ഞയയ്ക്കാനായി ആലോചന. അപമാനം ആ ഘട്ടത്തിലെത്തുന്നതിനുമുമ്പ് വൃദ്ധൻ എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ പതുക്കെ സ്ഥലം വിടുന്നു. മകനു പശ്ചാത്താപം തോന്നിയെങ്കിലും ഭാര്യ ഒരു വിട്ടുവീഴ്ചയ്ക്കും തയ്യാറാകുന്നില്ല. ജീവിതമൂല്യങ്ങളെപ്പറ്റി വേണ്ടത്ര അറിവൊന്നുമില്ലാതെ കൃത്രിമ മാന്യതാബോധത്തിന് ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസം വളം വയ്ക്കുന്നു എന്നാണ് കഥാകൃത്ത് ഇവിടെ ഉയർത്തികാട്ടുന്നത്. കർഷ കവർഗ്ഗക്കാരനായ തകഴി ഉദ്യാഗസ്ഥനായ മകനും, പേഷ്ക്കാരുടെ മകളായ ഭാര്യയും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന പൊങ്ങച്ച പരിഷ്കാരത്തിനെതിരെ വൃദ്ധ ഗ്രാമീണന്റെ ദൃഢവും, സത്യസന്ധവുമായ സ്നേഹബന്ധങ്ങളെ ഉയർത്തി കാട്ടി ആദരിക്കുന്നു. "മനുഷ്യമനസ്സുകളിലേയ്ക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലാനുള്ള തകഴിയുടെ കഴിവ് ഇത്തരം കഥകളിൽ പൂർണമായും അഭിവ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്"[11].

ഒരു പറയ കുടിലിൽ കുട്ടിക്ക് വെളുത്ത ശരീരവും, ചെമ്പിച്ച മുടിയും പൂച്ചകണ്ണുകളുമാണുള്ളത്. അത് അസാധാരണമാണ്. അച്ഛനില്ലാത്ത ഈ കുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ച പറച്ചിക്കതെങ്ങനെ സംഭവിച്ചു എന്നന്വേഷിക്കുന്ന ഒരു കഥയാണ് 'വെളുത്തകുഞ്ഞ്'. തീണ്ടപ്പുരയിൽ കിടക്കുമ്പോൾ, അവൾ തന്റെ അമ്മച്ചിയോട്, ബംഗ്ലാവ് പണിയുമ്പോൾ അവിടെ പണിക്ക് പോയ കാര്യം പറയുന്നു. അയാളുടെ കുട്ടിയെയാണ് അവൾ പ്രസവിക്കുന്നത്. പണ്ടു പണ്ടൊരു പറച്ചിക്ക് ഇതുപോലൊരു അനുഭവം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള കാര്യം അവളോർമ്മിക്കുന്നു. ആ പറച്ചിയെപ്പറ്റി ഒരു പാട്ടുണ്ട്. ആ പാട്ട് പാടാൻ അവൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ആ രാത്രി അവളുടെ ഭർത്താവിന് പലതവണ പുറത്തേയ്ക്ക്

പോകേണ്ടി വരുന്നു. ആദ്യം വയറ്റാട്ടിയെ കൊണ്ടുവരാൻ, പിന്നെ വിളക്കുകൊണ്ടു വരാൻ, ഒടുക്കം മണ്ണെണ്ണയ്ക്കും. പ്രസവം വളരെ വൈകി പോയിരുന്നു. അവൾ തന്നെയും, തന്നെ ചതിച്ച സായിപ്പിനെയും ശപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കുഞ്ഞുപിറന്നു. അധികം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് കുഞ്ഞും തള്ളയും മരിച്ചു. ഈ കഥയ്ക്ക് വ്യക്തമായ ഒരു സാമൂഹിക ഉദ്ദേശം ചൂണ്ടിക്കാട്ടാനായില്ലെങ്കിലും ആഖ്യാന രീതി ശ്രദ്ധയർഹിക്കുന്നു. കുട്ടനാടൻ പറയരുടെയിടയിൽ ഇത്തരമൊരു സദാചാരഭ്രംശം, അത്യപൂർവ്വമാണെന്ന് ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. ആഖ്യാന സാമർത്ഥ്യം കൊണ്ടാണ് ഈ കഥ നമുക്ക് അനുഭവവേദ്യമാകുന്നത്. ഈ കഥയിൽ കുട്ടനാടൻ അന്തരീക്ഷം തികഞ്ഞ വിശ്വാസ്യതയോടെ പുനഃസൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. പേറ്റുകാരി പെണ്ണിന്റെ കുടിലിലും, അവളുടെ അസ്വസ്ഥമായ മനസ്സിലും എന്തു നടക്കുന്നവെന്ന് സുവ്യക്തമായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. തകഴിയുടെ പല കൃതികളിലും കീഴാളവർഗ്ഗക്കാർ ചാരിത്ര്യത്തിന് നൽകുന്ന പ്രാധാന്യം ഊന്നി പറയുന്നുണ്ട്. ചിലപ്പോഴത് ഒരു ഒഴിയാബാധയുടെ ആവേശമുൾക്കൊണ്ട്, ഒരു വക്കാലത്ത് പിടിക്കുന്നതുപോലെയാകുന്നു. ചാരിത്ര്യത്തിന്റെ നിയമാവലി ലംഘിച്ച പറച്ചിപ്പെണ്ണിനെ കുറിച്ചുള്ള പഴമ്പാട്ടു വഴി നാടോടി സംസ്കാരത്തെ കഥയോട് നെയ്തിണക്കിയിരിക്കുകയാണ് കഥയുടെ ചാരുത. തകഴിയുടെ കഥാ സാഹിത്യത്തിന് പുതിയ ആഴവും, മാനവും നൽകുന്നത് ഇത്തരം നാടൻ ഐതീഹ്യങ്ങളാണ്. "ഒരു വിറയലിന്റെ അവസാനം അവൾ മരിച്ചു. ചിരുതയെ കൊല്ലേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നുവോ എന്ന സംശയം സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാകാം. പാപം ചെയ്തവർ അതിന്റെ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കണം എന്ന തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെ ധർമ്മബോധം നിലനിറുത്താൻ ചിരുതയുടെ മരണം സഹായിക്കും. പക്ഷേ ഇവളുടെ മരണം ഇഷ്ടപ്പെട്ടാലുമില്ലെങ്കിലും ഈ കഥയുടെ ശില്പത്തിനകത്ത് അത് അസ്വാഭാവികമായി തീരുന്നില്ല എന്ന കാര്യം ശ്രദ്ധേയമായിരിക്കുന്നു. ഒരു കഥയുടെ സൗന്ദര്യപരമായ അതിരുകൾക്കുള്ളിൽ അസ്വാഭാവികമായതിനെപ്പോലും കലാകാരന്റെ പ്രതിഭ സ്വാഭാവികമാക്കി മാറ്റും. ഈ കഥയിൽ അതാണ് സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്"[12].

ദാമ്പത്യ ബന്ധത്തിലെ ചില പൊരുത്തക്കേടുകളാണ് 'പതിവ്രത'യിൽ തകഴി പറയുന്നത്. പവിത്രമെന്ന് കരുതുന്ന മനുഷ്യബന്ധങ്ങളുടെ പൊള്ളത്തരം കഥാകാരൻ ഇവിടെ എടുത്തു കാണിക്കുന്നു. "മനഃശ്ശാസ്ത്രതത്ത്വങ്ങൾ അനുഭവബോധരഹിതമായ ചില രചനകളിൽ സ്വാഭാവി

കതയെ തകർത്തുകൊണ്ട് കടന്നു കൂടിയിട്ടുണ്ട്. 'പതിവ്രത' 'അറുപതാം വയസ്സിൽ' ഇങ്ങനെ കുറേ കഥകൾ ആ തരത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ടാവും"[13]

വ്യത്യസ്തമായൊരു കഥയാണ് 'സാഹസം'. ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ എടുത്തുകൊണ്ടു നടന്ന് കളിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കൊച്ചുപെൺകുട്ടി ഒരു പാടു വളർന്നു കഴിഞ്ഞു. ആകൃതിയിലു പ്രകൃതിയിലും താനൊരു മുതിർന്ന പെണ്ണാണെന്നറിയാവുന്ന അവൾ അയാളോട് സ്വതന്ത്രമായി പെരുമാറുന്നില്ല. അവളുമായി ശാരീരികബന്ധം വേണമെന്ന ആശയെ രഹസ്യമായി ലാളിച്ചു നടക്കുകയാണ് ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ. അയാളുടെ സൂചനകളെ അവൾ ചിരിച്ചു തള്ളിക്കളഞ്ഞു. ഒരു ദിവസം സന്ധ്യയ്ക്ക് മുമ്പ് തന്നെ അയാൾ അവളുടെ മുറിയിൽ കയറി ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു. അസാമാന്യമായ മനസാന്നിദ്ധ്യത്തോടും പക്വതയോടും കൂടി അവൾ അയാളെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു. പ്രായോഗിക പരിജ്ഞാനത്തിൽ അയാളേക്കാൾ അവളെ ഉയർന്നവളാക്കുന്നതും ഈ ഗുണങ്ങൾ തന്നെ. അവൾ അയാളെ സഹോദരനായിട്ട് മാത്രമേ കണ്ടിട്ടുള്ളു. ഗർഭിണിയായാൽ എന്തു ചെയ്യും. അവൾക്ക് വന്നു ചേരാവുന്ന നല്ലവനായ ഭർത്താവിനുവേണ്ടി കന്യകാത്വം സൂക്ഷിക്കേണ്ട അവൾക്ക് നല്ല ഒരു ഭർത്താവ് വരണമെന്ന് അയാൾക്കും ആഗ്രഹമില്ലേ? അയാൾ വിവാഹം ചെയ്യാൻ പോകുന്ന ഈ പെൺകുട്ടിക്കാണ് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നതെങ്കിലോ എന്നവൾ ചോദിക്കുന്നു.

തകഴിയുടെ കഥാപാത്ര സമൂഹത്തിൽ ഓർമ്മയിൽ തങ്ങി നില്ക്കുന്ന സ്ത്രീ കഥാപാത്രമാണ് ഈ നായിക സ്വയം കാത്തുസൂക്ഷിക്കാനുള്ള സ്ത്രീ സഹജമായ വ്യഗ്രതയും സ്വാഭാവികമായ ബുദ്ധിപരതയും ഈകഥയുടെ നൈർമ്മല്യമുള്ള ആഖ്യാനരീതിയിലൂടെ വെളിവാകുന്നു.

'ധാർമ്മികബോധവും, സദാചാരചിന്തയും, ഒപ്പം പ്രായോഗിക ധീരതയും സ്വായത്തമാക്കിയ നായികമാരെയും തകഴി അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടെ ഫ്രോയിഡിന്റെ മന:ശാസ്ത്രതത്വങ്ങളല്ല അനുഭവ ബോധമാണ് ഏറിനില്ക്കുന്നത്. 'സാഹസം' എന്ന കഥയിലെ നായിക അതിനു ഉദാഹരണമാണ്"[14].

തകഴിയുടെ ആദ്യകാല കഥകളിലൊന്നാണ് 'കറാച്ചിയിൽനിന്ന്" ഇന്ത്യാ വിഭജന കാലത്തിന് തൊട്ടുമുമ്പും, വിഭജന കാലഘട്ടത്തിലും, വിഭജനാനന്തര കാലത്തും, വടക്കേ ഇന്ത്യയിലെ ഏതോ നഗരത്തിൽ നടക്കുന്നതാണെന്ന് സങ്കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കഥയുടെ കാതൽ വർഗ്ഗീയ

വിദ്വേഷത്തിനെതിരായും, ഹിന്ദുമുസ്ലിം സൗഹൃദത്തിനനുഗുണമായും വായനക്കാരെകൊണ്ട് ചിന്തിപ്പിക്കണമെന്ന കഥാകൃത്തിന്റെ ആദർശജന്യമായ ആഗ്രഹമാണ്.

ഇന്ത്യാ പാകിസ്ഥാൻ വിഭജനവും, അതിനോടനുബന്ധിച്ച് നടന്ന നരമേധവും നാല്പതുകളിൽ ഇന്ത്യയ്ക്കുണ്ടായ ഏറ്റവും വലിയ ദുരന്തങ്ങളാണ്. പക്ഷേ അവയെ കുറിച്ച് ആനുഭൂതിതീവ്രങ്ങളായ കൃതികൾ മലയാളത്തിലില്ല. ഒട്ടേറെ സമസ്യകൾ പൂരിപ്പിക്കാനുള്ള തിരക്കിൽ കുരുങ്ങിയ കേരളീയന് ഭാരതീയത യിലേക്ക് ഏറെ അകലമുണ്ടായി. ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രതിസന്ധിയിലാണ് 'ഗാന്ധിജിയുടെ അന്ത്യം' എന്ന കഥയുടെ പ്രാധാന്യം.

മൂന്നു തലമുറകളുടെ മാനസികാനുഭവങ്ങളാണ് 'ഹാൻഡ്ബാഗ്' എന്ന കഥയിൽ പറയുന്നത്. മുത്തശ്ശി ,മകൾ, കൊച്ചുമകൾ, പിന്നെ കൊച്ചനുജനും. ഈ കഥാപാത്രങ്ങളിലൂടെ മൂന്നു തലമുറയുടെ ചിന്താഗതി കഥയിൽ ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനുള്ള ഉപാധിയാണ് 'ഹാൻഡ്ബാഗ്'. നഗരവും, ഗ്രാമവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ അനുഭവിപ്പിക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യമായി കഥയിൽ പലയിടത്തും ഹാൻഡ്ബാഗ് പ്രതീക സ്വഭാവം പുലർത്തുന്നു.

പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന് അടിമയാകാതെ മനുഷ്യജീവിതം ചിത്രീകരിക്കാൻ തകഴിക്കുള്ള കഴിവ് വ്യക്തമാക്കാൻ പര്യാപ്തമായ ഒരു കഥയാണ് 'പട്ടാളക്കാരൻ'. എന്നാൽ തകഴിക്കഥകളുടെ മറ്റൊരു പ്രത്യേകതയായ ലൈംഗിതയുടെ അതിപ്രസരം ഈ കഥയെ തൊട്ടുതീണ്ടിയിട്ടില്ല. നന്മയുടെ ഉറവുകൾ നഗരത്തിലല്ല നാട്ടിൻപുറത്താണെന്നുള്ള ആശയവും ഈ കഥയിൽ സൂചിതമാകുന്നു.

"തകഴിയുടെ കഥകളിലധികവും പരുഷങ്ങളാണ്. കാരണം പരുഷങ്ങളായ വിഷയങ്ങളാണ് അദ്ദേഹം കൂടുതലും കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. പക്ഷേ അദ്ദേഹം നിസ്സംഗനോ നിർവികാരനോ അല്ല . ഭാഷയുടെ നിരാർദ്രതയും ശൈലിയുടെ വസ്തുനിഷ്ഠതയും , കാരണം അങ്ങനെ തോന്നാം. ഇടയ്ക്കിടെയുള്ള സംശയങ്ങളിൽകൂടിയും, ചോദ്യങ്ങളിൽകൂടിയും, അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രതികരണങ്ങൾ അപ്പപ്പോൾ തന്നെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എഴുതിയേ മതിയാവൂ എന്ന ഉൾവിളിയോടെ രചിച്ചിട്ടുള്ള കഥകൾ ഭാവപ്പൊരുത്തത്തിലും, സൗന്ദര്യസാക്ഷാത്ക്കാരത്തിലും മികച്ചു നിൽക്കുന്നു"[15]

"തകഴിയുടെ സാമൂഹ്യവീക്ഷണമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥകൾക്ക് ദാർശനികമായ ഒരു മാനം നൽകുന്നത്. അതു നിഷേധിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല."[16].

1.2.2 നോവലുകൾ

കേരളീയ സാമൂഹികാന്തരീക്ഷത്തിൽ പുരോഗമനാത്മകമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ പലതും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ ആ ചലനങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായി അപഗ്രഥിക്കുവാനും, അവ സമൂഹത്തിലെ വെവ്വേറെ ജനവിഭാഗങ്ങളെ എങ്ങനെ പരിവർത്തന വിധേയമാക്കി എന്ന് വ്യക്തമാക്കാനും ശ്രമിച്ച നോവലിസ്റ്റാണ് തകഴി. കുട്ടനാടൻ കർഷകതൊഴിലാളികൾ തൃക്കുന്നപ്പുഴ കടൽ തീരത്തെ മുക്കുവർ എന്നിങ്ങനെ മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ പല വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട മനുഷ്യരുടെ കഥ തകഴി ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈയൊരു പ്രാധാന്യമാണ് തകഴിയെ കുട്ടനാടൻ കഥാകാരനാക്കി മാറ്റുന്നത്.

തകഴിയുടെ ആദ്യകാല നോവലുകളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് 'പതിതപങ്കജം'. ഹൃദയവതിയായ വേശ്യയെ ഇതിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പരിസ്ഥിതിയുടെ സമ്മർദ്ദം കൊണ്ടാണ് ഈ സ്ത്രീക്ക് വേശ്യാവൃത്തി സ്വീകരിക്കേണ്ടി വന്നത്. ഈ കൃതിയുടെ പ്രതികൂല വിമർശനത്തെ മുൻകൂട്ടി പ്രതിരോധിച്ച് കൊണ്ട് പതിതപങ്കജത്തിന്റെ അവതാരികയിൽ ഇ. വി. കൃഷ്ണപിള്ള ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

"മനുഷ്യജീവിതം അതിൽ അസാധാരണമായല്ലാതെ കാണപ്പെടുന്ന ഒരു സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി അനുഭാവപൂർവ്വം വീക്ഷണം ചെയ്യുന്ന ഒരു കാവ്യനേത്രം അതാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണുന്നത്. ഇതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളപോലെ ദൈവം തന്നെ ഉണ്ടാക്കിയ അതിഘോര ദൗഷ്ട്യത്തിന്റെദംഷ്ട്രകളിലമർന്ന് ദയനീയക്രന്ദനങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന മനുഷ്യ മാഹാത്മ്യത്തിന്റെ നഗ്നരൂപമാണ് നാം ഈ മനോഹര കാവ്യത്തിൽ ദർശിക്കുന്നത്. അവ്യക്തങ്ങളായ ഹൃദയവികാരങ്ങൾക്ക് സ്ഫുടരൂപം നൽകി ഈ ചിത്രശാല മനോഹരമാക്കി തീർത്തിരിക്കുന്നു. ഈ വിധത്തിൽ ഈ കൃതി ഭാഷ സാഹിത്യത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ കൃതി തന്നെയാണ്"[17].

1947–ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'തോട്ടിയുടെ മകൻ' ആണ് പിന്നീട് വന്ന പ്രധാന നോവൽ. ഒരു തൊഴിലാളി വർഗ്ഗനായകൻ നടന്നു നീങ്ങുന്ന വഴിത്താരകൾ സൂക്ഷ്മമായി അവലോകനം ചെയ്യാ

നാണ്, ഈ നോവലിൽ നോവലിസ്റ്റ് ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നത്. മാർക്സിസം വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന സാമൂഹികവ്യവസ്ഥയുടെ സാഫല്യത്തിലേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിൽ തൊഴിലാളിക്ക് സംഭവിക്കുന്ന പരിണാമത്തിന്റെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങൾ പ്രാതിനിധ്യസ്വഭാവമാർന്ന നായകന്മാരിലൂടെ അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

"അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട ഒരു വർഗ്ഗത്തിൽ തലമുറയായി വരുന്ന മാറ്റങ്ങളെ സർവ്വക്ഷേമസംഹാരകമായ പാരമ്പര്യത്തിൽനിന്ന് വ്യക്തിതാല്പര്യോദ്ധാരകമായ പാരമ്പര്യനിഷേധത്തോളവും അവിടെ നിന്ന് സാമൂഹ്യനീതി പ്രതിഷ്ഠാപകമായ വിപ്ല വത്തോളവും മാർക്സിസത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ചിത്രപ്പെടുത്തുക, അതേസമയം തന്നെ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെയും അതിനെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളെയും പറയത്തക്ക പന്തികേടുകളൊന്നും തോന്നിക്കാതെ എടുത്തിതൾവിടർത്തി കാട്ടുകയും ചെയ്യുക– ഈ രണ്ടിന്റെയും കൈകോർത്തു പിടിക്കലാണ് ഈ നോവൽ"18.

തകഴിയുടെ അടുത്ത പ്രശസ്ത നോവലാണ് 'രണ്ടിടങ്ങഴി'. കുട്ടനാട്ടിലെ കർഷകതൊഴിലാളികളുടെ കഥയാണ് രണ്ടിടങ്ങഴിയിൽ പറയുന്നത്. നാടൻ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഭൂവുടമയും ഭൂരഹിതതൊഴിലാളികളും തമ്മിലുള്ള സംഘർഷങ്ങളാണ് പ്രതിപാദ്യം. വർഗ്ഗസമരത്തിന്റെ കഥകൂടിയാണ് രണ്ടിടങ്ങഴി. ഈ കഥയെ വസ്തു നിഷ്ഠചരിത്രസാഹചര്യങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കൂടുതൽ അപഗ്രഥനാത്മകമായി നോവലിസ്റ്റ് പരിശോധിക്കുന്നു. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ ഒരു ത്രികോണ പ്രേമമാണ് അതിന്റെ കഥതന്തുയെന്ന് തോന്നാം. കർഷകതൊഴിലാളികളും തമ്പ്രാക്കന്മാരുമായി നൂറ്റാണ്ടുകളായി നിലനിന്ന ബന്ധത്തിലുണ്ടായ അവിശ്വസനീയവും, വിപ്ലവകരവുമായ മാറ്റങ്ങൾ തകഴി ഈ നോവലിലൂടെ വരച്ചു കാട്ടുന്നു. ഈ മാറ്റങ്ങളുടെ അലകളിൽപ്പെട്ട് പ്രേമബന്ധത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഗതിവഗതികൾ നോവലിസ്റ്റ് ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാല്പതുകളുടെ സമൂർത്തമായ ചരിത്രസാഹചര്യങ്ങളിൽ കുട്ടനാട്ടിലെ ഗ്രാമീണ കാർഷികസമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയിലുണ്ടായ വമ്പിച്ച പരിവർത്തനങ്ങളും, ആ പരിവർത്തനങ്ങളുടെ ഭാഗമായി ഉത്പാദന ബന്ധങ്ങളിലുണ്ടായി തുടങ്ങിയ മാറ്റങ്ങളും അവയുടെ സാമൂഹ്യവുംവൈയക്തികവുമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങളുമാണ് ഈ നോവലിലൂടെ അനാവൃതമാകുന്നത്. പരിവർത്തനോന്മുഖമായ ഒരു ചരിത്ര കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രതീകാത്മകമായ പുനരാവിഷ്കരണമാണ് രണ്ടിടങ്ങഴി. നോവലിസ്റ്റിന്റെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും ചീന്തിയെടുത്ത ഒരേടാണ് ഈ നോവൽ. നോവലിസ്റ്റിന്റെ ബാല്യകാലജീവി

ത്തിൽ നിറഞ്ഞുനിന്ന കുഞ്ഞേപ്പൻ എന്ന പുലയൻ മരിച്ചു. എന്നാൽ വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോയപ്പോൾ കുട്ടനാട്ടിന്റെ മണ്ണിൽ ജീവിച്ച കുഞ്ഞേപ്പന്റെ അനന്തരഗാമികൾ ഐക്യത്തിന്റെയും, സമരത്തിന്റെയും സന്ദേശമുൾക്കൊണ്ടു കൊണ്ടു വളർന്നു മുന്നേറുന്നത് നോവലിസ്റ്റ് നോക്കിക്കണ്ടു. ആ മാറ്റത്തിന്റെ ചിത്രീകരണം കൂടിയാണ് രണ്ടിടങ്ങഴി.

"ചെമ്മീൻ എന്ന കൃതിയാണ് തകഴിയെ പ്രശസ്തിയുടെ ഔന്നത്യങ്ങളിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചത്. 'തൃക്കുന്നപ്പുഴയിലെ അരയരുടെ ജീവിതമാണ് ഇതിൽ പകർത്തിയിരിക്കുന്നത്. "കാലത്തിന്റെ കൈമുദ്ര കലാസൃഷ്ടിയിൽ ചാർത്താനുള്ള കഴിവ് മലയാളത്തിൽ തകഴിക്ക് മാത്രമെ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളു. എന്നാൽ ചെമ്മീനിലൂടെ വ്യത്യസ്തനായ ഒരു തകഴിയെയാണ് നാം കാണുന്നത്. സാമൂഹിക ചലങ്ങളെക്കാൾ മാനസികഭാവങ്ങളെ കൂടുതൽ അപഗ്രഥിക്കുന്ന ഒരു നോവലിസ്റ്റിനെയാണ് ചെമ്മീനിലൂടെ നമുക്കു കാണാൻ കഴിയുന്നത്."19.

ഒരു വിധത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ തകഴിയുടെ ആദ്യകാല രചനകളുടെ സ്വാധീനത ചെമ്മീനിൽ ഒരതിർത്തിവരെ പരിസ്ഫുരിക്കുന്നു. ലൈംഗികത ആ മൂലാഗ്രം ആദ്യകാല കൃതികളിൽ കാണുന്നുവെങ്കിൽ ചെമ്മീനിൽ അങ്ങനെയല്ല. പ്രേമകല്പനകൾ വർണരേണുക്കൾ പൂശി അതിനെ മനോഹരവും ഉദാത്തവുംമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ നോവലിൽ ലൈംഗികതയുടെ സ്പർശമില്ല. ഉണ്ടെന്നുവന്നാൽ അതിനെ ഉലയിലിട്ട് കാച്ചി തനിത്തങ്കമാക്കിയെടുത്തിരിക്കുകയാണ് തകഴി. ആദ്യകാല രചനകളിൽ ലൈംഗിതകൊണ്ട് കോളിളക്കം സൃഷ്ടിച്ച തകഴി, അതിനെല്ലാമൊരു പ്രായശ്ചിത്തമെന്ന പോലെയാണ് ചെമ്മീനിൽ പ്രേമത്തെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നത്. മധുരോദാരമായ ഒരു കാല്പനിക പ്രേമകാവ്യം കൂടിയാണ് ചെമ്മീനെന്ന് പറയാം.

രണ്ടിടങ്ങഴിയിലും തോട്ടിയുടെ മകനിലും പ്രകടമായ സാമൂഹിക ബോധം മറ്റൊരുതരത്തിൽ പ്രതിഫലക്കുന്ന കൃതിയാണ്. 'ഔസേപ്പിന്റെ മക്കൾ' സമൂഹം അതിന്റെ യാഥാർത്ഥമായ അവസ്ഥയിൽ മക്കളിൽ പ്രതിഫലിച്ചു കാണുന്നു. കേരളീയ സമൂഹത്തിൽ ക്യാപ്പിറ്റലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥ പല പ്രകാരത്തിലും സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നതോടെ നാണയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പുതിയവർഗ്ഗങ്ങളും മൂല്യങ്ങളും ഉടലെടുക്കുന്നതിന്റെയും, പരസ്പരം അടുക്കാനാകാതെ ഈ വർഗ്ഗങ്ങൾ സമാന്തരമായി നിലനിന്നുപോരുന്നതിന്റെയും യഥാതഥമായ ചിത്രീകരണമാണ് ഈ

നോവലിൽ നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മാർക്സിയൻ തത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെ സ്വാധീനം കേരളീയ സമൂഹത്തിൽ അടിസ്ഥാനപരമായ പലമാറ്റങ്ങൾ കുറിക്കുകയും, പല സാമ്പത്തികകുഴപ്പങ്ങളുടേയും പരിഹാരത്തിന് പ്രേരണ നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടും, ഇന്നും ഉള്ളവനും ഇല്ലാത്തവനും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യം പരിഹരിക്കപ്പെടാതെ നിലനില്ക്കുന്നു എന്നുള്ളത് നിഷേധിക്കാനാകാത്ത ഒരു യാഥർത്ഥ്യമാണ്. ഇത്തരം ഒരവസ്ഥയുടെ സാദ്ധ്യതിയെ ക്കുറിച്ചുള്ള ബോധമായിരിക്കാം തകഴിക്ക് ഈ നോവലിന്റെ രചനാത്മകശക്തി നൽകിയത്.

പഴയ തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനത്തെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരവും, ജനാധിപത്യ ഭരണസ്ഥാപനവും കേരള സംസ്ഥാനരൂപീകരണവും ഉൾപ്പെടുന്ന മൂന്ന് ദശാബ്ദകാലത്തെ സാമൂഹിക രാഷ്ട്രീയ ചരിത്രം പശ്ചാത്തലമാക്കി തകഴി രചിച്ച നോവലാണ് ഏണിപ്പടികൾ. പ്രത്യേകം കുടുംബങ്ങളുടെ ചരിത്രവുമായിട്ടുള്ള ചിന്താബദ്ധതയിൽ നിന്നു മാറി തകഴി ഏണിപ്പടികളിൽ തന്റെ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലേക്ക് തിരിയുന്നു. വ്യക്തികളായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സ്വകാര്യവും, കുടുംബപരവുമായ ലോകത്ത് നിന്ന് അവരെ പൗരന്മാരായി രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥയുടെ അവിഭാജ്യഘടകങ്ങളായി പരിഗണിക്കുന്ന സൗകര്യവും പൊതുക്കാര്യവുമായ ലോകത്തിലേക്കുള്ള പരിണാമമാണിത്. പക്ഷേ രണ്ടു ലോകങ്ങളും തമ്മിൽ വിടവ് അധികമില്ല. അവ പരസ്പരം സന്ധിക്കുന്നു. സ്വാധീനിക്കുന്നു. കെട്ടുപിണയുന്നു. പൊതുകാര്യങ്ങളെ കുടുംബകാര്യങ്ങളുമായി ചേർത്ത് അവതരിപ്പിക്കുന്നതിന് മനുഷ്യ പ്രവർത്തികളെ കുറിച്ചുള്ള ഈ വിശാലവീക്ഷണം ഉറപ്പും ഒതുക്കവും നൽകുന്നു. മുഖ്യകഥാപാത്രമായ കേശവപിള്ളയുടെ വീക്ഷണകോണിലൂടെയാണ് കഥ അനാവരണം ചെയ്യുന്നത്.

അയാളുടെ പൊതുജീവിതവും, സ്വകാര്യജീവിതവും അഭേദ്യമായി കെട്ട് പിണഞ്ഞ് സമകാലിക കേരള ചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു ഘട്ടത്തിലേയ്ക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്നു.

സ്വന്തം നാട്ടുകാരുടെ കഥ ലോകത്തിലെ മറ്റു വിഭാഗങ്ങളിലുള്ളവരോട് പറയാനുള്ള തകഴിയുടെ അമ്പത് വർഷം കൊണ്ടുമുള്ള സമർപ്പിത യജ്ഞത്തിന്റെ സാഫല്യമാണ് കയർ. 139 അദ്ധ്യായങ്ങളിലും 900 പേജുകളിലായി പരന്നുകിടക്കുന്ന ഈ നോവൽ തന്റെ ഗ്രാമത്തിന്റേയും അയൽ ഗ്രാമങ്ങളുടെയും 200–ൽ പരം കൊല്ലങ്ങളിലെ സൂക്ഷ്മ ചരിത്രമാണ്. ഡസൻ കണക്കിന്

കുടുംബങ്ങളും, നൂറ്കണക്കിന് കഥാപാത്രങ്ങളും, അതിന്റെ പുറങ്ങളിൽ സമ്പന്ന വൈവിധ്യ ത്തോടെ വരികയും മായുകയും ചെയ്യുന്നു. ചരിത്രം, ഭൂമിശാസ്ത്രം, സാമ്പത്തികം, സാംസ്കാരികം, മതം, അനുഷ്ഠാനം തത്വചിന്ത, സദാചാരം, വർഗഘടന പിന്നെന്തെല്ലാമുണ്ടോ അതെല്ലാം ചേർന്ന ഒരു ഗ്രാമ സങ്കീർണ്ണതയുടെ ആഴത്തിലുള്ള സാമൂഹ്യാപഗ്രഥനമാണിത്. പാട്ടവും, കരവും വസൂലാ ക്കുന്നിതിന് സഹായകരമായ വിധത്തിൽ വസ്തുക്കളെ ശാസ്ത്രീയാടിസ്ഥാനത്തിൽ അളന്ന് തിട്ടപ്പെ ടുത്താനും, തരംതിരിക്കാനുമുള്ള ആദ്യകാലശ്രമത്തിൽ തുടങ്ങി ജന്മിത്വത്തിന്റെ ക്രമാനുഗതമായ അപചയത്തിലൂടെയും , മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ഉയർച്ച താഴ്ചയുടെയും ഭൂപരിധി നിശ്ചയിച്ച് അതു കർഷകന് നൽകുന്ന പരിണാമത്തിലൂടെയുമാണ് 'കയർ' എന്ന നോവൽ പൂർണ്ണമാകുന്നത്.

തകഴിയുടെ ഒരു രാഷ്ട്രീനോവലാണ് തലയോട്. പുന്നപ്രവയലാർ സമരത്തിൽ പട്ടാളക്കാ രുടെ അക്രമങ്ങൾക്കിരയായ ഒരു സ്ത്രീയാണ് ഇതിലെ നായിക. പട്ടാളക്കാരുടെ സന്മാർഗ്ഗബോധ ത്തിന്റെ ചിഹ്നമായ ഒരു കുട്ടിയും അവൾക്കുണ്ട്. തുടർന്നുവരുന്ന അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പട്ടാളത്തലവ നെയാണ് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നത്. അയാളുടെ വീടിന്റെ ഭിത്തി അലങ്കരിക്കുന്നത് തലയോടാണ്. എന്നാൽ സാധാരണ അലങ്കരിക്കാറുള്ള കലമാന്റെ തലയോട്ടിയല്ല മറിച്ച് താൻ കൊന്ന ഒരു പരാക്ര മിയുടെ തല അവിടെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ആദ്യമായി ഭർത്തൃഗൃഹത്തിലേക്ക് എത്തിയ മിസിസ്സ്. രാജശേഖരൻ ഭയപ്പെട്ടുപോയി. രണ്ടു ജീവിതമണ്ഡലങ്ങളുടെ വൈരുദ്ധ്യമാണ് തകഴി ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ഒപ്പം ശ്രീകുമാർ എന്ന ഊർജ്ജസ്വലനായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരന്റെ നേതൃ ത്വത്തിനു ബഹുജനപ്രക്ഷോഭണം വളർന്നു വരികയും, അതിന്റെ ഫലമായി സർക്കാർ മാറുകയും ഒരു കോൺഗ്രസ് മന്ത്രിസഭ അധികാരത്തിൽ വരുകയും ചെയ്യുന്നതായിട്ടാണ് തകഴി ഈ നോവലിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒടുവിൽ വിപ്ലവം ജയിക്കുന്നതുവരെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ തകഴി ഹൃദയസ്പർശിയായി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

തകഴിയുടെ മറ്റൊരു നോവലാണ് 'കുറേ മനുഷ്യരുടെ കഥ'. ആധുനിക ലോകത്തെ തട്ടിപ്പും വെട്ടിപ്പുമൊക്കെ നോവലിസ്റ്റ് ഇതിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹിക രംഗങ്ങ ളിൽ പ്രത്യേകിച്ച സർ സി. പി.യുടെ ഭരണകാലത്ത് വിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്നപ്പോൾ സമരത്തിൽ പങ്കെടുത്തവർ കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജനകീയ നേതാക്കളും ജനകീയ മന്ത്രിമാരും ജനകീയ കവി കളും ജനകീയ കോൺട്രാക്ടർമാരുമൊക്കെയായി അവരുടെയെല്ലാം പൊയ്കമുഖങ്ങൾ ഈ നോ

വലിൽ തകഴി വരച്ചുകാട്ടുന്നു. വർക്കി, ഉടയാൻ, എ. എസ്. എൻ. ദാസ്, രമണി, ശാരദ തുടങ്ങി ഈ നോവലിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഓരോരുത്തർക്കും ധാരാളം കഥകളുണ്ട്. ഇവരെല്ലാം ജീവിത നാടകത്തിൽ അഭിനയിക്കേണ്ടിവരുന്ന രംഗങ്ങൾ വായനക്കാരെ ചിരിപ്പിക്കുകയും ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അസാധാരണ സ്വഭാവത്തിന്റെ ഉടമയായ ഒരു സാധാരണ പെണ്ണിന്റെ ജീവിതകഥയാണ് 'പെണ്ണ്' എന്ന നോവൽ രൂപത്തിലും ആകൃതിയിലും ഒരു പെണ്ണാണ് സുമതി. എന്നാൽ സ്ത്രീത്വത്തെ ആകർഷകമാക്കുന്ന ദൗർബല്യമോ, സാമർത്ഥ്യമോ അവൾക്കില്ലായിരുന്നു. ഭാര്യയായതുകൊണ്ട് ഭർത്താവായ പുരുഷനു വഴങ്ങിയെന്നുമാത്രം. ഭർത്താവ് നാടുവിട്ടു പോയപ്പോൾ അവൾ കാര്യമാക്കിയില്ല. തന്റെ പിടിപ്പുകേട് കൊണ്ടാണ് ഭർത്താവ് ഉപേക്ഷിച്ചതെന്ന് അയൽക്കാരിപെണ്ണുങ്ങൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ അത്ര കാര്യമാക്കിയില്ല. ആ സുമതി തന്നെയാണ് വെറിയൻ പരമനെ വരച്ചവരയിൽ നിർത്തിയത്. നാട്ടിലെ ഒരു പെണ്ണിലും കാണാത്ത ഒരു അസാധാരണത്വം പരമൻ സുമതിയിൽ കണ്ടെത്തുന്നു. അതാണ് അയാളെ അവളിലേക്ക് അടുപ്പിച്ചത്. ഒപ്പം ചപലയായ ഗൗരിക്കുട്ടിയെ ഉപേക്ഷിക്കാനും അയാൾ തയ്യാറായി. അതേ ഗൗരിക്കുട്ടിക്കു തന്നെ സുമതി തന്റെ വീട്ടിൽ അഭയം കൊടുക്കാനും തയ്യാറാവുന്നു. ഇങ്ങനെ അസാധാരണ സംഭവങ്ങളുടെ ഒരു ഘോഷയാത്രയാണ് ഈ നോവൽ.

തകഴി സൃഷ്ടിച്ച സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങളുടെ വൈരുദ്ധ്യമുഖങ്ങളാണ് ഇവിടെ ദർശിക്കാൻ കഴിയുന്നത്.

1.3 വൈദേശിക പ്രത്യയ ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ സ്വാധീനം

തകഴിയെ ആധുനിക നോവൽ സാഹിത്യത്തിലേക്ക് നയിച്ചത് തന്റെ ഗുരുവായ കേസരി ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയാണ്. മോപ്പസാങ്ങ്, ചെക്കോവ്, യൂഗോ, ടോൾസ്റ്റോയ്, ഗോർക്കി, സോളോ തുടങ്ങിയ വിശ്വസാഹിത്യ നായകരെ കേസരി തകഴിക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. വിദഗ്ദ്ധനായ ഗുരുവിന്റെ സമർത്ഥമായ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന യഥാർത്ഥ വിദ്യാഭ്യാസമായിരുന്നു അത്; തകഴിയുടെ പൊതുജീവിതത്തിലെ വഴിത്തിരിവും അദ്ദേഹം മുമ്പും കഥകൾ എഴുതി കൊണ്ടിരുന്നെങ്കിലും കേസരിയുമായുള്ള ബന്ധമാണ് തകഴി എന്ന സാഹിത്യകാരന് ദിശാബോധവും ഉദ്ദേശലക്ഷ്യവും നേടിക്കൊടുത്തത്. ആംഗലേതര യൂറോപ്യൻ ഭാഷകളിലെ സാഹിത്യ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ

മാത്രമല്ല ബാലകൃഷ്ണപിള്ള തകഴിക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തിയത്. സിഗ്മണ്ട് ഫ്രോയിഡിന്റെ മന:ശാസ്ത്രവും, ബർട്രാന്റ് റസ്സലിന്റെതത്ത്വചിന്തയും,അതിലുൾപ്പെട്ടിരുന്നു. കേസരിയും, തകഴിയും തമ്മിൽ ബൗദ്ധികമായ ധാരണമാത്രമല്ല, പരിപൂർണ്ണമായ വൈകാരിക ബന്ധവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗുരുനാഥന്റെ അനുഗ്രഹത്തോടുകൂടി തന്നെ മോപ്പസാങ്ങ്, സോളോ, ചെക്കോവ് തുടങ്ങിയവരുടെ കൃതികൾ അദ്ദേഹം വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. പാശ്ചാത്യ റിയലിസവും, നാച്വറലിസവും, അദ്ദേഹത്തെ ഹഠാദാകർഷിച്ചു,, പാശ്ചാത്യസാഹിത്യവുമായുള്ള സമ്പർക്കം തകഴിയുടെ സർഗ്ഗാത്മക ഭാവനയ്ക്ക് പുതിയ മേച്ചിൽ പുറങ്ങൾ തുറന്നു കൊടുത്തിരുന്നു.

മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിന് പുതിയൊരു മാനം പ്രദാനം ചെയ്യാൻ തകഴിക്ക് കഴിഞ്ഞതിന്റെ കാരണം പാശ്ചാത്യസാഹിത്യവുമായുള്ള ബന്ധമാണ്. തകഴിക്ക് മുമ്പ് മലയാള നോവൽ സാഹിത്യം പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ അതിർവരമ്പുകൾക്കുള്ളിൽ വീർപ്പുമുട്ടുകയായിരുന്നു. ഇതിൽ നിന്നും അതിനെ മോചിപ്പിന് ജനകീയമായ ഒരു കലയാക്കി മാറ്റിയത് തകഴിയുടെ തലമുറയായിരുന്നു.

ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിലെ ചാൾസ് ഡിക്കൻസും, തോമസ് ഹാർഡിയും, റഷ്യൻ സാഹിത്യത്തിലെ തുർഗനേവും, മോപ്പസാങ്ങും, ചെക്കോവും തകഴിക്കിഷ്ടപ്പെട്ട സാഹിത്യകാരന്മാരായിരുന്നു.

"ചാൾസ് ഡിക്കൻസിന്റെ രണ്ടു പട്ടണങ്ങളുടെ കഥയിലും (A Tale of Two Cities) , തകഴിയുടെ രണ്ടിടങ്ങഴിയിലും ചില സമാനഭാവങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ കഴിയുന്നു"[20]. ഡിക്കൻസും തന്റെ കഥയിൽ വർഗ്ഗസംഘർഷത്തിന്റെ കഥ തന്നെയാണ് പറയുന്നത്. പാവപ്പെട്ടവന്റെ വേദനകളും, പ്രയാസങ്ങളു, നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കികൊണ്ടാണ് ഡിക്കൻസ് എഴുതിയിരുന്നത്. തകഴിയും അതുപോലെയായിരുന്നു. സമൂഹത്തിൽ നിലവിലിരുന്ന അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കും, അനാചാരങ്ങൾക്കും, അഴിമതിക്കും ചൂഷണങ്ങൾക്കുമെതിരായി ഡിക്കൻസും തകഴിയും ഒരുപോലെ ശബ്ദമുയർത്തി. സമൂഹത്തിലെ നിന്ദിതരും പീഡിതരുമായ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സ്വഭാവചിത്രീകരണം ഡിക്കൻസും തകഴിയും ഒരു പോലെ നിർവ്വഹിച്ചു. ഏലിയട്ടിന്റെയും, തകഴിയുടേയും നോവലുകളിൽ നീതക്കെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങൾ മരണത്തിന്റെ ചുഴിയിലോ, ആത്മഹത്യ

യിലോ, ചെന്നു ചാടുകയോ, ഭ്രാന്തന്മാരായി തീരുകയോ ചെയ്യാറുണ്ട്. കടപ്പുറത്തെ അരയസമുദായ ത്തിൽ നിലവിലിരുന്ന പരമ്പരാഗതമായ വിശ്വാസങ്ങൾക്കെതിരായി പരസ്പരം പ്രേമിക്കുന്ന പരീക്കു ട്ടിയും, കറുത്തമ്മയും, അവസാനം ആത്മഹത്യയിൽ അഭയം തേടുന്ന വഞ്ചകനും ക്രൂരസ്വഭാവിയു മായ ചെമ്പൻകുഞ്ഞ് കടപ്പുറത്തു ഭ്രാന്തനായി അലഞ്ഞുതിരിയുന്നു. "ഏണിപ്പടികൾ എന്ന നോവലിലെ കേശവപിള്ളയ്ക്കു താൻ ചെയ്ത പാപങ്ങളുടെ ഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടതായി വരുന്നു. ചീഫ് സെക്രട്ടറി എന്ന ഉന്നത പദവിപോലും അയാൾക്ക് നഷ്ടപ്പെടുന്നു."[21].

തോമസ് ഹാർഡിയെപ്പോലെ തകഴിയും സമൂഹത്തിൽ നടമാടിയിരുന്ന അന്ധവിശ്വാസ ങ്ങളെയും, അനാചാരങ്ങളേയും, നഗ്നമായി വർണ്ണിക്കുകയും, അതിൽനിന്നും മോചനം നേടാൻ ജനങ്ങളെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഹാർഡിയുടെ കഥാപാത്രങ്ങളും തകഴിയുടെ ചില കഥാപാത്രങ്ങളെപ്പോലെ വിധിയുടെ കളിപ്പാവകളായി ജീവിക്കുന്നു. ഹാർഡിയെപോലെ തകഴി നിരാ ശവാദിയായിരുന്നില്ല. ജീവിതത്തിൽ ഹാർഡി വിധിക്ക് മുൻതൂക്കം നൽകുമ്പോൾ തകഴി സാമ്പത്തി കവും, സാമൂഹികവുമായ പ്രശ്നങ്ങൾക്കാണ് മുൻതൂക്കം നൽകിയത്. ഗ്രാമീണ ജീവിതത്തിന്റെ ഉൾത്തുടിപ്പാർന്ന ചിത്രം വരച്ചുകാട്ടുന്നതിൽ ഹാർഡിയും തകഴിയും ഒരുപോലെ വിദഗ്ദ്ധരാ യിരുന്നു. എന്നാൽ തകഴിയുടെ ഗ്രാമീണ ചിത്രീകരണം മണ്ണിന്റെ മക്കളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതും, ഹാർഡിയുടെത് പ്രകൃതിയുമായി താദാത്മ്യം പ്രാപിച്ചതുമായിരുന്നു. ഹാർഡി പാശ്ചാത്യ വീക്ഷ ണത്തിൽ ഗ്രാമീണജീവിതം ചിത്രീകരിച്ചപ്പോൾ തകഴി ഭാരതീയ വീക്ഷണത്തിൽ കേരളീയ ഗ്രാമീണ ജീവിതം വരച്ചുകാട്ടി.

"തകഴിയുടെ ചെമ്മീൻ കേവലമൊരു നോവലല്ല. ഒരു പ്രണയ കാവ്യം തന്നെയാണ്. വിധി യുടെയും, വിശ്വാസാചാരങ്ങളുടേയും തടവറയിൽപ്പെട്ടുപോയ നിസ്സഹായരായ കുറേ മനുഷ്യജീവി കളുടെ ദുരന്തത്തെ നാടകീയമായ രീതിയിൽ വർണ്ണിക്കുകയാണ് തകഴി ചെമ്മീനിൽ ചെയ്യുന്നത്. ഈ നോവലിന്റെ രൂപവും, ഭാവവും വിശ്വസാഹിത്യത്തിലെ മറ്റു പല ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. ബ്ലൂംലഗൂൺ, പ്ളം, സർപ്പന്റ്, ലൈഫ്‌വില്ലി, ഐറോണിക്സ് തുടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ചെമ്മീനിന്റെ ഊടും പാവും നെയ്യുന്നതിൽ തകഴിക്ക് വേണ്ട പ്രചോദനം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഷേക്സ് പിയർ നാടകങ്ങളിലെ പാത്രസൃഷ്ടിയും ഐതിഹാസികമായ വർണനയും ചെമ്മീനിന്റെ സവിശേഷതകളാണ്"[22]

പത്തൊൻപതുവർഷക്കാലം ആഫ്രിക്കയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന തോമസ് ഹെൻട്രി എന്ന പാശ്ചാത്യ സാഹിത്യകാരൻ തന്റെ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആഫ്രിക്കയിലെ ഒരു ചരിത്രകഥ പറയുന്നുണ്ട്. ഈ ചരിത്രകഥയും, ചെമ്മീൻ എന്ന നോവലിലെ പ്രമേയവും തമ്മിൽ വളരെയധികം ബന്ധമുണ്ട്. ആഫ്രിക്കൻ നദീതീരങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന മുക്കുവർ നദിയെ ദേവതയായി കണക്കാക്കുന്നു. നദിയുടെ കരയിൽ താമസിക്കുന്നവർ പരമ്പരാഗതമായ നിയമങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിച്ചാൽ നദീദേവത കോപിക്കുമെന്നും, പ്രളയം സൃഷ്ടിച്ച് എല്ലാവരേയും നശിപ്പിക്കുമെന്നും അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് വിവാഹത്തിന് മുമ്പ് ആരേയും പ്രേമിക്കരുതെന്നും, അവിഹിത വേഴ്ച നടത്തരുതെന്നും തരുണികളെ ഉപദേശിക്കുന്നു. ദൗർഭാഗ്യത്താൽ ആഫ്രിക്കയിലെ ഒരു യുവതി വിദേശത്ത് നിന്നു വന്ന ഒരു യുവാവിനെ പ്രേമിക്കുന്നു. ഈ വൃത്താന്തമറിഞ്ഞ ആളുകൾ ഇളകിവശായി· ഗോത്രത്തലവന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പഞ്ചായത്ത്കൂടി യുവാവിന് വധശിക്ഷ നൽകാനും യുവതിയെ ദേവതയ്ക്ക് അർപ്പിക്കുവാനും തീരുമാനിച്ചു. ഇത്തരം കഥകളോ, സംഭവങ്ങളോ വായിച്ചപ്പോൾ മനസ്സിൽ കിടന്ന ബീജമാണ് ചെമ്മീന്റെ സൃഷ്ടിക്ക് തകഴിയെ സഹായിച്ചത് എന്ന് അനുമാനിക്കാം. ഏതായാലും ദു:ഖപര്യാവസായിയായ ഒരു പ്രേമകഥയെ മധുരമനോഹരമായ ശൈലിയിൽ വർണിക്കുകയാണ് തകഴി 'ചെമ്മീനിൽ' ചെയ്യുന്നത്. ടോൾസ്റ്റോയിയും, ഹാർഡിയും, തൊഴിലാളികളുടെ ജീവിതം എങ്ങിനെയാണോ ചിത്രീകരിച്ചത് അതുപോലെ തകഴി കടലോരത്ത് ജീവിക്കുന്ന അരയൻമാരുടെ ജീവിത ചിത്രീകരണമാണ് വരച്ചു കാട്ടിയത്.

"തകഴിയുടെ 'പരമാർത്ഥങ്ങൾ' നോവലിലെ ഇതിവൃത്തത്തിലെ ചില ഘടകങ്ങൾ, ഹാർഡിയുടെ ടെസ് എന്ന നോവൽ സ്ട്രിൻസ് ബർഗ്ഗിന്റെ മിസ്സ് ജൂലിയസ്, എന്ന ഗദ്യനാടകം, മോപ്പസാങ്ങിന്റെ നിഷ്പ്രയോജനമായ 'സൗന്ദര്യം' എന്ന ചെറുകഥ എന്നിവയിൽ കാണാമെന്ന് കേസരി ബാലകൃഷ്ണപിള്ള പറയുന്നു"[23].

റഷ്യൻ സാഹിത്യത്തിൽ തുർഗനേവിനുള്ള സ്ഥാനം മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ തകഴിക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. റഷ്യൻ സാഹിത്യ ചരിത്രത്തിൽ തുർഗനേവിന്റെ 'പിതാക്കന്മാരും പുത്രരും' എന്ന നോവലിന് ലഭിച്ച അനുഭവമാണ് തകഴിയുടെ തോട്ടിയുടെ മകന് കിട്ടുവാനിടയുള്ളത്. തോട്ടിയുടെ മകനിലെ ചുടലമുത്തു, 'പിതാക്കന്മാരും, പുത്രന്മാരും' എന്ന നോവലിലെ ബസറോവ് എന്നീ

കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സ്വഭാവ രൂപീകരണത്തിലും സാമ്യമുണ്ട്. മുതലാളിമാരിലും തൊഴിലാളികളിലും നല്ലതും ചീത്തയുമായ ആളുകളുണ്ടെന്നാണ് രണ്ടു നോവലിലേയും പ്രമേയം വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

'പരമാർത്ഥങ്ങൾ' എന്ന നോവലിലെ ഊടും പാവും നെയ്യുന്നതിൽ ഡോസ്റ്റോവിസ്റ്റിയുടെ നോവലുകൾ തകഴിയെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് കേസരി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.'[24].

"കഥയുടെ പരിണാമത്തിന് അല്പംമുമ്പ് നോവൽ തുടങ്ങുക, അല്പകാലം കൊണ്ട് കഥ അവസാനിപ്പിക്കുക. സംഭാഷണങ്ങൾകൊണ്ടും ഇവയുടെ ചെറിയ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കൊണ്ടും നോവൽ നിറയ്ക്കുക, അതായത് നോവലിനെ അത്യധികം നാടകീമാക്കുക. പ്രകൃതിവർണ്ണന പ്രായേണവർജ്ജിക്കുക എന്നീ 'പരമാർത്ഥങ്ങളി'ലെ സാങ്കേതിക മാർഗ്ഗഘടകങ്ങൾ ഗ്രന്ഥകാരൻ ഡോസ്റ്റോ വിസ്കിയിൽനിന്നാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്."[25]

കഥയെഴുത്തിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽ തകഴിയെ കൂടുതൽ സ്വാധീനിച്ചത് മോപ്പസാങ്ങ് ആയിരുന്നു. ജീവിതദർശനം, രചനാശില്പം, ഇതിവൃത്തം തുടങ്ങിയവയിൽ തകഴി മോപ്പസാങ്ങിൽ നിന്ന് വളരെയധികം കാര്യങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. തകഴിയും, മോപ്പസാങ്ങും വക്കീലിനെപ്പോലെ കാര്യങ്ങൾ സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണത്തിനു വിധേയമാക്കി. തകഴിയും മോപ്പസാങ്ങിനെപ്പോലെ യാഥാർത്ഥ്യവാദി ആയിരുന്നു. സമൂഹത്തിൽ കണ്ടതിനെ അവർ അപ്പടി പകർത്തി. വളരെ ലളിതമായ ഭാഷാശൈലിയാണ് അവർ രണ്ടുപേരും സ്വീകരിച്ചത്. കഥയുടെ പ്രയാണത്തിന് തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഒരു വാക്കുപോലും ഇവിടെ പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ല. മോപ്പസാങ്ങ് കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ തകഴിയെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുള്ളത് ചെഖോവാണ്.

"പാത്രസൃഷ്ടിയിൽ തകഴി ഏറിയകൂറും സ്റ്റെൻഡലിന്റെ സാങ്കേതിക മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈനംദിന ജീവിതത്തിൽനിന്നും നാം സാധാരണയായി കണ്ടുമുട്ടാത്തവരും, എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ ജനസാമാന്യത്തിലെ പതിതരുടെയും, കിറുക്കൻമാരുടെയും കൂട്ടത്തിലും അതിസൂക്ഷ്മമായ ബോധമുള്ളവരും തമ്മിൽ അനുകമ്പയും ബഹുമാനവും സ്നേഹവും ജനിപ്പിക്കുന്നതിനുപകരം നീരസവും അസുഖവും അവജ്ഞയും ഉത്ഭവിക്കുന്നവരുമായ പാത്രങ്ങളെയാണ് ഏറിയകൂറും സ്റ്റെൻഡലും തകഴിയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. അസാധാരണമായ കഥാപാത്രങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ രണ്ടുപേരും മിടുക്കന്മാരായിരുന്നു. പരമാർത്ഥങ്ങളിലെ പത്മനാഭപിള്ള, ജാനകി

യമ്മ, ഗോസായി എന്നിവർ ഇത്തരം കഥാപാത്രങ്ങളാണ്. ആധുനിക മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങളുമായി തകഴിക്ക് വളരെയധികം പരിചയമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് 'പരമാർത്ഥങ്ങൾ' തെളിയിക്കുന്നു.

"പാശ്ചാത്യസാഹിത്യം തകഴിയെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് തകഴി സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. മാത്രവുമല്ല വിശ്വസാഹിത്യത്തിലെപ്രസിദ്ധകൃതികളുമായി തകഴിക്ക് പരിചയമുണ്ടായിരുന്നു. ഡിക്കൻസ്, താക്കറെ, ഏലിയട്ട്, തോമസ് ഹാർഡി, ഗാൽസ്‌വർത്തി, വിക്ടർഹ്യൂഗോ, അനാതൊലഫ്രാൻസ്, തുഗനേവ്, മോപ്പസാങ്ങ്, ചെഖോവ് തുടങ്ങിയവരെ തകഴിക്കിഷ്ടമായിരുന്നു. തകഴി പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരത്തിന് കേരളീയ പരിവേഷം നൽകി.

ഡിക്കൻസിനെപ്പോലെ തകഴിയും ചൂഷണത്തിനെതിരെ തൂലിക ചലിപ്പിച്ചു. ഡിക്കൻസിന്റെ ഒളിവറിനോട് തോന്നുന്ന അതേ സഹാനുഭൂതി തന്നെയാണ് തകഴിയുടെ കോരനോടും വായനക്കാരനു തോന്നുന്നത്. ഡിക്കൻസ് മുഖ്യമായി പട്ടണജീവിതം ചിത്രകരിച്ചപ്പോൾ, തകഴി പട്ടണജീവിതവും, ഗ്രാമീണജീവിതവും ചിത്രീകരിച്ചു"[26].

തോമസ് ഹാർഡിയെ പോലെ തകഴിയും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും, അനാചാരങ്ങളും ഇല്ലാത്ത ഒരു സമൂഹം കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ പരിശ്രമിച്ചു. ഹാർഡിയെപോലെ തകഴിയും വിധിയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല . നിരാശവാദിയുമല്ല . തോമസ് ഹാർഡി വിധിക്ക് മുൻതൂക്കം നൽകിയപ്പോൾ തകഴി സാമൂഹിക സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങൾക്കാണ് പ്രാധാന്യം നൽകിയത്. എന്നാൽ ഗ്രാമീണജീവിത ചിത്രീകരണത്തിൽ ഇവർക്ക് ഏകരൂപം ഉണ്ട്.

എലിയട്ടിന്റെ നോവലുകൾ തകഴിയെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. നീതിക്കെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നർക്ക് പരാജയമോ, നാശമോ സംഭവിക്കുമെന്ന് തകഴിയും വിശ്വസിച്ചു. 'ചെമ്മീനിലെ പരീക്കുട്ടി, കറുത്തമ്മ, ചെമ്പൻകുഞ്ഞ് ഏണിപ്പടികളിലെ കേശവപിള്ള എന്നീ കഥാപാത്രങ്ങൾ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ടോൾസ്റ്റോയിയും തകഴിയും കൃഷിക്കാരുടെയും, തൊഴിലാളികളുടേയും ജീവിതം ഒരു പോലെ വർണ്ണിച്ചു. എന്നാൽ കടലോരത്ത് ജീവിക്കുന്ന അരയന്മാരുടെ ചിത്രീകരണം തകഴിയുടെ മാത്രം പ്രത്യേകതയാണ്.

"ഒരു നോവലിന് അധികം ജനപ്രീതിനേടിക്കൊടുക്കുന്നതിന്, അതിന്റെ ആദ്യരംഗങ്ങൾ ആകർഷണമാക്കണമെന്നുള്ള തത്ത്വം 'ദി ആന്റിക്കുറി'യിൽ സ്കോട്ടും, 'പ്രൈഡ് ആന്റ് പ്രജു ഡിസിൽ ' ജൈൻ ആസ്റ്റിനും, 'ദി റിട്ടേൺ ഓഫ് ദി നേറ്റിയിൽ' ഹാർഡിയും അറിഞ്ഞിരുന്നതു പോലെ തകഴി അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് തോട്ടിയുടെ മകനിലെ ആദ്യ ഭാഗങ്ങൾ കാണിക്കുന്നുണ്ട്"27.

കഥയുടെ രസികൻ ഭാഗങ്ങൾ ഒടുക്കമെങ്കിലും കണ്ടുപിടിക്കാമെന്ന് വിചാരിച്ച് അതു മുഴുവനും വായിച്ചുതീർക്കുന്ന ഒരു നിരൂപകന്റെ ക്ഷമ സാധാരണ വായനക്കാർക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കു ന്നതല്ല. പ്രഥമ രംഗങ്ങൾ നന്നായിരുന്നാൽ അതു ജനിപ്പിക്കുന്ന അനുകൂല മനസ്ഥിതി അവസാനം വരെ ഏറെക്കുറെ നിലനില്ക്കുകയും ചെയ്യും.

കേസരിയുടെ അഭിപ്രായം ഇവിടെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു.

"അതിയായ വികാരം ജനിപ്പിക്കാത്തതും വിചാരം കൂടി ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്നതുമായ തന്റെ പഴയകഥ പറച്ചിൽ രീതിയാണ് തകഴി 'രണ്ടിടങ്ങഴി'യിൽ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഒരു നോവലെഴുത്തു കാരൻ സ്വീകരിക്കാവുന്നതായി ഞാൻ രൂപമഞ്ജരിയിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്ന രണ്ടു സങ്കേതി കമാർഗ്ഗങ്ങളായ ചിത്രമാർഗ്ഗം നാടകമാർഗ്ഗം എന്നിവയിൽ നാടകമാർഗ്ഗമാണ് തകഴി 'തോട്ടിയുടെ മകനിൽ' സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്".[28]

റഷ്യൻ സാഹിത്യവും തകഴിയെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. റഷ്യൻ സാഹിത്യത്തിൽ തുർഗനേവി നുള്ള സ്ഥാനമാണ് കേരളത്തിൽ തകഴിക്കുള്ളത്. തകഴിയുടെ നോവലുകളിലെ രചനാശില്പവും ജീവിതദർശനവും വികാസം പ്രാപിച്ചത് പാശ്ചാത്യ റഷ്യൻ സാഹിത്യകൃതികളുമായുള്ള ഗാഢസ മ്പർക്കത്തിന്റെ ഫലമായാണ്.

അടിക്കുറിപ്പുകൾ

1. ശിവശങ്കരപ്പിള്ള തകഴി – എന്റെ ബാല്യകാല കഥ, മംഗളോദയം, തൃശൂർ 1967 പുറം 72.
2. ടി
3. ടി പുറം 73, 74
4. ശിവശങ്കരപ്പിള്ള തകഴി – എന്റെ വക്കീൽ ജീവിതം, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം. 1961 പുറം 13.
5. ശിവശങ്കരപ്പിള്ള തകഴി – മരണമില്ലാത്ത കേസരി, മംഗളോദയം, തൃശൂർ. 1124 പു 677
6. ശിവശങ്കരപ്പിള്ള തകഴി-എന്റെ വക്കീൽ ജീവിതം, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം. 1977 പുറം 110-111.
7. ശിവശങ്കരപ്പിള്ള തകഴി – എന്റെ ബാല്യകാല കഥ, മംഗളോദയം, തൃശൂർ 1967 പുറം 75-76.
8. ശിവശങ്കരപ്പിള്ള തകഴി-തിരഞ്ഞെടുത്ത കഥകൾ, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം. 1965 പുറം 18.
9. ബഷീർ എം. എം – ഭാഷാപോഷിണി, തകഴിയുടെ ചെറുകഥകൾ ഒരു പഠനം പുസ്തകം 8 ലക്കം 6, 1965

10 ടി

11. ടി

12. ടി

13. ടി

14. ടി

15. ടി

16. ടി

17 കൃഷ്ണപിള്ള ഇ. വി. അവതാരിക, പതിതപങ്കജം സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണ സംഘം, കോട്ടയം 1977.

18 ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി– വായനശാലയിൽ ഒന്നാം ഭാഗം തോട്ടിയുടെ മകൻ നിരൂപണം, കറന്റ് ബുക്സ്, കോട്ടയം, 1981 പുറം 55.

19. അശോകൻ. കെ. – നോവൽ മലയാളത്തിൽ തകഴി മുതൽ മുകുന്ദൻ വരെ– തകഴി ഹ്യൂമനിസ്റ്റും എഴുത്തുകാരനും.

20 കരിം. എം. എ. പ്രേംചന്ദും, തകഴിയും, കറന്റ് ബുക്സ് 1985 പാശ്ചാത്യ സ്വാധീനം തകഴിയുടെ കൃതികളിൽ പു. 137

21 ടി

22 ടി പു 138

23 ബാലകൃഷ്ണപിള്ള എ. കേസരി– കേസരിയുടെ സാഹിത്യവിമർശനങ്ങൾ, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം 1984 പു 540.

24 ടി

25 ടി

26 ടി

27 കരിം. എം. എ.– പ്രേംചന്ദും തകഴിയും, കറന്റ് ബുക്സ്, കോട്ടയം 1985.

28 ബാലകൃഷ്ണപിള്ള എ. കേസരി. – കേസരിയുടെ സാഹിത്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം 1984, പു 554.

അദ്ധ്യായം രണ്ട്

2.0 തോട്ടിയുടെ മകൻ - ഇതിവൃത്താപഗ്രഥനം

ഒരു നോവലിന്റെ ഘടനയിൽ അതിലെ ഇതിവൃത്തത്തിന് അദ്വിതീയ സ്ഥാനമാണുള്ളത്. കാരണം ഇതിവൃത്തത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് കഥ രൂപം കൊള്ളുന്നതും, പുരോഗമിക്കുന്നതും. അതുകൊണ്ട് ഒരു നോവലിനെ അപഗ്രഥിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഇതിവൃത്തം വിശകലനം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. 'തോട്ടിയുടെ മകൻ' എന്ന നോവലിലെ ഇതിവൃത്തം അപഗ്രഥനത്തിന് വിധേയമാക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഇതിവൃത്തം എന്നാലെന്താണെന്ന് പരിശോധിക്കാം.

"നോവലിലെ കഥാവസ്തുവിന് ഒരു നിശ്ചിതരൂപം ആവശ്യമാണ്. അതിനു പ്രത്യേകാകൃതിയും, ചില വിശേഷലക്ഷണങ്ങളും, കഥാപ്രവാഹത്തിന് അനന്യസാധാരണമായ ഒരു നിയന്ത്രണരീതിയും വേണമെന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെ വിശേഷലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു കഥയെയാണ് നാം പ്ലോട്ട് (ഇതിവൃത്തം) എന്ന് നാമകരണം ചെയ്യുന്നത്. എല്ലാ മനുഷ്യരും ജീവികളാണെങ്കിലും എല്ലാ ജീവികളും മനുഷ്യരല്ലെന്ന് താർക്കികൻമാർ പറയുന്നതുപോലെകഥയില്ലാതെ ഇതിവൃത്തമുണ്ടാക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിലും എല്ലാകഥയും ഇതിവൃത്തമാകണമെന്നില്ല"[1].

"പ്ലേ ാട്ട് എന്നതിന്റെപ്രാഥമികമായ അർത്ഥം അനുസന്ധാനമെന്നാണ് കൂട്ടിച്ചേർക്കലാണിത്"[2].

"ഇതിവൃത്തം ആദിമദ്ധ്യാന്തങ്ങളോടുകൂടിയാകണമെന്ന് അരിസ്റ്റോട്ടിലിനെ ഉദ്ധരിച്ച് കൊണ്ട് എം. അച്ചുതൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു."[3]

എം. പി. പോൾ കഥയും ഇതിവൃത്തവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഇങ്ങനെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. "രാജാവ് മരിച്ചു തുടർന്ന് രാജ്ഞിയുടെ കേശം നരച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു കഥയും, രാജാവ് മരിച്ചതുകൊണ്ടുള്ള ദുഃഖത്താൽ രാജ്ഞിയുടെ കേശം നരച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു ഇതിവൃത്തമാകുമെന്നും ഉദാഹരിക്കുന്നുണ്ട് കാര്യകാരണബന്ധത്തോടുകൂടി കോർത്തിണക്കിയാലേ ഇതിവൃത്തമാകൂ"[4].

ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ പുതിയൊരു കാര്യകാരണ പ്രതിബന്ധത്തിലൂടെ മനുഷ്യകേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു അനുഭവപ്രപഞ്ചം വികസിപ്പിച്ചെടുക്കുമ്പോഴാണ് ഇതിവൃത്തം രൂപംകൊള്ളുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

ഒരു കഥയിൽ നിന്നും യുക്തി പൂർവ്വകമായ അന്തർബന്ധതയോടെ നോവലിസ്റ്റ് നിർമ്മിച്ചെടുക്കുന്ന അസ്ഥികൂടമാണ് ഇതിവൃത്തം.

ഇതിവൃത്തത്തെ അതിന്റെ സ്വഭാവമനുസരിച്ച് സംഭവപ്രധാനം (Plot of action) പാത്രപ്രധാനം (Plot of character), ചിന്താപ്രധാനം (Plot of thought) എന്നു മൂന്നായി തിരിക്കാമെന്ന് എഡ്‌വിൻ ഫിലിപ്പ്സ്റ്റീവിക്ക് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. [5].

ആലപ്പുഴ നഗരത്തിലെ തോട്ടിപ്പണിചെയ്തിരുന്ന ഇശ്ശുക്കുമുത്തുവിന്റെ മരണാനന്തരം മകൻ ചുടലമുത്തു ആ ജോലി ഏറ്റെടുക്കുന്നു. ഈ ചുടലമുത്തുവിന്റെ സംഭവബഹുലമായ ജീവിതമാണ് 'തോട്ടിയുടെ മകൻ' എന്ന നോവലിലെ ഇതിവൃത്തം.

മലം വാരുന്നവനെങ്കിലും മനുഷ്യനായി ജീവിക്കണമെന്ന് ചുടലമുത്തു തീരുമാനിച്ചു. ആരുടേയും ഔദാര്യം പറ്റുക അയാൾക്കു ഇഷ്ടമായിരുന്നില്ല . അതുകൊണ്ടുതന്നെ പിതാവിന് അന്ത്യോദകകർമ്മം അർപ്പിക്കാൻ പോലും അയാൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. അച്ഛന്റെ ജഡം പട്ടികൾ മാന്തി കുഴിയിൽനിന്ന് വലിച്ച് പുറത്തിട്ടിരിക്കുന്നത് തകർന്ന മനസ്സോടെ നോക്കി കാണേണ്ട അവസ്ഥയിലാണ് അവൻ എത്തിച്ചേർന്നത്.

മുപ്പതുവർഷം നഗരത്തിലെ കക്കൂസുകൾ വൃത്തിയാക്കിയ ഇശ്ശുക്ക് മുത്തുവിനെ ആരും ഒരു മനുഷ്യനായി അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും സംഘടിത ശക്തിയിലൂടെ അതിന് പരിവർത്തനം വരുത്താൻ കഴിയുമെന്ന് ചുടലമുത്തു വിശ്വസിച്ചു. ഓവർസിയർ, മുൻസിപ്പൽ പ്രസിഡന്റ്, തുടങ്ങിയവരുടെ ചങ്ങല കെട്ടിൽനിന്ന് സ്വയം വിമോചിതനാകാൻ അയാൾക്ക് കഴിയുന്നില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, അയാൾ ഒരു വർഗ്ഗ വഞ്ചകനായിതീരുകയും ചെയ്യുന്നു. സുഹൃത്തിനെപോലും ഒറ്റിക്കൊടുക്കാൻ അയാൾ തയ്യാറായി. സ്വന്തം ഭാര്യയുടെ ഉപദേശങ്ങളും അയാൾ മാനിക്കുന്നില്ല. ഒറ്റയ്ക്ക് രക്ഷപെടാമെന്ന് വ്യാമോഹിക്കുന്ന അയാൾ ഏതു വിധേനയും പണമുണ്ടാക്കാൻ തയ്യാറാവുന്നു.

നൂറ്റാണ്ടുകളായി അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഒറ്റയ്ക്ക് സ്വതന്ത്രനാകാൻ കഴിയില്ലെന്നവൻ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ബാഹ്യമായ ആഹ്വാനങ്ങളാൽ ഉണരുകയും, മായികമായ ഏതോ സ്വതന്ത്രലോകത്തിലേയ്ക്ക് ഒറ്റയ്ക്ക് വിഹരിക്കാൻ ഒരുമ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു തലമുറയുടെ പ്രതീകമാണയാൾ. ഇത്തരം വിപ്ലവകാരികൾ ചെന്നെത്തുന്നത് വർഗ്ഗശത്രുവിന്റെ മാളത്തിലായിരി

ക്കും. അവിടെ ലഭിക്കുന്ന സുഖവും സന്തോഷവുമൊക്കെ വെറും താല്ക്കാലികങ്ങളുമായിരിക്കും. സ്വന്തം സഹോദരങ്ങളെ വേട്ടയാടുന്ന ഇവർ ശത്രുവിന്റെ ഉപകരണമായി മാറുന്നു എന്നുള്ളത് അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

സ്വന്തം അനുയായികളെ ഒറ്റികൊടുത്തതിന് ചുടലമുത്തുവിന് പാരിതോഷികം കിട്ടി. തോട്ടിപണിക്ക് പകരം കാവൽ ജോലി. എന്നാൽ പോലും വിധിയുടെ ഹസ്തങ്ങളിൽനിന്ന് അവൻ രക്ഷപ്പെടുന്നില്ല. കോളറ ബാധിച്ച അവൻ മരിക്കുന്നു. തന്റെ മകൻ ഒരിക്കലും ഒരു തോട്ടിയാകരുതെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചുവെങ്കിലും മോഹനന് അച്ഛന്റെ തൊഴിൽതന്നെ ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിവന്നു. അയാൾക്ക് വർഗ്ഗബോധവും സംഘടിതശക്തിയിലും വിശ്വാസമുണ്ട്.

തന്റെ അച്ഛന്റെ സമ്പാദ്യം വഞ്ചിച്ചെടുത്ത മുൻസിപ്പൽ പ്രസിഡന്റിനോട് വ്യക്തിയെന്ന നിലയിൽ ക്ഷമിക്കാൻ അയാൾക്ക് കഴിയുന്നില്ല. വ്യക്തിയെ മറന്നിട്ട് ആ വ്യക്തി പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സാമുദായിക സ്ഥിതിയെ എതിർക്കാമെന്നും, ആ എതിർപ്പിൽ ആ വ്യക്തിയും നശിക്കുമെന്നുമുള്ള സഹപ്രവർത്തകരുടെ ഉപദേശം അവന് സ്വീകാര്യമായിരുന്നില്ല . മോഹനൻ ഒരു തീജ്വാലയായി മാറി. പ്രസിഡന്റിന്റെ മന്ദിരം അവൻ അഗ്നിക്കിരയാക്കി മോഹനൻ വെടിയേറ്റു കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരം സാഹസികോദ്യമങ്ങൾ ശാശ്വത വിജയത്തിന് തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുമെന്ന സൂചനയോടുകൂടി നോവൽ അവസാനിക്കുന്നു.

സമകാലിക ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളോടു പ്രതികരിക്കാനും, പിൽകാല സാഹിത്യത്തിൽ പ്രേരണയായി തീരാനും കഴിയുന്ന ഒരു കൃതിക്ക് മാത്രമാണ് സാഹിത്യത്തിൽ സ്ഥാനം.

അധഃസ്ഥിത വർഗ്ഗത്തിന്റെ ജീവിതദുഃഖങ്ങളിലേക്ക് ആവേശപൂർവ്വം ശ്രദ്ധ തിരിക്കുന്ന ഒരു നോവലിസ്റ്റിനെയാണ് തോട്ടിയുടെ മകനിലൂടെ നാം കാണേണ്ടത്. ആ ആവേശത്തിന്റെ ഉറവിടമാകട്ടെ മനുഷ്യമോചനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സാമൂഹികവും, രാഷ്ട്രീയവുമായ ദർശനങ്ങളുടെ സ്വാധീനമാണ്. മോചനം കൊതിക്കുന്ന തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെ മുന്നോട്ടുള്ള കുതിപ്പ് സ്വതസിദ്ധമായി തന്നെ തകഴി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രത്യേകമായൊരു ദശാസന്ധിയിൽ സംഭവിച്ച ചലനത്തിൽ നിന്നുള്ള ചൈതന്യം ഈ നോവലിലും ഒരു പരിധിവരെ കാണാം.

2.1 വർഗസമരത്തിന്റെ കഥ

തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെ ക്രമാനുക്രമമായ വികാസമാണ് ഈ നോവലിൽ കൂടി വ്യക്തമാക്കപ്പെടുന്നത്. ഇതിൽ വർഗ്ഗങ്ങളുടെയും, വർഗ്ഗസമരത്തിന്റെയും തികവുറ്റ ചിത്രമാണ് നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത്. മാർക്സ് വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ സാഫല്യത്തിലേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിൽ തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന് സംഭവിക്കാവുന്ന പരിണാമത്തിന്റെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങൾ കഥാപത്രങ്ങളിലൂടെ അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഓരോ കഥാപാത്രവും ഓരോ സമൂഹത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു "വ്യക്തികളെക്കാൾ സമൂഹമാണ് തകഴിയുടെ നോവലുകളിൽ കാണുന്നത് എന്ന് എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഇക്കാരണത്താലാണ്"[6].

ഫ്യൂഡൽ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ കരാളഹസ്തങ്ങളിലമർന്നിരുന്ന ഒരു ജനസമൂഹമാണ് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം. നൂറ്റാണ്ടുകളായി അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അടിമത്തം അവരെ സ്വാഭാവികമായും ഉപരിവർഗ്ഗത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഇത്തരം ഉണർവ് ഉണ്ടാകുന്നതിന് പ്രധാന കാരണം സ്വാതന്ത്ര്യസമരഘട്ടത്തിൽ ഇൻഡ്യയിലെ പല ഭാഗങ്ങളിലും മാർക്സിസം പ്രചരിച്ചതാണ്. സോവിയറ്റ്യൂണിയനിലെ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ചരിത്രവും, നേട്ടങ്ങളും, ജനങ്ങളെ ഉദ്ബുദ്ധരാക്കി. ഇതിന്റെ ഫലമായാണ് ഇൻഡ്യയുടെ പല ഭാഗങ്ങളിലും കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി രൂപം കൊണ്ടത്. പി. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇതിന്റെ കേരളഘടകം രൂപം കൊണ്ടു സംസ്ഥാനകോൺഗ്രസിന്റെയും, ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസിന്റെയും പല പ്രവർത്തകരും, നേതാക്കന്മാരും അതിലേയ്ക്കാകർഷിച്ചു.

1940 കളുടെ ആരംഭത്തിൽ മാർക്സിയൻ സിദ്ധാന്തം തൊഴിലാളിവർഗ്ഗങ്ങളെ അഗാധമായി സ്വാധീനിച്ചിരുന്നു.

രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ കാലം സമുഹത്തിലും, ആശയവിശ്വാസങ്ങളിലും ചലനങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. തങ്ങൾ അനുഭവിച്ച തീവ്രയാതന മാർക്സിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവിശ്വാസങ്ങളെ സ്വന്തം അനുഭവങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ താഴ്ന്ന വരുമാനക്കാരെ സഹായിച്ചു. രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹികവും, സാമ്പത്തികവുമായ പോരാട്ടങ്ങൾ ജനങ്ങളെ ഒന്നിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിൽ ദിവാൻ, സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യരുടെ മർദ്ദനനയങ്ങൾക്കെതിരെ

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന പുന്നപ്ര വയലാർ വിപ്ലവം ആ ഗ്രാമങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുടെ മുന്നേറ്റത്തിന്റെ തെളിവായി ഗണിക്കാവുന്നതാണ്.

മുപ്പതുകളുടെ അന്ത്യഘട്ടങ്ങളിലാണ് മലയാള സാഹിത്യം പൊതുവെ വർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും രാഷ്ട്രീയ നിലപാടുകളും പ്രകടിപ്പിച്ചു തുടങ്ങുന്നത്. കേരളത്തിൽ ദേശീയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രവർത്തനരീതി മുപ്പതുകളിൽ ഇടതുപക്ഷസ്വഭാവം പ്രകടിപ്പിച്ചു തുടങ്ങുകയും മാർക്സിയൻ തത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെ സ്വാധീനം. ശക്തമാവുകയും ആലപ്പുഴയിലെ തൊഴിലാളികൾ അവകാശപ്രഖ്യാപനസമരങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തത് മലയാള സാഹിത്യത്തിന് ഒരു പുതിയ മുഖഛായ നൽകിയ ചരിത്രപരമായ കാരണങ്ങളാണ്. ഇതിന്റെ സ്വാധീനം ഉൾക്കൊണ്ട് തൊഴിലാളികൾ വർഗ്ഗബോധം തേടി ഉണരുന്നതിന്റെ വ്യക്തമായ സൂചനകൾ നൽകിക്കൊണ്ട് പുറത്തു വന്ന നോവലാണ് 'തോട്ടിയുടെ മകൻ'.

" തൊഴിലാളികൾക്കുണ്ടായ ഉണർവ്വും, അവ ഉണർത്തിയ മാർക്സിയൻ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളും, തന്നെ സ്വാധീനിച്ചിരുന്നുവെന്നു തകഴിതന്നെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്."[7]

ഒരു തൊഴിലാളി നായകൻ നടന്നുനീങ്ങുന്ന വിവിധ വഴിത്താരകൾ വിവിധ ദർശനങ്ങളിലൂടെ സൂക്ഷ്മാവലോകനം ചെയ്യുവാനാണ് ഈ നോവലിലൂടെ തകഴി ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിലെ നായകനായ ചുടലമുത്തുവിന്റെ ജീവിതകഥ ഒരു വർഗ്ഗത്തിന്റെ കഥയെന്ന നിലയിലാണ് ഈ നോവലിൽകൂടി അനാവൃതമാകുന്നത്. തോട്ടിപ്പണിയിലൂടെ ജീവിതം മുന്നോട്ടു പോകുമ്പോഴാണ് അയാളുടെ സംഘടനാബോധം ഉണരുന്നത്. കഥാനായകനായ ചുടലമുത്തു തന്റെ ജീവിതപദ്ധതിയെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. "കയറ്റാപ്പീസുകാർക്ക് സംഘമൊണ്ട്, ആശാരിമാർക്ക് സംഘമൊണ്ട്, നമുക്കും ഒരു സംഘം വേണം. എന്നാലേ പറ്റൂ"[8].

ആ സംഘത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ച് തന്റെ സഹപ്രവർത്തകരെ ഉദ്ബുദ്ധരാക്കുന്നു. തങ്ങളെ നിയമങ്ങൾകൊണ്ട് അടിച്ചമർത്തുന്ന ഫ്യൂഡൽ വ്യവസ്ഥിയോടുള്ള മനോഭാവമാണ് സംഘടനാബോധം അയാളിലുണർത്തുന്നത്. അങ്ങനെയാണ് സമൂഹത്തിലെ വൈരുദ്ധ്യശക്തികളെപ്പറ്റി അടിമയും ഉടമയും എന്ന സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ബോധമുണ്ടായത്. ഇതേപ്പറ്റി നോവലിസ്റ്റ് പറയുന്നു.

"യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർക്ക് പലപ്പോഴും തോന്നിയിരുന്നത് ഒക്കെ മാത്രമെ പ്രാസംഗികൻ പറഞ്ഞുള്ളു. എങ്കിലും അതുകേട്ടപ്പോൾ നിർവചിക്കാൻ വയ്യാത്ത ചില സ്തോഭങ്ങൾ ഇളകി അവർക്ക് ഒരു ഉണർവ്വ് ഉണ്ടായി. അവർക്കും ജീവിതത്തിൽ ചിലപ്രാധാന്യങ്ങളും, ചുമതലക ളുമുണ്ട്. സർവ്വോപരി അവർക്കും ശക്തിയുണ്ട് " [9].

ഇതിലൂടെ തകഴി തോട്ടിവർഗ്ഗത്തിന്റെ മാത്രമല്ല അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട വർഗ്ഗത്തിന്റെ മാനസി കാവസ്ഥയാണ് ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. തോട്ടിയുടെ ആത്മഭാവത്തോട്, സ്വന്തം ശക്തിയോട്, സ്വന്തം ജോലിയോടുള്ള അഭിമാനം അവരിൽ ഉണരുന്നു. ഇങ്ങനെ നോവലിലെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ സംഘടനാശക്തിയുടെ അനിവാര്യതയെക്കുറിച്ച് തകഴി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്.

ഏതൊരു സംഘടനയുടേയും വർഗ്ഗത്തിന്റെയും സമരാവേശങ്ങൾക്കുപിന്നിൽ അതിനെ തിരെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വിരുദ്ധശക്തികളെയും, ദർശിക്കാവുന്നതാണ്. ആ വിരുദ്ധശക്തി സംഘടന യുടെ നാശത്തിനുവേണ്ടി കാതോർത്തിരുന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അതു ഒറ്റുകാരന്റെയും, ചൂഷകന്റെയും, കാലുമാറ്റക്കാരന്റെയും, സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു. ഈ സത്യം തികച്ചും മനസ്സിലാക്കി യിരുന്ന നോവലിസ്റ്റാണ് തകഴി. അധികാരിവർഗ്ഗം തോട്ടിത്തൊഴിലാളികളെ സംഘടനയിലെ അംഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു തന്നെ നശിപ്പിക്കുന്ന ചിത്രം അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ചുടലമുത്തു സംഘടന യ്ക്ക് ആദ്യം നേതൃത്വം കൊടുക്കാനൊരുമ്പെട്ടെങ്കിലും പിന്നീട് അധികാരിവർഗ്ഗത്തിന്റെ സ്വാധീന ത്തിനു വിധേയമാകുന്നു. തന്റെ ഉന്നമനത്തിനുവേണ്ടി, സംഘടനയെ നശിപ്പിക്കാമെന്നായാൾ മുൻസിപ്പൽ പ്രസിഡന്റിനോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യു. അതിലുപരി തന്റെ ശ്രേയസ്സിനുവേണ്ടി തോട്ടികളെ വീണ്ടും സമൂഹത്തിന്റെ അഴുക്കുചാലുകളിൽ തള്ളാനും അയാൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. തന്റെ ഭാര്യ വള്ളിയെ സഹപ്രവർത്തകരായ ഇതരസ്ത്രീകളുമായി സംവദിയ്ക്കാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കു ന്നതും മകൻ മോഹനനെ ആഢംബരത്തോടുകൂടി സ്കൂളിലയയ്ക്കുന്നതും സ്വന്തം വർഗ്ഗത്തെപ്പ റ്റിയുള്ള അപകർഷതാബോധമാണ് വെളിവാക്കുന്നത്.

വിപ്ലവം സഫലമായില്ലെങ്കിലും അതിന്റെ ആവേശം പൂർണ്ണമായും കെട്ടടങ്ങുന്നില്ല, എന്ന സൂചനയാണ് നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത്. അത് ഭാവിയിൽ തീഷ്ണമായ ജ്വാലയായി കത്തിപ്പടരുകതന്നെ ചെയ്യും. അതാണ് ഈ നോവലിലെ മൂന്നാം തലമുറക്കാരനായ മോഹനനിലൂടെ നോവലിസ്റ്റ്

വ്യക്തമാക്കുന്നത്. തന്റെ പൂർവ്വികരുടെ സംഘടനാശക്തി അയാളിൽ ഉണർത്തുന്ന വികാരങ്ങളെ യാണ് വർഗ്ഗസമരങ്ങൾ നടത്തുവാൻ അയാളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. അത് അയാളിലുണർത്തുന്ന സ്തോഭങ്ങളെക്കുറിച്ച് നോവലിസ്റ്റ് സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

"ആ അസ്പഷ്ട സ്മരണകളിൽനിന്നും സ്മരണകളിൽനിന്നും ചിലപ്പോൾ അത്യുഗ്രമായ, ലോ കത്തെ ആകെ കരിച്ചു ചാമ്പലാക്കാൻ തക്കവിധം ഊഷ്മാവോടുകൂടിയ അമർഷം വമിക്കും. മറ്റു ചിലപ്പോൾ ഓർത്തോർത്ത് നിസ്സാഹയകനായി അവൻ തളർന്നിരുന്ന് കരഞ്ഞുപോകും. വേറെ ചിലപ്പോൾ സംഹാരശക്തിയോടുകൂടി ഒരു അവ്യക്തസന്ദേശം അവനെഭ്രാന്ത് പിടിപ്പിക്കും. മുൻഗാ മികളുടെ അടങ്ങി പോയെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന പ്രതികാര ശക്തിയുടെ സജീവസമാഹരണമാണ് അവൻ"[10].

തങ്ങളുടെ വർഗ്ഗത്തിന്റെ അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവൻ സംഘടിക്കുന്ന സമരങ്ങൾ മൂലം ഭരണവർഗ്ഗക്കാർ ഭയചിതിതരാകുന്നു. ആ വിപ്ലവാവേശങ്ങൾ സ്വജീവനെ ബലി അർപ്പിക്കു വാൻ പോലും അവനെ തയ്യാറാക്കുന്നു. ഇതിലൂടെ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയുടെ പരിണാമത്തിന് ഘോരവും, തീഷ്ണവുമായ വിപ്ലവ സമരങ്ങൾ കൊണ്ടു മാത്രമെ സാധിക്കൂ എന്ന് സൂചിതമാകുന്നു.

വ്യക്തി ജീവിതവും, സംഘടനാ ജീവിതവും വ്യതിരിക്തതകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവെന്ന് ഈ നോവലിലൂടെ നോവലിസ്റ്റ് തുറന്നു കാട്ടുന്നു. സംഘടനാ ജീവിതത്തിൽ വ്യക്തി ജീവിത ത്തിന് സ്ഥാനമില്ല . "നമുക്കു വ്യക്തിയെ മറന്നിട്ട് ആ വ്യക്തിപ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സമുദായ സ്ഥിതിയെ എതിർക്കാം. നിന്റെ പ്രതികാരത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമായ വ്യക്തിയും നശിക്കും എന്ന പിച്ചാ ണ്ടിയുടെ മകൻ പറയുന്നുണ്ട്"[11]

മോഹനൻ വ്യക്തിജീവിതത്തെ ആന്തരികമായ സംഘടനാ ജീവിതത്തെ ബാഹ്യമായും ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്ന വ്യക്തിയായിരുന്നു. മുൻസിപ്പൽ പ്രസിഡന്റിന്റെ വീട് അയാൾ കത്തിച്ചെങ്കിലും, അത് സംഘടനാ തലത്തിൽ നിന്നും തികച്ചും അന്യമായ പ്രവർത്തിയായിരുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെ ഉന്നതശ്രേണിയോടുള്ള അയാളുടെ വെറുപ്പിന്റെ അനന്തരഫലമാണ് അത്. മോഹനൻ പറയുന്നു.

"അതെ ഞാൻ ചതിച്ചു. ശരിയാണ് ഇതൊരു അച്ചടക്കലംഘനമാണ് നമ്മുടെ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഞാൻ മൂലം ഒരു തിരിച്ചടിയും പറ്റി. പക്ഷേ ഞാൻ മനുഷ്യനാണ്. എന്റെ സ്വപ്നം സാക്ഷാത്ക്കരിക്കപ്പെടേണ്ടേ'[12].

അനുക്രമമായി മാറിവന്ന കാലത്തിന്റ ചൈതന്യത്തെയാണ് ഈ നോവൽ പ്രതീകവൽകരിക്കുന്നത്. ഒരു സാഹിത്യസൃഷ്ടിയെന്നതിലുപരി വിധിയിൽ വിശ്വസിച്ച് നൂറ്റാണ്ടുകളോളം മൂകമായി കിടന്ന് യാതന അനുഭവിച്ച നിരവധി വർഗ്ഗങ്ങളുടെ മാറ്റത്തിന്റെ സന്ദേശമെത്തിച്ച വാചാലമായ ഒരു പ്രകടനപത്രികയുടെ ചിത്രീകരണമെന്നനിലയിലാണ് ഇതിന്റെ സ്ഥാനം. തോട്ടികളുടെമേൽ അടിച്ചേല്പിക്കപ്പെടുന്ന, അറിയപ്പെടാത്ത യാതനകളിലേക്കും അവർ ജനിച്ച് ജീവിച്ച് മരിക്കുന്ന രൂക്ഷമായ പട്ടിണിയിലേക്കും ഉപരിവർഗ്ഗക്കാരുട അനുതാപത്തെ നയിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. തങ്ങളുടെ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളെ മാറ്റുവാൻ ഉതകുന്ന വിധത്തിൽ തൊഴിലാളികൾക്ക് തന്നെ ഒരു മാതൃക ഉയർത്തിക്കാണിക്കുകയായിരുന്നു. തൊഴിലാളികളെ എങ്ങനെ ചിത്രീകരിക്കണമെന്നതില്ല തൊഴിലാളികൾക്ക് സ്വയം എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും എന്ന് ചിത്രീകരിക്കുന്നതിലാണ് തകഴി ശ്രമിച്ചത്.

ദാരിദ്ര്യത്തിൽനിന്നും ഉടലെടുത്ത പ്രശ്നങ്ങളാണ് ഇതിലെ പ്രമേയം. ഒരുവശത്ത് സമ്പന്നൻമാർ സുഖഭോഗങ്ങളിൽ മുഴുകുമ്പോൾ മറുഭാഗത്ത് ജീവിതം യാതനഭരിതമായി മാറുന്ന കാഴ്ചകൾ അദ്ദേഹത്തെ സ്വാധീനിച്ചിരുന്നു. അധഃസ്ഥിത വർഗ്ഗങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് മുഖ്യകാരണം മുതലാളിത്തമാണ്. ഈയൊരു തലത്തിലാണ് മാക്സിയൻ സിദ്ധാന്തം തകഴിയെ സ്വാധീനിക്കുന്നത്. മാക്സിന്റെ ആശയഗതിക്കനുസരിച്ചുള്ള വർഗ്ഗങ്ങളുടെ വിപ്ലവങ്ങൾക്ക് മാത്രമെ സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥിതിയെ മാറ്റാൻ കഴിയൂയെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നു. ജന്മവാസനകളിൽ മോചനമില്ലാതെ കുരുങ്ങി കിടക്കുകയും, ജന്മാവകാശങ്ങൾ നിഷേധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത അവസ്ഥയിൽ ജീവൻ നിലനിർത്തുക എന്ന പ്രാഥമികാവശ്യത്തിനു വേണ്ടി വരുന്ന മനുഷ്യരെയാണ് ഈ നോവലിലൂടെ കാണാൻ കഴിയുന്നത്.

2.2 സാമൂഹിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ സന്നിവേശം

സാമ്പത്തിക മേഖലയിൽ വമ്പിച്ച പരിവർത്തനം ലക്ഷ്യമാക്കുന്ന മാർക്സിയൻ തിയറിയെ കുറിച്ച് തകഴി നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചിരുന്നു. വിപ്ലവത്തിന്റെ സന്ദേശവുമായിട്ടാണ് ആ സാഹിത്യകാരൻ

രംഗത്ത് വരുന്നത്. തോട്ടികളും മനുഷ്യരാണ്. അവർക്ക് ആഗ്രഹങ്ങളും പ്രതീക്ഷകളുമുണ്ട്. ഇവരുടെ ദയനീയാവസ്ഥയ്ക്ക് മൂലകാരണം സാമ്പത്തികമാണെന്നും, അത് പരിഹരിക്കാൻ ഏക മാർഗ്ഗം മാർക്സിയൻ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ നടപ്പാക്കുകയാണെന്നും തകഴി കരുതിയിരുന്നു.

ആദ്യകാല നോവലിസ്റ്റുകൾ സമൂഹത്തിന്റെ ഉന്നത ജാതിയിൽപ്പെട്ടവരെ തങ്ങളുടെ നോവലുകളിൽ അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ സമൂഹത്തിന്റെ താഴെക്കിടയിലുള്ളവരെ തങ്ങളുടെ നോവലുകളിൽ മുഖ്യകഥാപാത്രങ്ങളാക്കാൻ, തകഴിയേയും, ദേവിനേയുംപോലെയുള്ള സാഹിത്യകാരൻമാർക്കെ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി പറയുന്നു.

"തോട്ടിയുടെ മകനിൽ തകഴി തോട്ടിയുടെ കഥയേ പറയുന്നുള്ളു പക്ഷെ അതിനുള്ളിൽ ഇന്നത്തെ പട്ടണത്തിലെ ബൂർഷ്വാ ജീവതം അങ്ങോളമിങ്ങോളം ധ്വനിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരൊറ്റ രംഗവും മനസ്സിൽ തറയ്ക്കാതെ പോകുന്നില്ല. ഇത്ര വളരെ ജീവിതങ്ങൾ ഇത്ര കുറച്ചു പേജുകളിൽ ഒതുക്കി താളപ്പെടുത്തുക, അത് തകഴിക്കേ കഴിയൂ. മലയാളത്തിൽ ഒരൊറ്റ നോവലിസ്റ്റും ഇത്രയും സാധിച്ചതിന് വേറെ ഉദാഹരണങ്ങളില്ല"[13].

തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തെ അധികാരികൾ ചൂഷണം ചെയ്തിരുന്നു തൊഴിലാളിയിൽ വളർന്ന് വരുന്ന സംഘടനാ ബോധത്തിന്റെ ചിത്രമാണ് ഈ നോവലിൽ ദർശിക്കാൻ കഴിയുന്നത്. ഇശ്ശുക്ക് മുത്തു, മകൻ ചുടലമുത്തു, കൊച്ചുമകൻ മോഹനൻ എന്നീ കഥാപത്രങ്ങളിലൂടെ മൂന്നു തലമുറയുടെ കഥയാണ് നോവലിസ്റ്റ് ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. മേലാള കീഴാള ജീവിതവൈചിത്ര്യം ഒരു ചിത്രത്തിലെന്നപോലെ കഥാകൃത്തു നോവലിൽ വരച്ചുകാണിക്കുന്നുണ്ട്.

"അപ്പുറത്ത് ആ കോടീശ്വരനായ ബന്യാന്റെ വീട്ടിൽ കുട്ടികൾ വലകെട്ടി പന്തു കളിക്കുന്നതിന്റെ കോലാഹലങ്ങൾ അവൻ കേൾക്കാറുണ്ട്. മതിലിന്റെ അപ്പുറത്ത് കാണാവുന്ന വലയുടെ മുകളിൽ കൂടിമഞ്ഞപ്പന്ത് അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും പായുന്നത് മോഹനൻ കൗതുകത്തോടെ നോക്കി നിൽക്കും. മാളികയുടെ വരാന്തയിൽ ഒരു ജപ്പൻ പാവയെപോലെ മുതലാളിയുടെ കുട്ടിയും തന്റെ വീട്ടിൽ മോഹനനും പരസ്പരം നോക്കിനിന്നിട്ടുണ്ട്. ആഗ്യം കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ അവർക്കിരുവർക്കും മദ്ധ്യേ ഉന്നതമായ ഒരു മതിൽക്കെട്ടാണുള്ളത്"[14]

പാവപ്പെട്ട തോട്ടിത്തൊഴിലാളികളെ അധികാരിവർഗ്ഗം ചൂഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇവർ വളരെ ക്രൂരമായാണ് തോട്ടിസമൂഹത്തോട് പെരുമാറിയിരുന്നത്. അവരിലാരെങ്കിലും മരിച്ചാൽ കുഴിച്ചിടുന്നതിന് സ്ഥലം പോലും കൊടുത്തിരുന്നില്ല. അവരുടെ വേതനത്തിന്റെ നല്ല ഒരു പങ്ക് ഓവർസിയറും, മുൻസിപ്പൽ പ്രസിഡന്റും കൈക്കലാക്കിയിരുന്നു. മറ്റൊരു പങ്ക് നിയമ സമാധാനത്തിന്റെ കാവൽഭടരായ പോലീസുകാരും, അവരുടെ ജോലിക്കുള്ള കൂലി കൃത്യമായി അധികാരികൾ പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. തങ്ങൾ സംഘടിയ്ക്കണമെന്ന് ഒരു തോട്ടിത്തൊഴിലാളി പറയുന്നുണ്ട്.

"പിച്ചാണ്ടിക്ക് ഒരു കാര്യം പറയാനുണ്ട്. ഒരു പ്രസംഗം തന്നെയായിരുന്നു അത്. തോട്ടികളെല്ലാം ഒത്തൊരുമിക്കണം. അപ്പോൾ ഓരോ തോട്ടിക്കും പ്രതിമാസം എത്ര ശമ്പളമുണ്ടെന്നറിയാം. ആ സംഖ്യ മുഴുവൻ വാങ്ങാം. ഒരു പോലീസുകാരനേയും പേടിക്കേണ്ട"[15].

ഈ പ്രസ്താവത്തിൽ തോട്ടികളുടെ സംഘടനാ ബോധം നാമ്പെടുക്കുന്നതു കാണാം. പിച്ചാണ്ടി എല്ലാ മാസവും ഇങ്ങനെയൊരു പ്രസംഗം ചെയ്യാറുണ്ട്. അതിനുതക്ക പ്രതിഫലവും അവന് കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ശമ്പളത്തിലുള്ള പിടിത്തവും ഓവർസിയറുടെ ചൂരലുകൊണ്ടുള്ള രണ്ടടിയും അങ്ങനെ അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട ഒരു വർഗ്ഗമായിരുന്നു ആലപ്പുഴയിലെ തോട്ടിത്തൊഴിലാളികൾ. അർഹമായ കൂലി തങ്ങൾക്ക് കിട്ടുന്നില്ലെന്ന് ചുടലമുത്തുവിനും അറിയാമായിരുന്നു. സംഘടിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവരും മറ്റു തോട്ടികളോട് പറഞ്ഞിരുന്നു.

"എല്ല ാവരും ഒത്തൊരുമിക്കണം ചുടലമുത്തുവും അത് ഒട്ടുനാളായി നടന്നുപോകുമ്പോൾ ആലോചിച്ചു വരുന്നതാണ്. ഒത്തൊരുമിച്ചാൽ പലതും സാധിക്കുമെന്ന് അവന് തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. ശമ്പളം: എണ്ണി മേടിക്കാം. ജോലിതന്നെയും കുറച്ചു ചെയ്താൽ മതിയാകും. ഏല്ലാറ്റിനുമുപരി അവന് തോട്ടികളുടെ ഇടയിൽ ഒരു സ്വാധീനശക്തി ഉള്ളതുകൊണ്ട് അവനും ചില കാര്യങ്ങൾ കാണവാൻ കഴിയും"[16].

സംഘടിക്കുന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കിയ അവർ ആദ്യപടിയായി ഒരുമിച്ച് ചില ആവശ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു. അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ മുദ്രാവാക്യങ്ങളായി ഉയർന്നു. അപ്പോഴാണ് അധികാരികൾ അവരെ ശ്രദ്ധിച്ചുതുടങ്ങിയത്. ഈ പ്രതിഷേധം പ്രവൃത്തിരൂപത്തിലായാൽ പലതും സംഭ

വിക്കുമെന്ന് അവർ ഭയപ്പെട്ടു. മനുഷ്യ മനസ്സുകളിൽനിന്നുയരുന്ന അതൃപ്തിയുടെ ഗർജ്ജനം സാഗര ഗർജ്ജനത്തെക്കാൾ തീവ്രമാണ്.

ചൂഷിതരുടെ മനസ്സുകളിലെ അതൃപ്തിക്ക് പരിഹാരം കണ്ടെത്തുന്നത് പരലോകത്തിലാണ്. ഈ സമയത്തും മുതിലാളിവർഗ്ഗം മതത്തിനുവേണ്ടി ധാരാളം പണം ചിലവഴിക്കുന്ന രീതി നോവലിസ്റ്റ് സൂചിപപിക്കുന്നുണ്ട്.

"നഗരത്തിലും പരിസരത്തിലുമുള്ള എല്ലാ ദേവീക്ഷേത്രങ്ങളിലും രാത്രി പകലാണ്. നട അടയ്ക്കുക എന്ന പതിവ് പോലുമില്ലെന്ന് പറയാം. ഒരു മാസത്തേക്കുള്ള വഴിപാടുകൾ ആയിക്കഴിഞ്ഞു. ചൊവ്വാഴ്ചയോ, വെള്ളിയാഴ്ചയോ, കിട്ടുന്നതിന് ദേവസ്വം അധികാരികൾക്ക് കൈക്കൂലി പോലും കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. അതും ചെറിയതരം വഴിപാടുകളല്ല. ആലപ്പുഴ നഗരത്തിൽ ധനാഢ്യന്മാരായ എത്ര മുതലാളിമാർ ഇരിക്കുന്നു. ഓരോ ദിവസവും കേൾക്കാം ഇന്ന മുതലാളിയുടെ കളഭം. കഴിഞ്ഞ വഴിപാടുകളെക്കാൾ മെച്ചമാക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് ദിനം പ്രതി നടക്കുന്നത്. ആ മത്സരം കണ്ടാൽ ഓരോരുത്തരം അവനവന്റെ പ്രസിദ്ധി വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നും. എന്നാലെ അവരുടെ വ്യവസായങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടൂ"[17].

തകഴി അധ:സ്ഥിതവർഗ്ഗത്തെ വിപ്ലവത്തിന് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതായി ഈ നോവലിലും നമുക്ക് കാണാവുന്നതാണ്. സ്കൂളിലേക്ക് പോകുന്ന പാവപ്പെട്ട കുട്ടിയുടെ ദയനീയസ്ഥിതി അദ്ദേഹം വിവരിക്കുന്നു. "അവന്റെ ക്ലാസിൽ ഉച്ചയ്ക്ക് ഊണ് കഴിക്കാൻ പോകാത്ത കുട്ടികൾ വളരെയുണ്ട്. വീട്ടിൽ ഒന്നും ഇല്ലായ്കയാലാണ്. രാവിലെ കഞ്ഞിയോ, കാപ്പിയോ, ഒന്നും കഴിക്കാതെ വരുന്നവരുണ്ട്. ചൊറിപിടിച്ചവരുണ്ട്, പഴന്തുണി ചുറ്റിയവരുണ്ട്"[18].

മൂന്ന് തലമുറകളുടെ കഥയിലൂടെ പൂർണ്ണമാകുന്ന ഈ നോവലിൽ ആദ്യത്തെ തലമുറയുടെ പ്രതിനിധിയായ ഇശ്ശക്ക് മുത്തു മേലാളരായ അധികാരികളുടെ അക്രമവും അനീതിയും, ഒരു മൃഗത്തെപ്പോലെ സഹിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തെ തലമുറയുടെ പ്രതിനിധിയായ ചുടലമുത്തു സമൂഹത്തിലെ ഉന്നതസ്ഥാനിയരുടെ അനീതിക്കെതിരെ ശബ്ദമുയർത്തുന്നു. അതോടൊപ്പം അയാൾ തന്റെ വ്യക്തിപരമായ ഉയർച്ചയും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കൂടെനിൽക്കുന്നവരെ ഒറ്റുകൊടുക്കാനും തയ്യാറായി. സ്വാർത്ഥമതിയായ അയാൾ അധികാരിവർഗ്ഗത്തോട് ചേർന്ന്നിന്നുകൊണ്ട് അവരുടെ ചില നിസ്സാ

രങ്ങളായ ഔദാര്യങ്ങൾ മാത്രം പറ്റിക്കൊണ്ട് സ്വന്തംവർഗ്ഗത്തെ ക്രൂശിക്കാൻ തയ്യാറാവുകയാണ് ചെയ്തത്. എന്നാൽ മോഹനനിലെത്തുമ്പോൾ സംഘടനാബോധം കുറച്ചുകൂടി ശക്തി പ്രാപിക്കുന്നു. അവന് തികഞ്ഞ അർപ്പണ ബോധവും ആത്മധൈര്യവുമുണ്ട്. അർഹതപ്പെട്ടതു ചോദിച്ചു മേടിക്കുകയും, അതു കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ അതിനെതിരെ ശക്തമായ സമരം ചെയ്ത് അതു നേടിയെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാഴ്ചയാണ് നോവലിന്റെ അവസാനഭാഗത്ത് വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

2.3. അനാചാര ലംഘനവും, പാരമ്പര്യ ധ്വംസനവും

ഇശ്ശക്കുമുത്തു ചെയ്തുവന്നിരുന്നതോട്ടിപ്പണി മകനായ ചുടലമുത്തുവിന് ലഭിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഓവർസിയർക്ക് ഒരു മാസത്തെ ശംബളവും, ഒന്നരരൂപയും കൈക്കൂലിയായി നൽകുന്നു. മറ്റുള്ളവരിൽനിന്ന് എന്തെങ്കിലും ലഭിക്കുന്നതിന് മണിക്കൂറുകൾ കാത്തുനില്ക്കേണ്ട പാരമ്പര്യമാണ് തോട്ടികൾക്കുണ്ടായിരുന്നത്. എന്നാൽ ചുടലമുത്തു ഇതിനൊരപവാദമായിരുന്നു. ഹോട്ടൽ ജോലിക്കാരൻ ഔദാര്യമെന്നോണം വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ചായ വാങ്ങി കുടിയ്ക്കാൻ അവന് തയ്യാറില്ല. അങ്ങനെ തോട്ടികളുടെ പാരമ്പര്യത്തെയാണ് ചുടലമുത്തു ധ്വംസിച്ച് തുടങ്ങിയത്. തന്റെ ഭാഷയിലും, വേഷത്തിലുംകൂടി അവൻ അത് ഒന്നുകൂടി തെളിയിച്ചു. വളരെ വൃത്തിയായി മാത്രമെ അവൻ നടന്നിരുന്നുള്ളു. അഴുക്കുപടിച്ച വസ്ത്രം ധരിച്ച് കള്ളും കുടിച്ച് കുളിയ്ക്കാത്ത, മുഖം ക്ഷൗരം ചെയ്യാത്ത ഒരുവനെയാണ്, തോട്ടികളെപ്പറ്റി സാധാരണ ഉണ്ടായിരുന്ന ധാരണ. ഇക്കാര്യത്തിൽ ചുടലമുത്തു വ്യത്യസ്തത പുലർത്തിയിരുന്നു. നോവലിസ്റ്റ് പറയുന്നു.

"അങ്ങനെ ഒരു തോട്ടിയെ നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. എന്നും കുളിക്കുന്ന തോട്ടിയെ, മുഖം ക്ഷൗരം ചെയ്യുന്ന തോട്ടിയെ, അടിച്ചു നനച്ചതോ, അലക്കിയതോ ആയ മുണ്ടോ നിക്കറോ ധരിക്കുന്ന തോട്ടിയെ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. അവൻ ഒരു ശൃംഗാരിയാണെന്ന് നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകൾ പറയും"[19].

ചുടമുത്തു സ്വയം വിലയിരുത്തലിനു തയ്യാറാകുന്നു. എപ്പോഴാണ് സമൂഹം നമ്മെക്കുറിച്ച് ഓർക്കുന്നത്. കക്കൂസുകൾ നിറഞ്ഞുകഴിയുമ്പോൾ മാത്രം. അതായത് ദിവസവും രാവിലെ പക്ഷേ തോട്ടികളില്ലെങ്കിൽ ഈ നഗരം നാറുമെന്നവനറിയാം. അപ്പോൾ തോട്ടികളെ നാടിനാവശ്യമാണെന്നവൻ കരുതുന്നു. തോട്ടികളും മനുഷ്യരല്ലേയെന്നാണ് അവൻ ചിന്തിക്കുന്നത്. എന്നാൽ മനുഷ്യരായാണോ കഴിയുന്നത് എന്നാണ് അവന്റെ ആലോചന. തോട്ടികളും മനുഷ്യരായിത്തന്നെ

കഴിയണമെന്നവൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അർഹതപ്പെട്ടതു പിടിച്ചുവാങ്ങണമെന്ന തോന്നലും അവ നുണ്ടായി. ഔദാര്യമല്ല അർഹതയാണ് പിടിച്ചു വാങ്ങേണ്ടതെന്ന് ഒന്നു കൂടി ഉറപ്പിച്ചു.

മനുഷ്യന് ജന്മനാ കിട്ടിയിട്ടുള്ള സ്വാർത്ഥത ചുടലമുത്തുവിലും ഉടലെടുത്തു. തോട്ടി സമൂഹത്തിന് മുഴുവനായി മാറാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ തനിക്ക് മാറണം. അതായിരുന്നു അയാളിലു ണ്ടായ ഉൾക്കടമായ അഭിവാഞ്ജ. അതിനുവേണ്ടി സഹപ്രവർത്തകനെപ്പോലും ഒറ്റുക്കൊടുക്കുവാൻ അവന് യാതൊരു മടിയുമില്ലായിരുന്നു. ഒരവസരത്തിൽ തന്റെ കൂട്ടുകാരനായിരുന്ന പിച്ചാണ്ടിയുടെ മേൽ മോഷണക്കുറ്റം ആരോപിക്കാൻ പോലും ചുടലമുത്തു തയ്യാറായി. ആദ്യമുണ്ടാക്കിയ യൂണി യനിൽ നിന്ന് ചുടലമുത്തു പിൻതിരിഞ്ഞു. അധികാരവർഗ്ഗത്തോടു ചേർന്ന്നിന്നുകൊണ്ട് ആ യൂണിയനെ പൊളിക്കുവാൻ ചുടലമുത്തു തന്നെ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ തൊഴിലാളികളുടെ വിപ്ലവവീര്യത്തെ അടക്കാൻ അധികാരി വർഗ്ഗത്തിന് കഴിഞ്ഞില്ല.

പിച്ചാണ്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വീണ്ടും തോട്ടികൾ സംഘടിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. ചുട ലമുത്തുവിനെ ഉപയോഗിച്ച് അധികാരികൾ അതും തകർക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

സ്വന്തം വർഗ്ഗത്തോടും തൊഴിലിനോടും അപകർഷബോധം ചുടലമുത്തുവിനുണ്ടായി. ജന്മംകൊണ്ടു അയാൾ ഒരു തോട്ടിയാണെങ്കിലും, മറ്റൊരു ജീവിതം പടുത്തുയർത്തുവാൻ അയാൾ ആവതും ശ്രമിക്കുന്നു. അതിനുവേണ്ടി തോട്ടിക്കോളനിയിൽ നിന്ന് താമസം മാറി. പഴയ കുടിൽ ഒന്നു പരിഷ്ക്കരിച്ചു. അവന്റെ കുടിൽ മറ്റുള്ള തോട്ടികളുടെ കുടിലുകളിൽനിന്നും വളരെ വ്യത്യസ്തമാ യിരുന്നു.

"ഒരു വീട്ടിൽപ്പെട്ട എല്ലാ സാധനങ്ങളും അവിടെയുണ്ട്. മൂലയിൽ ശ്രീമുരുകന്റെ പടം മാലയിട്ട് അലങ്കരിച്ച് വച്ചിട്ടുണ്ട്. വള്ളി അഭിമാനഭരിതയായി. അവിടെയെന്നല്ല, അവൾ വളർന്ന കോളനിയിൽപോലും ഇത്ര നല്ല വീടില്ല. അവിടെയുള്ളതെല്ലാം അവളുടെ വകയാണ്. അവളുടെ ഭർത്താവിന് പണമുണ്ട്. അയാളെകുറിച്ച് വകവയ്പ്പുണ്ട്"[20].

ചുടലമുത്തുവിന്റെ വീട്ടിൽ സന്ധ്യയ്ക്ക് നാമജപം നടക്കുമ്പോൾ മറ്റു കുടിലുകളിൽ നില വിളിയും അടിപിടിയും ചീത്തപറച്ചിലും ഒക്കെയാണ്. അങ്ങനെ ആലപ്പുഴയിലെ തോട്ടിക്ക് ആത്മീയ ഉണർവും കൈവന്നിരിക്കുന്നു. വരും തലമുറയെങ്കിലും തോട്ടിയാകരുതെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി

യാണ് ആ ദമ്പതികൾ മകനെ വളർത്തിയത്. മകന്റെ പേര് പോലും സമൂഹത്തിൽ ചർച്ചാവിഷയമായി. 'മോഹനൻ.' അന്നുവരെ ഒരു തോട്ടിയും മക്കൾക്ക് അങ്ങനെയൊരു പേര് കൊടുത്തിട്ടില്ല. ചുടലമുത്തു ആ പാരമ്പര്യത്തെയാണ് നിഷേധിച്ചത്. തന്റെ പണി മകനിൽനിന്ന് പോലും ഒളിച്ചു വക്കുവാൻ അയാൾ തയാറായി. അത്രയധികം അപകർഷബോധം അയാളിൽ അടിഞ്ഞു കൂടിയിരിക്കുന്നു.

മോഹനനെ സ്കൂളിൽ അയയ്ക്കുന്നത് ചുടലമുത്തുവിന്റെ പാരമ്പര്യ നിഷേധത്തിന്റെയും അനാചാരലംഘനത്തിന്റെയും ഉത്തമ ഉദാഹരണമാണ്. ആദ്യമായാണ് തോട്ടികളുടെ ഇടയിൽനിന്നും ഒരു കുട്ടി സ്കൂളിൽ പോയത്. അതൊക്കെ അവർക്കു അന്നോളം നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതാണ്. അതിനുവേണ്ടി അവൻ പല വാതിലുകളും മുട്ടുന്നുണ്ട്. കുട്ടിയുടെ പിതൃത്വം പോലും മറ്റൊരാൾക്ക് പണയംവച്ചുകൊണ്ടാണ് ചുടലമുത്തു കാര്യം നേടിയെടുത്തത്. മകനെ സ്കൂളിൽ ചേർക്കണമെന്ന വാശിയായിരുന്നു ചുടലമുത്തുവിനെ അതിന് പ്രേരിപ്പിച്ചത്. അന്നേവരെ നിലവിലിരുന്ന അനാചാരങ്ങളെ ലംഘിക്കാനായിരുന്നു ചുടലമുത്തു തീരുമാനിച്ചിരുന്നത്.

തോട്ടിയുടെ മണമറിയാതെ മകനെ വളർത്താനായിരുന്നു ചുടലമുത്തു ആഗ്രഹിച്ചത്. കുബേരകുമാരന്മാരെപോലെയാണ് അയാൾ തന്റെ മകനെ വളർത്തിയത്. ഇതെല്ലാം ചുടലമുത്തുവിന്റെ പാരമ്പര്യത്തോടുള്ള വെല്ലുവിളിയായി കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്.

മോഹനന്റെ വേഷവിധാനങ്ങൾ മറ്റു കുട്ടികളിൽ അസൂയ ഉളവാക്കി. അതായിരുന്നു ചുടലമുത്തുവും ആഗ്രഹിച്ചത്. എന്നാൽ കൂട്ടുകാരിൽ നിന്നും താൻ ഒരുതോട്ടിയുടെ മകനാണെന്ന് അവൻ അറിയുന്നു. ആ പണി ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് അമ്മ മുഖാന്തിരം അവൻ അച്ഛനോട് പറയുന്നു. ചുടലമുത്തുവിന്റെ ഇന്നുവരെയുള്ള സമ്പാദ്യം മുഴുവൻ പ്രസിഡന്റിന്റെ കൈയിലാണ്. ആ പണവും വാങ്ങി നാടു വിട്ടാൽ മാത്രമെ തോട്ടികളുടേതല്ലാത്ത പുതിയൊരു ജീവിതം നയിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളുവെന്ന് അവന് മനസ്സിലായി. എന്നാൽ ആ പണം ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ മുൻസിപ്പൽ പ്രസിഡന്റ് അതു കൊടുക്കുവാൻ സന്നദ്ധനായില്ല. ഇതിനിടയിൽ നഗരത്തിൽ പടർന്നുപിടിച്ച കോളറയിൽ ചുടലമുത്തുവും ഭാര്യ വള്ളിയും മരിച്ചു. തങ്ങളുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ സഫലീകരിക്കുവാൻ കഴിയാതെ

യാണ് തന്റെ അച്ഛനമ്മമാർ മരിച്ചതെന്ന് മോഹനനു മനസ്സിലായി. തങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യം മുഴുവൻ മുൻസിപ്പൽ പ്രസിഡന്റിന്റെ കൈവശമാണെന്നവൻ അറിയുന്നു.

സ്വയം തോട്ടിപ്പണി ഏറ്റെടുക്കുന്ന മോഹനൻ തോട്ടികളുടെ നേതാവായിത്തീരുന്നു. ആരുടെ മുമ്പിലും ഓച്ഛാനിച്ചു നിൽക്കുവാൻ ഇന്ന് ആലപ്പുഴയിലെ തോട്ടിയുടെ പിൻതലമുറ തയ്യാറല്ല. അർഹതപ്പെട്ടതു ചോദിച്ചു മേടിക്കുവാനുള്ള കെല്പ് ഇന്നത്തെ തോട്ടിക്കുണ്ട്. ഇന്നവർ സംഘടിതിരാണ്; ശക്തരാണ്. കൂടുതൽ ശംബളം ആവശ്യപ്പെടാനും അവന് ധൈര്യമുണ്ട്. ഒറ്റ ശബ്ദത്തിൽ സംസാരിക്കുവാൻ ആലപ്പുഴയിലെ തോട്ടി പഠിച്ചു.

അവർക്ക് സുസംഘടിതമായ ഒരു യൂണിയനുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് പല കാര്യങ്ങളും അവർ സാധിച്ചു പലതും പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയുമെന്നും അവർക്ക് മനസ്സിലായി. മോഹനന് സന്താനങ്ങളുണ്ടായാൽ തോട്ടികളായിപ്പോകുമെന്ന് അവന് പേടിയുമില്ല. തോട്ടികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് തോട്ടികളല്ലെന്ന് അവനറിയാം. നോവലിസ്റ്റ് ഇങ്ങനെ വിശദമാക്കുന്നു. "തന്റെ കുഞ്ഞ് തോട്ടിയാകരുതെന്ന് ഒരു പിതാവ് വിചാരിച്ചാലും ആ കുഞ്ഞ് തോട്ടിയാകരുതെന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ആലപ്പുഴ തോട്ടി കക്കൂസുകൾ വെടിപ്പാക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ വയ്യിട്ട് അവന്റെ നടപ്പ് കാണണം. അവൻ പൗഡറിടുന്നു ജുബ്ബ ധരിക്കുന്നു. സിഗരറ്റ് വലിക്കുന്നു. ഒരു കീഴ്‌വഴക്കവുമില്ല"[21].

ആലപ്പുഴയിലെ ഇന്നത്തെ തോട്ടിയെക്കുറിച്ച് തകഴി വിവരിക്കുന്നു. ആലപ്പുഴയിലെ തോട്ടി ചിലതെല്ലാം പഠിച്ചു. അവന് ചിലതെല്ലാം അറിയാം. അറിയാവുന്നതിനെവച്ചുകൊണ്ട് ആലോചിക്കാനും കഴിയുന്നു. അങ്ങനെ ചിന്തിച്ച് കൊണ്ടവൻ നടക്കുന്നു. തോട്ടി മനുഷ്യനാണെന്ന് അവന് ബോധ്യമായി. അവരുടെ യൂണിയനിൽനിന്നുപോലും കൗൺസിലിലേക്കും ഗവണ്മെന്റിലേക്കും ഒരു നഗരസംവിധാന പദ്ധതി സമർപ്പിച്ചു ഗവണ്മെന്റ് അവരെ താക്കീത് ചെയ്തു. അവർ ഗവണ്മെന്റിനെ എതിർത്തു[22].

മോഹനന് മുൻസിപ്പൽ പ്രസിഡന്റിനോട് വ്യക്തിപരമായ അമർഷമുണ്ട്. അതു അവന്റെ മനസ്സിനെ അസ്വസ്ഥപ്പെടുത്തി. ആ വികാരങ്ങൾ വികസിച്ച് ഒരു ഭീകര രൂപം കൈക്കൊണ്ടു. അഗ്നിജ്വാലയും രുധിരക്കളവും അവൻ സ്വപ്നം കണ്ടു. ആരുടെ മാറിടത്തിൽ നിന്നാണ് അതു ഉണ്ടാ

കേണ്ടത് എന്നവന് നിശ്ചയമില്ല. സഹപ്രവർത്തകർ അവനെ ഉപദേശിച്ചെങ്കിലും അതൊന്നും അവൻ ചെവി കൊണ്ടില്ല.

ആലപ്പുഴ നഗരം അസ്വസ്ഥതയുടെ പിടിയിലമർന്നു. മുൻസിപ്പൽ പ്രസിഡന്റിന്റെ മന്ദിരം ഉത്ഘാടനത്തിന്റെ തലേരാത്രി മോഹനൻ അഗ്നിക്കിരയാക്കി. അന്നുവരെ അടിച്ചമർത്തിയിരുന്ന തോട്ടികളുടെ വികാരത്തിന്റെ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടൽ കൂടിയായിരുന്നത്.

മോഹനൻ തോട്ടികളുടെ പാരമ്പര്യത്തെയാണ് ധ്വംസിച്ചത്. അന്നുവരെ നിലനിന്നിരുന്ന എല്ലാ അനാചാരങ്ങളെയും അവൻ ലംഘിച്ചു. അടുത്തദിവസം നഗരത്തിന്റെ ഹൃദയഭാഗത്തുകൂടി, അടിവച്ചടിവച്ച് മുമ്പോട്ടു നീങ്ങുന്ന ആ തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രകടനത്തിന് നേതൃത്വം കൊടുത്തത് മോഹനനാണ്. വിപ്ലവം ജയിക്കട്ടെ എന്നവരുടെ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ അലറുമ്പോൾ മുതലാളിത്തം തുലയട്ടെ എന്ന ഒരു ധ്വനികൂടി ഉണ്ടതിന്. ആകാശം മുട്ടെ ആ കൊടി പാറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. "നിരായുധരായ ആത്മശക്തിമാത്രം രക്ഷയരുളുന്ന ആ ജനസമൂഹം മോഹനന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മുന്നോട്ടു നീങ്ങി"[23].

തോട്ടികളുടെ സമൂഹ്യരാഷ്ട്രീയപരമായമാറ്റം അനാചാര ലംഘനങ്ങളുടെയും പാരമ്പര്യ ധ്വസനത്തിന്റെയും സമഞ്ജസമായ സമ്മേളനം കൂടിയായിട്ടാണ് നോവലിസ്റ്റ് ഈ നോവലിലൂടെ ചിത്രീകരിക്കുന്നത്.

2.4. അധഃസ്ഥിതവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉയർത്തെഴുന്നേല്പ്

ആലപ്പുഴ മുൻസിപ്പാലിറ്റിയിലെ തോട്ടി തൊഴിലാളികളുടെ ജീവിത ദുഃഖങ്ങൾ അവഗണന, അവരുടെ സാമ്പത്തിക പരാധീനതകൾ, ഇവയെല്ലാം അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ അധഃസ്ഥിതവർഗ്ഗത്തിൽ എങ്ങനെ രാഷ്ട്രീയ ബോധവും, സംഘടനാബോധവും, കടന്നുകൂടിയെന്ന് തകഴി അനാവൃതമാക്കുന്നുണ്ട്. പ്രസ്തുത നോവലിൽ, അധഃസ്ഥിതവർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് നേരെ ആഴമേറിയ സഹാനുഭൂതിയാണ് നോവലിസ്റ്റ് പ്രകടമാക്കുന്നത്. അടിമത്തം എന്നത് തങ്ങളുടെ കൂടെപ്പിറപ്പാണ് എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു തലമുറയാണ് ഇശ്ശുക്കു മുത്തുവിന്റേത്.

ഈ തലമുറയ്ക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിയ്ക്കാനോ ആസ്വദിക്കാനോ അറിയില്ലായിരുന്നു. നോവലിസ്റ്റ് ഇശ്ശുക്ക് മുത്തുവിലൂടെ ആ കാലഘട്ടത്തിന്റെ സവിശേഷതകളെപ്പറ്റിയാണ് ചിത്രീകരി

ക്കുന്നത്. തോട്ടികൾ മാത്രമല്ല അധ:കൃതവർഗ്ഗം ഒന്നാകെ ഇത്തരം അടിമത്തം അനുഭവിച്ചുപോന്നു. തലമുറയായി തുടർന്നുപോന്ന അടിമത്ത മനോഭാവത്തിൽനിന്നും മോചനം ആഗ്രഹിക്കുവാൻ മാത്രം അവർ ബോധവാന്മാരായിരുന്നില്ല. അതിനവർ ശ്രമിച്ചാൽതന്നെ മേലാളന്മാരുടെ ആജ്ഞാശക്തിക്ക് മുമ്പിൽ മുട്ടുമടക്കാനെ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. കാലഘട്ടത്തിന്റെ നൈരന്തര്യപ്രയാണം രണ്ടാം തലമുറയിൽ അവകാശബോധത്തിന്റെ അലയൊലികൾ ഉണർത്തുന്ന രംഗമാണ് ചുടലമുത്തു എന്ന കഥാപാത്രത്തിലൂടെ സൂചിതമാകുന്നത്.

ഇശ്ശുക്ക് മുത്തുവിനെപ്പോലെ തന്നെ ചുടലമുത്തുവും താൻ ജീവിച്ച കാലഘട്ടത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിനിധിമാത്രമാണ്. ഒരു തലമുറയിൽനിന്ന് അടുത്ത തലമുറയിലേക്കുള്ള മാറ്റം അന്നവരെ അധ:കൃതവർഗ്ഗത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ജീവിതവീക്ഷണത്തിൽ നിന്നു തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു പന്ഥാവിലേക്കാണ് ആജ്ഞ അനുസരിക്കാൻ മാത്രം ശീലിച്ച പഴയ തലമുറയിൽനിന്നും അവകാശബോധത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്ന പുതിയതലമുറയിലേയ്ക്ക്. ഇവിടെ പിന്നോക്ക വർഗ്ഗക്കാർ തങ്ങളുടെ ഭാവിയെയും വരും തലമുറയെയും പറ്റി ചിന്തിച്ചു തുടങ്ങുന്നു. തങ്ങൾക്ക് നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സാമൂഹ്യസമത്വത്തെപ്പറ്റി അവർ വ്യാകുലപ്പെടുന്നു.

ഇശ്ശുക്കുമുത്തുവിൽനിന്നും പൈതൃകമായി കിട്ടിയതാണ് ചുടലമുത്തുവിന് തന്റെ തോട്ടിപ്പണി. അതിന് അയാളുടെ പിതാവ് അധികാരികൾക്ക് കൈക്കൂലി കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നു. ചുടലമുത്തു പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന തലമുറയിലെ അധ:കൃതരായ ജനങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നും മോചനം ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്. വേലചെയ്താൽ അധികാരികൾ ഔദാര്യംപോലെ നൽകിയിരുന്ന നാമമാത്രമായ വേതനം മാത്രമെ തോട്ടികൾക്ക് അന്നവരെ ലഭിച്ചിരുന്നുള്ളു. അവരുടെ വേലയുടെ കൂലിയെത്രയെന്ന് അവർക്കറിയില്ലായിരുന്നു. ചുടലമുത്തുവിലെത്തുമ്പോൾ, പ്രതിഫലം ഒരിക്കലും ആരുടേയും ഔദാര്യമല്ലെന്നും, മറിച്ച് അത് തങ്ങളുടെ അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ വിലയാണെന്നും അത് എത്രയാണെന്ന് അറിയേണ്ടത് തങ്ങളുടെ അവകാശമാണെന്നും തിരിച്ചറിയുന്നു.

പിന്നോക്കജാതിയുടെ ഉന്നതിയുടെ പ്രയാണത്തിലേക്കുള്ള ആദ്യപടിയായി അവർ കണ്ടത് സംഘടിച്ച ശക്തിനേടുകയെന്ന ആശയമാണ്. അതുവരെ നിലനിന്നു പോന്ന സാമൂഹ്യവ്യ

വസ്ഥിതിയിൽ ക്ഷിപ്രസാധ്യമായ ഒരു കാര്യമായിരുന്നില്ലത്. സംഘടനാ ബോധം നേടിയ ഈ തലമുറയ്ക്കും അതിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല.

അവകാശങ്ങൾ പിടിച്ചു വാങ്ങാൻ മുമ്പോട്ടിറങ്ങിയ ലക്ഷ്യബോധമുള്ള ഒരു തലമുറയെയാണ് ചുടലമുത്തുവിന്റെ മകനായ മോഹനൻ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത്. ഇശ്ശക്കുമുത്തുവിൽ നിന്നും മോഹനിലെത്തുമ്പോൾ നാം കാണുന്നത് അധസ്ഥിതി വർഗ്ഗത്തിന്റെ ശക്തമായ ഉയർത്തെഴുന്നേല്പാണ്. നോവലിസ്റ്റ് ആ മാറ്റം എല്ലാ ാരീതിയിലുംതന്മയത്വപൂർണമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അന്നുവരെ പേരിൽനിന്നുപോലും അവരുടെ തൊഴിൽ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുമായിരുന്നു.

താഴ്ന്ന പടിയിലുള്ള ജനങ്ങളെ എക്കാലവും തങ്ങളുടെ ഇംഗിതത്തിനനുസൃതമായി അടക്കിനിർത്താമെന്നുള്ള മുതലാളിത്ത വർഗ്ഗത്തിന്റെ വ്യാമോഹം തകരുകയും പിന്നോക്കക്കാർ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ശക്തരായി തീരുകയും ചെയ്തു. ചൂഷകർ തൊഴിലാളികളെ തമ്മിലടുപ്പിച്ച് മുതലെടുത്തിരുന്നു. ഇത് എക്കാലവും തുടർന്ന് പോരുന്ന ഒരു വിരോധാഭാസമാണ്. എത്രമേൽ അടിച്ചമർത്തപ്പെടുന്നുവോ അത്രയും പ്രതിരോധോർജ്ജവുമായി തിരിച്ചടിയ്ക്കുക എന്നത് മനുഷ്യസ്വഭാവമാണ്. മോഹനൻ തന്റെ പിതാവിനെ വഞ്ചിച്ച ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ മാളിക തീകൊളുത്തുന്നത് മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രതിരോധം മാത്രമാണ്. പടിപടിയായി വളർന്നുവരുന്ന അധഃകൃതവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉയർച്ച ചിത്രീകരിച്ചതിലൂടെ മനുഷ്യരക്തത്തിന്റെ നിറം ഒന്നാണെന്നുള്ള സനാതനസത്യം മേലാള വർഗ്ഗത്തെകൊണ്ട് അംഗീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ് നോവലിസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നത്.

ഈ നോവലും, മുൾക്ക്രാജ് ആനന്ദിന്റെ 'അൺടച്ചബിളും' തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി പറയുന്നു.

"അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട ഒരു വർഗ്ഗത്തിൽ തലമുറയായി വരുന്ന മാറ്റങ്ങളെ സർവ്വ ക്ഷേമ സംഹാരമായ പാരമ്പര്യത്തിൽനിന്ന് വ്യക്തി താല്പര്യോദ്ദകരമായ പാരമ്പര്യ നിഷേധത്തോളവും അവിടെനിന്ന് സാമൂഹ്യനീതി പ്രതിഷ്ഠപകമായ വിപ്ലവത്തോളവും മാർക്സിയൻ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ചിത്രപ്പെടുത്തുക, അതേസമയം തന്നെ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെയും, അതിനു സൃഷ്ടി

ക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളെയും പന്തികേടുകളൊന്നും തോന്നിക്കാതെ എടുത്തിതൾവിടർത്തികാട്ടു കയും ചെയ്യുക. ഈ രണ്ടിന്റേയും ഒരു കൈകോർത്തു പിടിക്കലാണ് ഈ നോവൽ"[24].

2.5 ജീവിതാവബോധം

സാഹിത്യകാരന്റെ വ്യക്തിത്വംബാഹ്യലോകവുമായി ബന്ധപ്പെടുമ്പോൾ ഉറഞ്ഞുകൂടുന്ന വിഷയാപഗ്രഥനപാടവത്തിൽനിന്നും രൂപപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വീക്ഷണ ഗതിയാണ് ജീവിതബോധം. വ്യക്തമായ ജീവിതബോധം തന്റെ കൃതികളിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള നോവലിസ്റ്റാണ് തകഴി. ഓരോ വ്യക്തി ജീവിതത്തെയും വൈവിധ്യപൂർണ്ണമായ കാഴ്ചപ്പാടോടെ നിർവചിയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ എല്ലാം തന്നെ.

സാമൂഹ്യപരിസ്ഥിതികൾക്ക് അനുസരിച്ചു വ്യക്തി ജീവിതങ്ങൾ പരിവർത്തന വിധേയമാ ണെന്ന ചിന്ത തകഴിയുടെ കൃതികളിലെല്ലാം തന്നെ ദർശിക്കാവുന്നതാണ്. സമൂഹത്തിലധിഷ്ഠിത മായ വ്യക്തി ജീവിതത്തെയാണ് അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിച്ചത്. വെറും മനുഷ്യകഥാനുഗായികൾ മാത്രമായിരുന്നില്ല ആ രചനകൾ. കാലഘട്ടത്തിനു വിധേയമായി വൈവിദ്ധ്യവും വൈരുദ്ധ്യവും സംഭവിക്കുന്ന ജീവിതമൂല്യങ്ങളെയാണ് അവർ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നത്. ഈ നോവലിലെ ആദ്യതലമു റക്കാരനായ ഇശ്ശക്കു മുത്തുവിന്റേതിൽനിന്നും ഭിന്നമായ ഒരു ജീവിത സാഹചര്യമാണ് പിൻതലമു റക്കുള്ളത്. ഇശ്ശക്കുമുത്തുവും, സഹപ്രവർത്തകരും സമൂഹത്തിൽ തികച്ചും, അന്യമായ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. പക്ഷെ ചുടലമുത്തുവിലൂടെ മോഹനന്റെ കാലഘട്ടത്തി ലെത്തുമ്പോൾ തോട്ടികൾ സമൂഹത്തിന്റെ അനിവാര്യമായ ഘടകമാണെന്ന സ്ഥിതിയിലെത്തുന്നു. അധികാരത്തിന്റെ ബലിഷ്ഠതകൾ തോട്ടികളെ അജ്ഞതയിലും നിസ്സഹായതയിലും എത്തിക്കു മെന്ന് നോവലിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തു വിശദീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു തോട്ടി സമുദാ യത്തെയാണ് അവസാനം നാം ദർശിക്കുന്നത്. ഇവിടെ തോട്ടികൾ ആത്മബോധം ഉൾക്കൊള്ളു ന്നുണ്ട്. സമൂഹത്തെ വെല്ലുവിളിക്കുന്ന ഒരു സംഘടിത ശക്തിയായി രൂപപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങനെ പരി ണാമ സുസജ്ജമായ സമൂഹത്തെ അവതരിപ്പിക്കുകവഴി, തകഴി ഒരു ചരിത്രകാരന്റെ തലങ്ങളി ലേക്ക് അനുവാചകനെ നയിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ കുറെ ജീവിത വൈചിത്ര്യങ്ങളിൽ സമൂഹ ത്തിന്റെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നു.

മൂന്നു തലമുറയുടെ കഥ പറയുകമൂലം മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ മൂന്നുഘട്ടങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയാണ് നോവലിസ്റ്റ്. ഇശുക്കുമുത്തുവിന്റെ അന്ത്യനിമിഷങ്ങളിലാണ് നോവലിന്റെ ആരംഭം തന്റെ മകന് ഒരു ജീവിതമാർഗ്ഗം തേടിക്കൊടുക്കുന്നതാണ് അയാളുടെ അന്ത്യാഭിലാഷം. ചുടലമുത്തു താൻ നേടിയ തൊഴിലിലൂടെ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ജീവിതം നയിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. പക്ഷേ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുംമുമ്പ് ജീവിതം അവസാനിക്കുന്നു. ആ ലക്ഷ്യത്തിന്റെ സാധൂകരണം പൂർത്തിയാകുന്നത് മോഹനനിലൂടെയാണ് ഇങ്ങനെ ഓരോരുത്തരും ജീവിതത്തെ അതിന്റെ അർത്ഥപൂർണ്ണതയോടെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെങ്കിലും ഭാഗികമായി ലക്ഷ്യസാധ്യം നടത്തി വിരമിക്കുന്നതായിട്ടാണ് തകഴി ചിത്രീകരിക്കുന്നത്.

നന്മതിന്മകളുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലൂടെയാണ് തന്റെ ജീവിതാവബോധം തകഴി വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ഏത് വ്യക്തിയിലും ഈ രണ്ട് അംശങ്ങളും കുടികൊള്ളുന്നു. ചുടലമുത്തുവിലൂടെ ഈ വസ്തുതയാണ് വെളിവാകുന്നത്. ചുടലമുത്തു ആദ്യം തോട്ടികൾക്ക്വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തീരുമാനിക്കുന്നുവെങ്കിലും പിന്നീട് സ്വാർത്ഥത അവനെ അതിൽനിന്നും പിന്തിരിപ്പിക്കുന്നു. 'അഹം' എന്ന ചിന്ത അവനെ ഭരിക്കുന്നു. ലക്ഷ്യസാധ്യത്തിനുവേണ്ടി ആരെയും ഒറ്റുകൊടുക്കാൻ അവൻ തയ്യാറായി. വരും തലമുറയ്ക്കുവേണ്ടി അന്യായമായി സ്വരൂപിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. നോവലിസ്റ്റ് പറയുന്നു. "അയ്യാൾ ഈ ചെയ്യുന്നതൊന്നും അയാൾക്കു വേണ്ടിയല്ല, അവൾക്കുവേണ്ടിയുമല്ല, അടുത്ത തലമുറയ്ക്കുവേണ്ടി, അവന്റെ സന്താന പരമ്പരകൾക്ക് വേണ്ടി അവർ തോട്ടികളായിക്കൂടാ"[25]

അതിനുവേണ്ടി തന്റെ ഭാര്യയെ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്ന് മാറ്റി. മകനെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനയച്ചു. പക്ഷേ അതിൽനിന്നും ഒരിക്കലും ഉത്കർഷതനേടാൻ ചുടലമുത്തുവിനോ, മകൻ മോഹനനോ സാധിക്കുന്നില്ല.

ജീവിതത്തെ അതിന്റെ പരിപൂർണ്ണതയോടെ ആവിഷ്കരിക്കാനാണ് തകഴി ശ്രമിച്ചത്. ഓരോ വ്യക്തിയേയും ചൂഴ്ന്ന് നിൽക്കുന്ന ഭൗതിക സാഹചര്യങ്ങളെ വസ്തുനിഷ്ഠമായി അപഗ്രഥിച്ച് അതിനെതിരെ അയാളുടെ വൈകാരികാവസ്ഥയെ പ്രതിഷ്ഠിച്ച് ഫലിപ്പിക്കാനുള്ള കഴിവ് തകഴിയുടെ സവിശേഷതയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഭവ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ തീവ്രതയാണിതിന് കാരണം.

അതിനാൽ തന്റെ ജീവിതാവബോധത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന ഘടകമായി അതുവർത്തിക്കുന്നു.

2.6. സമത്വസുന്ദരമായ സമൂഹം

സാമ്പത്തിക പരിധീനതകളുടെ നടുവിൽ വളർന്ന തകഴി സമൂഹത്തിലെ പട്ടിണിപാവങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ എന്തെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. ആദർശത്തിലടിയുറച്ചു നിന്നുകൊണ്ട് സമൂഹത്തിൽ സമത്വം സ്ഥാപിക്കാനുള്ള ശ്രമം വിഫലമായപ്പോഴാണ് തകഴി മാർക്സിയൻ തത്വങ്ങളിൽ ആകൃഷ്ടനായത്. സാഹിത്യരംഗത്ത് പ്രവേശിച്ചതുമുതൽ മാർക്സിയൻ ആശയങ്ങളിൽ ഊന്നിനിന്നുകൊണ്ട് രചന നടത്തുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. സാമ്പത്തിക അസമത്വം സമൂഹത്തെ ഗുരുതരാവസ്ഥയിൽ തന്നെ ബാധിച്ചേക്കാമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു.

ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ കിടന്ന് നട്ടംതിരിയുന്നവരുടെ ഉയർച്ചയായിരുന്നു ഈ നോവലിലൂടെ അദ്ദേഹം ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത്. അധികാരി വർഗ്ഗത്തിന്റെയും, ഉദ്യോഗസ്ഥ ദുഷ്പ്രഭുത്വത്തിന്റെയും ഇടയിൽ ഞെരിഞ്ഞമരുന്ന തോട്ടിത്തൊഴിലാളികളുടെ ജീവിതം തകഴി വരച്ചുകാട്ടുന്നു. പുരോഹിതന്മാരെക്കൊണ്ട് പോലും അവരുടെ സംഘടനാ വീര്യത്തെ ഇല്ലാതാക്കാൻ അധികാരിവർഗ്ഗം ശ്രമിച്ചിരുന്നു.

“അന്ന് മുൻസിപ്പൽ ആഫീസിൽവച്ച് തോട്ടികൾക്കും, തൂപ്പുകാർക്കും വിഭവസമൃദ്ധമായ ഒരു സദ്യയുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ മുണ്ടും അവർക്ക് കിട്ടി. അതിനുശേഷമാണ് ആ വമ്പിച്ച യോഗം നടന്നത്. ഗംഭീരങ്ങളായ പല പ്രസംഗങ്ങളും അവിടെ അവർ കേട്ടു. പക്ഷേ അവിടെപറഞ്ഞതൊന്നും അവർക്ക് മനസ്സിലായില്ല. ബോധ്യപ്പെട്ടില്ല. എന്തൊക്കെയോ പറയുന്നു. അതൊന്നും അവരുടെ കാര്യങ്ങളല്ല . കള്ളുകുടിക്കരുതെന്ന് ആസന്യാസിവര്യൻ പറഞ്ഞെങ്കിൽ അതു ചീത്തയാണെന്ന് അവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. ഈശ്വരനെ ഭജിയ്ക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ഉപദേശി

ച്ചപ്പോൾ അതിൽ പുത്തനായൊന്നും അവർക്ക് തോന്നിയില്ല. മേലാളർക്ക് അവരോട് സഹതാപം ഉണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ അതും എന്നും കേട്ടിരുന്നു."[26].

സമൂഹത്തിന്റെ കീഴ്പ്രതലങ്ങളിലെ മനുഷ്യർ അനുഭവിക്കുന്ന പരുക്കൻ ജീവിതാനുഭവങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളുമാണ് ഈ നോവലിലൂടെ തകഴി വരച്ചു കാട്ടുന്നത്. സാമ്പത്തിക സാമൂഹികസമത്വങ്ങളുടെ ദുരന്തങ്ങൾ എടുത്തകാട്ടി ഇവ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിന് സോഷ്യലിസം നടപ്പാക്കുകയാണ് ഏക പോംവഴിയെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

സമൂഹത്തിന്റെ സാമാന്യതകളിൽനിന്ന് വ്യക്തി ബന്ധങ്ങളിലെ സ്വകാര്യ അനുഭൂതികളിലേയ്ക്കും, അനുഭവങ്ങളിലേയ്ക്കും പിൻതിരിയുന്നത് ചുടലമുത്തുവിൽ കാണാം. അവന്റെ മൗനങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഒളിച്ചുവയ്ക്കുന്ന പ്രയാസങ്ങളും, അതൃപ്തികളും മനസ്സിന്റെ വിചിത്ര സഞ്ചാരങ്ങളും, സങ്കീർണ്ണഭാവങ്ങളും നോവലിസ്റ്റ് വിശകലനം ചെയ്യുന്നു.

സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളിലേയ്ക്കും, സങ്കീർണ്ണമേഖലകളിലേക്കും വ്യത്യസ്തരീതികളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുമ്പോഴാണ് ഈ നോവലിനും സാമൂഹികമായൊരു മാനം കൈവരുന്നത്.

കമ്മ്യൂണിസം വിഭാവനം ചെയ്ത സമൂഹവും, ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യവും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ തത്വങ്ങൾ ഇവിടുത്തെ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സ്വതന്ത്രമായൊരു കാഴ്ചപ്പാടാണ് നോവലിൽ തെളിയുന്നത്. കേരളീയ സമൂഹത്തിൽ നടമാടിയിരുന്ന ചൂഷണം, അധഃസ്ഥിതവർഗ്ഗം നേരിട്ട പരിതാപകരമായ അവസ്ഥ ഇവയൊക്കെ ശക്തിയോടും കലാപത്തിന്റെ ധ്വനിയോടും തകഴി ഈ നോവലിലൂടെ അനാവരണം ചെയ്യുന്നു.

അടിക്കുറിപ്പുകൾ

1. പോൾ. എം. പി. നോവൽ സാഹിത്യം, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം 1980 പു 43-44.
2. തരകൻ കെ. എം., ആധുനികനോവൽ ദർശനം, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം 1982 പു 89.
3. അച്ചുതൻ എം., നോവൽ പ്രശ്നങ്ങളും പഠനങ്ങളും, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം, 1982, പു 43-44.
4. പോൾ. എം. പി., നോവൽ സാഹിത്യം, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം, 1982 പു 89
5. Edwin Philip Stevick- Theory of the Novel, Collier and Macmillan limited, London, 1968 P. 141-142.
6. കൃഷ്ണപിള്ള . എൻ. – കൈരളിയുടെ കഥ, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം 1982, പു. 380.
7. ശിവശങ്കരപ്പിള്ള തകഴി – ആത്മകഥ. ഓർമ്മയുടെ തീരങ്ങളിൽ, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം 1985 പു. 187
8. ശിവശങ്കരപ്പിള്ള തകഴി – തോട്ടിയുടെ മകൻ, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം, 1986, പു. 33.
9. ടി പു. 84
10. ടി. പു. 71.
11. ടി പു 174
12. ടി പു. 177-178
13. ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി– വായനശാലയിൽ ഒന്നാംഭാഗം, ഡി. സി. ബുക്സ്, 1956 പു. 127, തോട്ടിയുടെ മകൻ നിരൂപണം.
14. ശിവശങ്കരപിള്ള തകഴി– തോട്ടിയുടെ മകൻ, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം 1986 പു. 149.
15. ടി പു 33

16. ടി പു 33
17. ടി പു137
18. ശിവശങ്കരപിള്ള തകഴി, തോട്ടിയുടെ മകൻ നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം 1986 പു 141.
19. ടി പു 31
20. ടി പു 55
21. ടി പു. 169
22. ടി പു 178
23. ടി പു 178.
24. മുണ്ടശ്ശേരി ജോസഫ്- വായനശാലയിൽ ഒന്നാംഭാഗം, തോട്ടിയുടെ മകൻ, നിരൂപണം, കറന്റ് ബുക്സ് കോട്ടയം 1956, പു. 54.
25. ശിവശങ്കരപ്പിള്ള തകഴി, തോട്ടിയുടെ മകൻ, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം 1986 പു 93.
26. ടി. പുറം. 103

അദ്ധ്യായം മൂന്ന്

3.0 തോട്ടിയുടെ മകൻ – രൂപാപഗ്രഥനം

നോവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപം പിറവിയെടുത്തിട്ട് ഏതാനും നൂറ്റാണ്ടുകളെ ആയിട്ടുള്ളു വെങ്കിലും വൈവിദ്ധ്യമാർന്ന രൂപഘടനയോടുകൂടി അതുവളർന്നു വികസിച്ചിരിക്കുന്നു. നിർവചന ത്തിന്റെ സീമകളെ അതിലംഘിക്കുന്നവിധത്തിൽ അനന്തരൂപ വൈചിത്ര്യമാർന്ന നോവലിന്റെ വികാസം അതിന്റെ രൂപശില്പത്തെ കുറിച്ച് സുദൃഢമായ നിർവ്വചനം അസാദ്ധ്യമാക്കിത്തീർക്കുന്നു.

നൂറു വർഷത്തെ പാരമ്പര്യമുള്ള മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിലും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ നോവൽരൂപങ്ങൾ കാണാം. സാമൂഹിക നോവൽ, ചരിത്രനോവൽ, രാഷ്ട്രീയനോവൽ, കുടുംബ നോവൽ, ഹാസ്യനോവൽ ഇവയാണ് അവ. ഇന്ദുലേഖയിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമാണ് മാർത്താണ്ഡവർ മ്മയുടെ ഘടന. തോട്ടിയുടെ മകനിലെത്തുമ്പോൾ നോവലിന്റെ രൂപത്തിൽ വീണ്ടും വ്യത്യാസം കാണുന്നു. ഇവിടെനിന്നും ആധുനികനോവലിലെത്തുമ്പോൾ വളരെ വിഭിന്നമായ നോവൽ സങ്ക ല്പമാണ് കാണാൻ കഴിയുന്നത്. നോവലിന്റെ രൂപങ്ങൾ കാലക്രമത്തിൽ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

കഥയെക്കാൾ കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന നോവലുകളാണ് പിന്നീട് ആവിർഭവിച്ചത്. നവോത്ഥാനകാല നോവലുകളാണ് പ്രധാനമായും ഈ വകുപ്പിൽപ്പെടുന്നത്. കഥാപാത്രങ്ങളുടെ ക്രിയകളിൽ കൂടി ഇതിവൃത്തം രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കുന്ന രീതിയാണ് ഇവയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. 'തോട്ടിയുടെ മകനി'ലെ മോഹനൻ എന്ന കഥാപാത്രം ഈ വകുപ്പിലെ മികച്ച ഉദാഹരണമാണ്.

ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിലെത്തുമ്പോഴേക്കും കഥാഘടനയോ, കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സ്വഭാവചിത്രീകരണമോ, അപ്രധാനമായിത്തീരുന്നു. കഥാപാത്രത്തിന്റെ മാനസികഭാവത്തിന് കൂടുതൽ ഊന്നൽ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു . കഥ ഇവിടെ വളരെ ദുർബലമാകുന്നു. ആദിമദ്ധ്യാന്ത പൊരുത്തമുള്ള കഥാഘടന ആധുനിക നോവലുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അപ്രസക്തമാണ്.

ആദ്യകാലത്ത് പ്രമേയവും കഥാപാത്രവുമായിരുന്ന നോവലിൽ പ്രധാനം. അത്തരം നോവലുകളിൽ നോവലിസ്റ്റിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവും ദർശിക്കാൻ കഴിയും. ഇന്ദുലേഖയിൽ ചന്തുമേ നോന്റെയും, മാർത്താണ്ഡവർമ്മ, ധർമ്മരാജ തുടങ്ങിയവയിൽ സി. വി. രാമൻപിള്ളയുടേയും, തോട്ടി യുടെ മകനിൽ തകഴിയുടേയും അദൃശ്യസാന്നിദ്ധ്യം നമുക്ക് അനുഭവവേദ്യമാകുന്നുണ്ട്.

ബാഹ്യയാഥാർത്ഥ്യത്തിനു നേരേ ജാഗ്രത പാലിക്കുന്ന അവരുടെ മനസ്സു യാഥാർത്ഥ്യത്തെ ഉള്ളില റിയുന്നതും അനുഭവിക്കുന്നതും തങ്ങളുടെ വ്യക്തിത്വത്തിലൂടെയാണ്. പ്രമേയത്തെ അയാളുടെ മനസ്സിന്റെ സ്വകാര്യതലം നിരന്തരം നിർണ്ണയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രമേയത്തിൽ എഴുത്തുകാരന്റെ സജീവസാന്നിദ്ധ്യം നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നതിന് ഉദാഹരണമാണ് ചന്തുമേനോന്റെ 'ശാരദ'.

ആധുനിക നോവലുകളിലെത്തുമ്പോൾ നോവലിന്റെ കേന്ദ്രം കഥയിൽനിന്ന് മാറുന്ന തായി കാണാൻ കഴിയും. പഴയ നോവലുകളിലെപ്പോലെ ആധുനിക നോവലുകളിലെ കഥ ഏതാനും വാക്കുകളിൽ ഒതുക്കാൻ കഴിയില്ല . അത് അരസികവും, അരോചകവുമായി തീരും. ബാഹ്യയാഥാർത്ഥ്യം തന്റെ ഉള്ളിലുളവാക്കുന്ന പ്രതികരണങ്ങളെയാണ് ആധുനിക നോവലിസ്റ്റ് ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്നത്. നോവലിസ്റ്റിന്റെ ദർശനമാണ് നോവലിലൂടെ ആവിഷ്കൃതമാകുന്നത്. നോവലി സ്റ്റിന്റെ ദർശനമെന്നാൽ ഏതെങ്കിലും തത്വശാസ്ത്രം ആവിഷ്ക്കരിക്കുകയല്ല മറിച്ച് ആഖ്യാനത്തിലൂ ടെയും കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സംഭാഷണത്തിലൂടെയും തെളിഞ്ഞുകിട്ടുന്ന സാഫല്യമെന്നാണ് കരുതേണ്ടത്.

ആധുനിക നോവൽ ഒരു പ്രമേയമല്ല, മറിച്ച് പ്രമേയത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷമാണ് സൃഷ്ടി ക്കുന്നത്. ഇതിന് സമർത്ഥമായ ബിംബങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത് പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ നോവലിസ്റ്റ് അതിയായി ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവ പലപ്പോഴും ആത്മനിഷ്ഠമായിരിക്കും. യുക്തിയുടെ ചട്ടക്കൂട്ടിൽ ഒതുക്കിനിർത്തുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടു എങ്കിലും അവ സൃഷ്ടിക്കുന്ന അന്തരീക്ഷത്തെയാണ് നോവ ലിസ്റ്റ് മുമ്പിൽ കാണുന്നത്. ആധുനിക നോവലിൽ വാക്ക് കൂടുതൽ വ്യഞ്ജകസ്വഭാവമുള്ളതായി മാറുന്നു.

ഭാവാന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള നോവലിസ്റ്റിന്റെ ബോധപൂർവ്വമായ ത്വര നോവലിന്റെ ശില്പത്തെ സാന്ദ്രമാക്കുന്നുണ്ട്. 'തോട്ടിയുടെ മകൻ' എന്ന നോവലിലും ഇത് കൂടുതൽ വ്യക്തമാ കുന്നതായി കാണാം.

3.1 തോട്ടിയുടെ മകൻ - ഒരു വ്യത്യസ്തനോവൽ

തകഴിയുടെ ഇതര നോവലുകളിൽനിന്നും 'തോട്ടിയുടെ മകൻ' എന്ന നോവലിനെ വേർതി രിച്ചു നിർത്തുന്ന ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള അവിഹിത ലൈംഗികബന്ധം

ഉൾപ്പെടുത്താനുള്ള സ്വാഭാവിക പ്രവണതയെ ഇവിടെ അതിർത്തിക്കപ്പുറത്ത് നിർത്തിയിട്ടുള്ളത് കൊണ്ട് ഈ നോവൽ സദാചാരനിഷ്ഠവും വിരക്തിപ്രധാനവുമായിരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത നോവലിൽ, തകഴി ലൈംഗിതയ്ക്ക് യാതൊരുവിധത്തിലുള്ള പ്രാധാന്യവും കൊടുക്കുന്നില്ല. സ്ത്രീ പുരുഷ ബന്ധം ഇവിടെ മാന്യമായ കുടുംബസന്ദർഭത്തിലേ അവതരിപ്പിക്കുന്നുള്ളു. ചുടലമുത്തുവിന്റെ സ്വഭാവചിത്രീകരണത്തിൽ കാണാവുന്ന ഒരേയൊരു വിശിഷ്ടഗുണം അയാൾ വള്ളിയുടെ സ്നേഹം സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് അല്പം സങ്കോചത്തോടെയാണെങ്കിലും അവളുടെ അപേക്ഷകൾക്ക് മുമ്പിൽ മാത്രം അയാൾ കീഴടങ്ങുന്നത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ കഥാകാരൻ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ആത്മസംയമനം അഭിനന്ദാർഹമാണ്.

ഈ നോവലിൽ പറയത്തക്ക ഒരു പ്രണയകഥയില്ല. ചുടലമുത്തുവും വള്ളിയും പ്രേമത്തിനുവേണ്ടി സമയം കളയുന്നില്ല. അവർക്കു ജീവിതത്തിൽ ഗൗരവമുള്ള പല കാര്യങ്ങളും ചെയ്തു തീർക്കാനുണ്ട്.

ആധുനിക മലയാള നിരൂപണചരിത്രത്തിൽ 'തോട്ടിയുടെ മകന്' പ്രത്യേക പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ഈ നോവൽ നിരൂപണം ചെയ്യുമ്പോഴാണ് ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി തന്റെ രൂപഭദ്രതാസിദ്ധാന്തം ആവിഷ്കരിച്ചത്. ഇത്തരമൊരു കൃതിയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം സാഹിത്യകലയുടെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളുടെ തന്നെ പുനർവിചിന്തനം ആവശ്യമാക്കി. ഇതൊരു വലിയ വിവാദ വിഷയമായിത്തന്നെ തീർന്നു. കാരണം ജീർണ്ണമായ രൂപശില്പവാദത്തിന്റെ മറ്റൊരുരൂപമെന്നും 'കല' കലയ്ക്കുവേണ്ടി എന്ന അനാരോഗ്യകരമായ ആശയത്തിന്റെ വിപുലീകരണമെന്നും, ദന്തഗോപുര വാസമെന്നുംമറ്റും ആ സിദ്ധാന്തത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നിരൂപകർ അധിക്ഷേപിച്ചു. രാഷ്ട്രീയക്കാർ എന്നും രാഷ്ട്രീയക്കാർ തന്നെയാണെന്നും തങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട വീക്ഷണകോണത്തിലൂടെയല്ലാതെ കാര്യങ്ങൾ നോക്കി കാണാൻ അവർ അശക്തരാണെന്നും ഈ വാദഗതി തെളിയിച്ചു.

"ഒരു കൃതിയെ കലയാക്കിത്തീർക്കുന്ന ഈ രൂപഭദ്രത ദീക്ഷിച്ചെഴുതിയ കൃതിയാണ് തോട്ടിയുടെ മകൻ' എഴുതിയതു നല്ല ഭാഷയിൽ. കാര്യം തനി ജനകീയവും. പക്ഷേ അവിടെ നിർത്തിയില്ല. കലാകാരനായ തകഴി. ആ തോട്ടിയുടെ നാറുന്ന ജീവിതത്തെ അദ്ദേഹം സ്വഹൃദയനിഷ്ഠമാക്കി.

താളപ്പെടുത്തിയേ ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അതിനാൽ എത്രഭിജാതനും അയ്യാളൊരു ജിജ്ഞാസുവാണെങ്കിൽ ആ ജീവിതത്തെ ഒന്നു മണത്തുനോക്കണമെന്നായിട്ടുണ്ട്."[1].

3.2 കഥാപാത്രസൃഷ്ടി വൈഭവം

നോവലിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമേറിയ ഘടകമാണ് കഥാപാത്രസൃഷ്ടി. മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ വിഭിന്ന ഭാവങ്ങളെ തൻമയത്വമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നതിലാണ് നോവലിസ്റ്റിന്റെ കഴിവ്. സ്വാഭാവികതയും, സജീവതയും സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിന്റെ അനിവാര്യഘടകങ്ങളാണ്. കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സ്വഭാവ വിശേഷതകളുടെ സഹജമായ വികാസമാണ് അവരിലുള്ള വ്യക്തിത്വത്തെ വളർത്തുന്നത്. ഈ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് റോബിൻസൺ പറയുന്നു:

"സ്വഭാവചിത്രീകരണം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത് കഥയിൽ കഥാപാത്രങ്ങളെ എല്ലാ സവിശേഷതകളോടും അവതരിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്. തന്മൂലം വായനക്കാർക്ക് വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ പൂർണ്ണ രൂപം ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയുന്നു.'[2].

"സ്വഭാവ ചിത്രീകരണത്തിലൂടെ നോവലിസ്റ്റിന് വളരെയധികം കാര്യങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ച് പോകാൻ കഴിയുമെന്ന് ഇം. എം. ഫോസ്റ്ററും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു"[3].

നോവലിന്റെ ഇതിവൃത്തമനുസരിച്ചു കഥാപാത്രങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുക അനിവര്യമാണ്. കഥാപാത്രങ്ങൾ കഥാവസ്തുവിന്റെ മുന്നോട്ടുള്ള ഗതിക്ക് തടസ്സം നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതൊരു വിരോധാഭാസമായിമാറും. കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സ്വാഭാവികമായ ഗുണങ്ങൾ വായനക്കാരെ സ്വാധീനിച്ച് നോവലിസ്റ്റിന്റെ വിചാരധാരയിൽ ഒഴുക്കാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിലായിരിക്കണം.

സമൂഹത്തിന്റെ താഴെ പടിയിലുള്ളവരെ കഥാപാത്രങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചുവെന്നതാണ് മലയാള നോവൽ സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ തകഴിക്കുള്ള പ്രധാന പ്രത്യേകത. തകഴിക്കുമുമ്പുള്ള മലയാള നോവലിസ്റ്റുകൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ വളരെയൊന്നും ശ്രദ്ധചെലുത്തിയിരുന്നില്ല.

സമൂഹത്തിലെ അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന പാവപ്പെട്ടവന്റെ കഥകൾ വെറും കഥകൾ മാത്രമായി അവശേഷിച്ചു. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് തകഴി തന്റെ നോവലുകളിൽ ഉപേക്ഷിപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് ഉചിതമായ സ്ഥാനം നൽകിയത്. തകഴിയുടെ എല്ലാ കഥാപാത്രങ്ങളും വൈവിദ്ധ്യം കൊണ്ടു സഹൃദയരെ ആകർഷിച്ചു. പാവപ്പെട്ടവന്റെ ദുരിതപൂർണ്ണ

മായ കഥകൾ അനുവാചകരെ കരയിച്ചു. മനഷ്യ മനസ്സിൽ ഒളിഞ്ഞു കടക്കുന്ന രഹസ്യങ്ങളെ, നല്ലൊരു മന:ശാസ്ത്രജ്ഞനെന്നപോലെ വെളിച്ചത്ത് കൊണ്ടുവരുവാൻ തന്റെ നോവലുകളിലൂടെയും, ചെറുകഥകളിലൂടെയും തകഴിക്ക് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. തോട്ടിയുടെ മകനിലും ഇത് ദർശിക്കാവുന്നതാണ്.

തോട്ടിപ്പണി മറ്റ് ഏതു തൊഴിലും എന്നപോലെ തുല്യമായ മാന്യത ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവെന്ന് ഈ നോവലിൽ വരച്ചുകാട്ടുന്നത് കഥാനായകനായ ചുടലമുത്തുവിലൂടെയാണ്. അവന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഉയർച്ചയുടെയും താഴ്ചയുടേയും, അധഃപതനത്തിന്റേയും യഥാർത്ഥ ചിത്രീകരണമാണ് ഇതിലെ പ്രതിപാദ്യം. അങ്ങനെ ചുടലമുത്തു പ്രാധാന്യവും, വൈശിഷ്ട്യവുമുള്ള ഒരു കഥാപാത്രമായി മാറുന്നു. തോട്ടികളുടെ ജീവിതത്തോടു വെറുപ്പും, സഹതാപവും അവനിൽ അന്തർലീനമായിരുന്നുവെങ്കിലും അവനും, ആ തൊഴിലിൽതന്നെ സ്വീകരിക്കേണ്ടിവരുന്നു.

തോട്ടിപ്പണി വെറുത്തിരുന്ന ചുടലമുത്തു തോട്ടികളുടെ ജീവിതത്തിൽനിന്നും വളരെ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ജീവിതമാണ് നയിച്ചിരുന്നത്. അന്നുവരെ സമൂഹത്തിൽ നിലവിലിരുന്ന തോട്ടി സങ്കല്പം അവനിലൂടെ പരിണാമം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് ഇതിലൂടെ സൂചിമാകുന്നു. അധഃസ്ഥിത വർഗ്ഗം സുഷുപ്താവസ്ഥയിൽ നിന്നും ഉയർത്തെഴുന്നേല്ക്കുന്നുവെന്ന് അതിലൂടെ ധ്വനിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

എന്നും കുളിക്കുന്ന ഒരു തോട്ടിയെ, മുഖക്ഷൗരം ചെയ്യുന്ന തോട്ടിയെ, അടിച്ചുനനച്ചതോ, അലക്കിയതോ ആയ മുണ്ടോ നിക്കറോ ധരിക്കുന്ന തോട്ടിയെ സമൂഹം ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല എന്ന് സൂചിപ്പിച്ച്, ആ തോട്ടി ചുടലമുത്തുവാണെന്ന് സമർത്ഥിക്കുന്നതിലൂടെയാണ് ചുടലമുത്തുവും തോട്ടിപ്പണിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം നോവലിസ്റ്റ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. അതിനോടൊപ്പം സമൂഹത്തിൽ നിലവിലുള്ള തോട്ടിസമൂഹസങ്കല്പം വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു;

തോട്ടി കുടിയനായിരിക്കണം, ജീവിതത്തിൽ അവന് ഒരു ചിട്ടയും ചടങ്ങും പാടില്ല എന്നും തെറ്റുകാരനായിരിക്കണമെന്നുമുള്ള ആ പഴയ സങ്കല്പത്തെ ചുടലമുത്തു എന്ന കഥാപാത്രത്തിലൂടെ സാമൂഹ്യബോധമുള്ള, സമൂഹത്തിലെ അനിവാര്യതയുടെ ഘടകമായ ഒരു പുതിയ തോട്ടി സങ്കല്പത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമായി മാറ്റിയിരിക്കുകയാണ്.

തികച്ചും ഒറ്റപ്പെട്ട പുതുജീവിതത്തിന്റെ മുളകൾ മുളയ്ക്കുന്ന ചുടലമുത്തുവാണ് പരിവർത്തനത്തിന് വഴി തെളിക്കുന്നത്. അതിന് അവന്റെ ജീവിതം തന്നെ പരിശോധനാ വിധേയമാക്കുന്നു. മറ്റു തോട്ടികളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി അവൻ കഠിനമായി അദ്ധ്വാനിക്കുന്നുവെങ്കിലും അവന്റെ വേതനം അധികാരിവർഗ്ഗം ചൂഷണം ചെയ്യുന്നു. സമൂഹത്തിലെ മാന്യതയുടെ അടിസ്ഥാനം സ്വത്തും പണവുമാണെന്നാണ് അവൻ മനസ്സിലാക്കുക. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് കഠിനമായ പ്രയത്നത്തിലൂടെ അവനും പണമുണ്ടാക്കാൻ തീരുമാനിക്കുന്നത്. അധികാരിവർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയും തൊഴിലാളി ചൂഷകനുമായ ഓവർസിയർ അവരുടെ വേതനം ചൂഷണം ചെയ്യുന്നു എന്ന ബോധത്തിൽനിന്നാണ് തന്റെ സഹപ്രവർത്തകരെ സംഘടിപ്പിക്കണമെന്ന ആശയം ഉടലെടുക്കുന്നത്. പക്ഷേ അവന്റെ സ്വാർത്ഥത അവിടെയും തലപൊക്കുന്നു. സഹപ്രവർത്തകരിലുപരി തന്റെയും ഭാവിതലമുറയുടേയും ജീവിതം സുരക്ഷിതമാക്കുന്നതിനാണ് അവൻ യത്നിക്കുന്നത്. അതിനുവേണ്ടി അവൻ അധികാരി വർഗ്ഗത്തോടുചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്നു. സ്വയം നേതൃത്വം കൊടുത്ത് രൂപപ്പെടുത്തിയ സംഘടനയെ നശിപ്പിക്കാനും അവൻ തയ്യാറാകുന്നു. അതിനുവേണ്ടി ബോധപൂർവ്വം അവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അവിടെ വ്യക്തിബന്ധങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠതപോലും ചുടുലമുത്തു വിസ്മരിക്കുന്നു. അനാഥനായി, തെണ്ടിയായി നടന്നിരുന്ന കാലത്ത് സഹായിച്ച പിച്ചാണ്ടിയെ മോഷണക്കുറ്റം ചുമത്തി അധികാരികളുടെ ശിക്ഷ അനുഭവിപ്പിക്കുന്നു. സ്വാർത്ഥതയ്ക്കുവേണ്ടി തെറ്റുകൾ ചെയ്യുന്ന ചുടലമുത്തു അവസാനം ഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്നു. അതാണ് അവന്റെ വ്യക്തിജീവിതത്തേയും തലമുറയേയും ബാധിച്ച ഏറ്റവും വലിയ വിപത്ത്. അവൻ സ്വരൂപിച്ച് കൂട്ടിയ സ്വത്തും പണവും അധികാരിവർഗ്ഗം അപഹരിക്കുന്നു. രോഗത്തിന്റെ ക്രൂരമായ ബലിഷ്ഠഹസ്തങ്ങൾ അവനെ മരണത്തിലേക്കു വലിച്ചിഴയ്ക്കുന്നു.

അധികാരി വർഗ്ഗവുമായി യോജിക്കുമ്പോൾ തൽക്കാല ലാഭം മാത്രമെ ലഭിക്കുന്നുള്ളൂവെന്ന് ഈ കഥാപാത്രത്തിലൂടെ തകഴി സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. എല്ലാവരെയും വിസ്മരിച്ച് അധികാരികൾക്ക് വേണ്ടി വിടുപണിചെയ്യുമ്പോൾ മാനുഷിക അംശങ്ങൾപോലും അവൻ മറന്നുപോകുന്നു. കുടുംബജീവിതബന്ധത്തെ അവൻ വിസ്മരിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിലെ വ്യർത്ഥമായ വ്യഗ്രത നാശത്തിന് കാരണമാകുമെന്ന് ചുടലമുത്തുവിലൂടെ കഥാകൃത്ത് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്.

ചുടലമുത്തുവിന്റെ ചില പ്രവൃത്തികൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ മഹത്വകാംക്ഷിയായ ഒരു വ്യക്തിത്വത്തിന് ഉടമകൂടിയാണവൻ എന്നു കാണാം. തോട്ടിപ്പണി ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നും തോട്ടികളുടെ ജീവിതസാഹചര്യവുമായി ബന്ധമില്ലാത്ത രീതിയിൽ മകനെ വളർത്തണമെന്നും അവൻ ആഗ്രഹിച്ചത് ഈയൊരു വിലയിരുത്തലിന് ഉപോൽബലമാകുന്നു. ആദ്യം അയാൾ തൊഴിലാളി സംഘടന കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. സംഘടന ഒരു പക്ഷേ തന്റെ പുരോഗതിക്ക് തടസ്സമാകുമോയെന്ന് ഭയന്ന് സംഘടനയുമായി ബന്ധമില്ലാത്തവനെന്ന് പറഞ്ഞ് അധികാരികളുടെ കാലുപിടിക്കുന്നു. സ്വാർത്ഥതകൊണ്ടാണ് അയ്യാളിതൊക്കെ ചെയ്യ്തത്.

തികഞ്ഞ അപകർഷബോധവും ചുടലമുത്തുവിനുണ്ട്. അതു അവന്റെ ജീവിത ദർശനത്തിലും, സ്വഭാവത്തിലും പെരുമാറ്റത്തിലും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്.

അങ്ങനെ ജീവിതത്തിന്റെ വൈരുദ്ധ്യതകളും വൈകല്യങ്ങളും ചുടലമുത്തു എന്ന കഥാപാത്രത്തിൽ കാണാൻ കഴിയുന്നു. അവന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ തന്നെ ജീവിത പരിവർത്തനം ചിത്രീകരിക്കുവാനാണ് നോവലിസ്റ്റ് ശ്രമിച്ചിരുന്നത്. അതിൽ ഒരുപരിധിവരെ വിജയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തോട്ടികളുടെ ജീവിതത്തിന്റെയും സംഘടനാ ശക്തിയുടെയും അജ്ഞതയുടേയും, നിസ്സഹായതയുടേയും പ്രതിരൂപമാണ് ചുടലമുത്തു എന്ന കഥാപാത്രം.

ഏകഭർത്തൃത്വം സ്വീകരിച്ചും, ഭർത്താവിന്റെ സുഖദു:ഖങ്ങൾ പങ്കിട്ടെടുത്തും ഭാര്യാധർമ്മമനുഷ്ഠിച്ചവളാണ് ഈ നോവലിലെ സ്ത്രീ കഥാപാത്രമായ വള്ളി. പ്രതികൂലസാഹചര്യങ്ങളിൽ ആത്മധൈര്യം നൽകിയും സ്വപ്നങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യമാക്കാനുമുള്ള വെമ്പലിൽ സ്വാർത്ഥതാല്പര്യങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകിയും, മനുഷ്യധർമ്മം വിസ്മരിച്ചും ജീവിച്ച ഭർത്താവിന്റെ മുന്നിൽ ക്രൂരമായ ചില ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ പ്രശ്നങ്ങളായി ആവിർഭവിച്ചപ്പോൾ അയാൾക്ക് പ്രായോഗികബുദ്ധി ഉപദേശിക്കാനും, ആശ്വാസവാക്കുകളിലൂടെ ആത്മധൈര്യം നൽകാനും അവൾക്ക് കഴിയുന്നു.

ഒരു തോട്ടിയായി പിറന്ന്, തോട്ടിയായി വളർന്നവനാണെങ്കിലും, സ്വന്തം മകനെ തോട്ടിയായി വളർത്തുകയില്ലെന്ന് ശഠിച്ച ചുടലമുത്തുവിന്റെ ഭാര്യയെന്ന നിലയിൽ വള്ളി വളരെയധികം മാനസിക സംഘർഷം അനുഭവിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഭർത്താവ് പരിക്ഷീണനായ നിമിഷങ്ങളിൽ അവനെ ആശ്വസിപ്പിക്കാനും അവൾ തയ്യാറാകുന്നു.

മൃത്യുവിന്റെ ഭീകരതാണ്ഡവം കണ്ട് ഭയചകിതനായി, ജീവിതത്തിൽ തങ്ങൾക്ക് ആരുമി ല്ലെന്നും, വേണ്ടപ്പെട്ടവരെയും, സ്നേഹിതരെയും ആട്ടിയകറ്റിയവനാണ് താനെന്നും പശ്ചാത്താപ വിവശനായി കണ്ണീരൊഴുക്കിയ ചുടലമുത്തുവിനെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന വള്ളി തകഴി സൃഷ്ടിച്ച സ്നേഹ മയിയായ ഭാര്യമാരിൽ ഒരുവളാണ്.

ഭർത്താവിന്റെ മനുഷ്യത്വഹീനമായ പ്രവർത്തികളെ എതിർക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീത്വത്തെ ഒരു പടികൂടി മുകളിലേക്ക് ഉയർത്തി പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുകയാണ്. സ്നേഹിതൻ പിച്ചാണ്ടിയെ തള്ളിപ്പറ യുന്ന ചുടലമുത്തുവിന്റെ മുന്നിൽ വള്ളി അധികാരസ്വരത്തിൽ തന്നെ സംസാരിച്ചു. ഇതിനെ ഭാര്യ യിലെ ഭരിക്കുന്നഭാവം എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാനാവില്ല. കാരണം ഭർത്താവിനെ ഭരിക്കുക എന്നതല്ല, മറിച്ച് ഭർത്താവ് മനുഷ്യത്വഹീനമായി പെരുമാറുമ്പോൾ മനുഷ്യധർമ്മം ഓർമ്മിപ്പിക്കുക എന്ന താണ്, അവളുടെ ധർമ്മം. ഭാര്യയിലെ അജയ്യമായ ആ ശക്തിക്ക് മുന്നിൽ തോൽവി സമ്മതിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാതിരുന്ന ഭർത്താവിനെ ആദ്യം പ്രതിരോധിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ജീവിതത്തിൽ പരാജയങ്ങൾ ഏറ്റുവാങ്ങി തളർന്നപ്പോൾ ഭാര്യയുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ ശീതളിമ നൽകി ആശ്വാസം നൽകുന്നുമുണ്ട്. സ്വാർത്ഥമോഹിയും, സമൂഹത്തിൽനിന്ന് ഒറ്റപ്പെട്ട് ജീവിതം നയിക്കാനാഗ്രഹിച്ചവനുമായ ചുടലമു ത്തുവിനെ സമൂഹവുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചു നിറുത്താൻ ശ്രമിച്ച ഭാര്യയായ വള്ളിയിൽ ഭാര്യാധർമ്മത്തെ മാത്രമല്ല സ്ത്രീ ധർമ്മം കൂടി പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയാണ് തകഴി ചെയ്യുന്നത്. ഒരു പുരുഷന്റെ സ്നേഹവും സംരക്ഷണവും അനുഭവിച്ച്കൊണ്ട് അവനോടൊപ്പം മനുഷ്യപുരോഗതിക്കായി യത്നിക്കുകയാണ് സ്ത്രീ ധർമ്മം.

സ്ത്രീയുടെ സ്വതന്ത്രവ്യക്തിത്വത്തെ ഉയർത്തിക്കാട്ടാൻ വേണ്ടി ലൈംഗിക സ്വാതന്ത്ര്യമ നുഭവിക്കുന്ന നിരവധി സ്ത്രീ കഥാപാത്രങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ച തകഴി ഈ ഭാര്യയിൽ ഇത് ആരോപി ച്ചിട്ടില്ല എന്നതുംശ്രദ്ധേയമാണ്. പുരുഷന്റെ ജീവിതപങ്കാളിയായ സ്ത്രീയിൽ സ്വേച്ഛാചാരി ത്വത്തിന് സ്ഥാനമില്ലെന്നും, ഭർത്താവിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്ന സ്നേഹവും സംതൃപ്തിയും മാത്രമെ അവർക്ക് വേണ്ടൂ എന്നും ഈ കഥാപാത്രം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ രണ്ടുമുഖങ്ങൾ വള്ളിയിലൂടെ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. വള്ളിയുടെ കാമുകീ ഭാവത്തിനും, മാതൃത്വത്തിനും ഈ നോവലിൽ പ്രാധാന്യം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. വള്ളി നോവലിൽ പ്രത്യ

ക്ഷപ്പെടുന്നത് കാമുകിയായിട്ടാണ്. ആ കാമുകീകാമുകസമാഗമം നോവലിസ്റ്റ് സ്വതസ്സിദ്ധമായ ശൈലിയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

"വളപ്പിന്റെ മൂലയ്ക്ക് പടർന്നുപിടിച്ചു കിടക്കുന്ന ഒരു മാവിന്റെ തണലിൽ അവനതാസ്യയായ കാമുകിയെ തൊട്ടുചേർന്ന് കാമുകൻ നിൽക്കുന്നു. അവൾ കാത്തുനിൽക്കുകയാണ്. പക്ഷേ അവൻ അവളെ കൈകൊണ്ട് വരിഞ്ഞുകെട്ടുന്നില്ല. അവളെ മാറോട് ചേർത്ത് അവളുടെ മുഖത്ത് ഒരു പ്രണയമുദ്ര അർപ്പിക്കുവാനായി അവന്റെ ഹൃദയം കുതിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അതിനവന് ധൈര്യമില്ല. അവളുടെയും അവന്റെയും ശരീരം ആ വികാരവായ്പ്പിൽ വിറയ്ക്കുന്നു."

"എനിക്കൊരു കാര്യം;ചുടലമുത്തുവിന്റെ ആശയം അങ്ങനെ തൊണ്ട ഇടറി ബഹിഃപ്രകാശിച്ചു.

വള്ളിമെല്ലെ തല ഉയർത്തി അവനെ കടാക്ഷിച്ചു. ആ പ്രണയത്തിൽ ഭയപ്പെടുന്നതുപോലെ തോന്നി. അവൾക്ക് ചിരിവന്നുപോയി. അവന് വേണമെങ്കിൽ അവളെ കൈത്തണ്ടിൽ കോരിയെടുത്തു നൃത്തം ചെയ്യരുതോ?"[4]

മാതൃഭാവത്തിന്റെ മുഖവും വള്ളിയിലൂടെ തകഴി അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. മാതൃത്വം ദുഃഖാനുഭവങ്ങൾ നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. മോഹനനെ തോട്ടിയുടെ ഗന്ധമറിയാതെ വളർത്തണമെന്നുള്ള ചുടലമുത്തുവിന്റെ മോഹം പ്രായോഗികമല്ലെന്നറിയാമെങ്കിലും പുത്രവത്സലയായ അമ്മ മകനെ ഭർത്താവിന്റെ പ്രതീക്ഷയ്ക്ക് അനുസരണം വളർത്തി. എന്നാൽ സ്കൂളിൽനിന്ന് തിരിച്ചെത്തിയ മകൻ, തന്നെ നാറുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞ് കുട്ടികൾ മൂക്കുംപൊത്തിയോടേണ്ടിവന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ വള്ളിയിലൂടെ പ്രതീക്ഷകൾ തകർന്നു തരിപ്പണമാകുകയാണ് ചെയ്തത്.

'തോട്ടിയെ നാറും, ആ വിളഞ്ഞ പിള്ളേരുടെ പകവച്ചുള്ള കുസൃതിയാണത്. മുമ്പൊരിക്കൽ എല്ലാവരും മോഹനനെപ്പോലെ ശുചിയായ ക്ലാസിൽ വരണമെന്ന് അദ്ധ്യാപകൻ നിഷ്കർഷിച്ചതിനുള്ള പക"[5]

തോട്ടിയുടെ മകൻ തോട്ടിയാകണമെന്ന് വിശ്വസിച്ചിരുന്ന വള്ളി അന്നാദ്യമായി മകന് വേണ്ടി ഭർത്താവ് തോട്ടിയായിരിക്കുന്നതിനെ വെറുത്തു. വള്ളിയുടെ മാതൃസ്വഭാവമഹിമതന്നെയാണ് തകഴി എടുത്തു കാട്ടിയത്.

സാമൂഹിക ബോധമുള്ള ഒരു സാഹിത്യകാരനെന്ന നിലയിൽ സാമൂഹിക പ്രശ്നങ്ങളെ സോദ്ദേശ്യമായി തന്നെ നോവലിൽ കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തകഴിയിലെ സർഗാത്മക സാഹിത്യകാരനെ ഏറെ ആവേശം കൊള്ളിച്ചിരുന്ന ചിരന്തന പ്രമേയമായ വിഷയം സ്ത്രീ പുരുഷ ബന്ധമാണ്. അതിൽത്തന്നെ സ്ത്രീയുടെ സങ്കീർണ്ണമായ മനസ്സും ജീവിതവുമാണ്.

സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ ആവിഷ്കരണത്തിൽ ഇത്രയധികം പ്രാധാന്യം നൽകാൻ തകഴിയെ പ്രേരിപ്പിച്ച കാരണം താൻ പരിചയിച്ച സാഹിത്യകൃതികളിലെ സ്ത്രീ സങ്കല്പത്തിന്റെ സ്വാധീനതയായിരുന്നു. പാശ്ചാത്യകൃതികൾ തകഴിയെ ആദ്യം മുതല്ക്കേ സ്വാധീനിച്ചിരുന്നു. ഈ സാഹിത്യ സംസ്കാരം ഉൾക്കൊണ്ട് വളർന്ന തകഴിയുടെ ആദ്യകാല നോവലുകളിൽ സ്ത്രീയിലെ വ്യഭിചാരിണിത്വം ഒരു സാധാരണഭാവമാണെന്ന നിലപാടാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

സ്വേച്ഛാചാരിണികൾ ആണെന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം തകഴിയുടെ സ്ത്രീ കഥാപാത്രങ്ങൾ സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചിട്ടില്ല. അപ്പോൾ സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ സഹജമായ ലൈംഗികാഭിലാഷം തൃപ്തിപ്പെടുത്തി കൊണ്ടു തന്നെ സ്ത്രീ ധർമ്മം നിറവേറ്റുന്നതാണ് തകഴിയുടെ സങ്കല്പത്തിലെ സ്ത്രീകൾ. ഭാര്യാത്വത്തിൽ ഇതിനുള്ള അവസരം സ്വാഭാവികമായിതന്നെ സിദ്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പുരുഷനുമൊത്തുള്ള ജീവിതത്തിൽ ക്രിയാത്മകമായ പങ്കാളിത്തം വഹിക്കാൻ ഭാര്യമാർക്ക് കഴിയുന്നതായി തകഴിയുടെ നോവലുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇതിനു പ്രത്യക്ഷമായ ഉദാഹരണമാണ് ഈ നോവലിലെ സ്ത്രീ കഥാപാത്രമായ വള്ളി.

ഇത്തരമൊരു സ്ത്രീ സങ്കല്പം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനു വൈദേശികതകൾ മാത്രമല്ല തകഴി ജീവിച്ച സാധാരണജീവിത സാഹചര്യങ്ങളും പ്രേരണ ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ടാകണം.

3.3 ഭാഷാ ശൈലി

ഭാവാവിഷ്കാരത്തിന് എഴുത്തുകാരന്റെ മാധ്യമം ഭാഷയാണ്. സാധാരണ വ്യവഹാര ഭാഷയിലെ പദങ്ങൾ തന്നെയാണ് സാഹിത്യരചനയിലും സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതെങ്കിലും പദസ്വീകാര്യത്തിലും വിന്യാസത്തിലും എഴുത്തുകാരൻ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ചാതുര്യം പ്രത്യേക ശൈലിയായി രൂപപ്പെടുന്നു. അവർ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങൾ ചേർന്നുണ്ടാകുന്നതാളലയക്രമം അനുവാചകരെ ആസ്വദിപ്പിക്കുന്നു. ഭാഷയിൽ എഴുത്തുകാരന്റെ ഭാഷ സ്വകാര്യഭാഷയായി ഒരു ശൈലിയായി രൂപാ

ന്തരപ്പെടുന്നു. ഓരോരുത്തരുടെയും അഭിരുചി അവരുടെ ശൈലിയിലും കാണാവുന്നതാണ്. ഭാഷാ പ്രയോഗങ്ങളുടെ പ്രത്യേകതകൾ സാഹിത്യത്തിൽ വിചിത്രത സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

തകഴിയും തന്റേതായ ഒരു ഭാഷാശൈലിയും, പ്രതിപാദന ശൈലിയും രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

മനസ്സും വാക്കും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമാണ് ശൈലിയുടെ അടിസ്ഥാന ഘടകങ്ങളിലൊന്ന്. ഒരു ശൈലി രൂപപ്പെടുത്തിയിരുന്നാലും അത് ക്രമേണ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അതായത് തനതു വ്യക്തിത്വമുള്ളവരുടെ കൈകളിൽ ഭാഷയുടെ സ്വഭാവത്തിന് വ്യത്യാസമുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ആശയത്തിന്റെ ലഘുഗുരുത്വവും ചിന്താരീതിയും ഇവിടെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന രണ്ടു കാരണങ്ങളാണ്. ആശയത്തിന്റെ സ്വഭാവഭേദമനുസരിച്ച് ചിന്തയിലും വ്യത്യാസമുണ്ടാകും. ആ നിലയ്ക്ക് ആശയത്തിന് മൂർത്തരൂപം നൽകേണ്ടിവരുമ്പോൾ ശൈലി വേറിട്ട്നില്ക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. തന്റെ മനസ്സിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ ലളിതമായ ഭാഷയിൽ അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കിഷ്ടപ്പെട്ടു. നിരക്ഷരരായ ഗ്രാമീണ ജനതയോട് വ്യാകരണ നിബന്ധമല്ലാത്ത നാടൻ ശൈലിയിലും വിദ്യാസമ്പന്നരോട് പരിഷ്കൃത ഭാഷയിലും തകഴി സംസാരിച്ചു. അതുകൊണ്ട് നോവലിസ്റ്റിനും അനുവാചകർക്കുമിടയിൽ അകൽച്ച ഉണ്ടായില്ല. സമൂഹത്തിലെ അധ:സ്ഥിതവർഗ്ഗമായ തോട്ടിയും, പുലയനും, പറയനും, കൃഷിക്കാരനും, തൊഴിലാളികളും മറ്റും അവരവർക്കനുയോജ്യമായ ഭാഷയിലൂടെ സംസാരിച്ചപ്പോൾ തകഴിയുടെ ഭാഷ തനി ജനകീയ ഭാഷയായി മാറി. പുലയരുടേയും പറയരുടേയും ഭാഷാ ശൈലിക്ക് ചില പ്രത്യേകതകളുണ്ട്. ഭാഷയുടെ ഗ്രാമീണരൂപമാണ് അവർ സംസാരിക്കുന്നത്. രണ്ടിടങ്ങഴിതന്നെയാണ് ഇതിന് പ്രത്യക്ഷമായ ഉദാഹരണം.

ഞാൻ എന്ന പദത്തിനുപകരമായി ഏൻ എന്ന പദമാണുച്ചരിക്കുന്നത്. വേണ്ട എന്ന പദത്തിന് പകരമായി മേണ്ട അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

തോട്ടിയുടെ മകനിലും, ഇങ്ങനെയുള്ള പദങ്ങൾ നിരവധി കാണാൻ കഴിയും. 'അദ്യം' എന്നാണ് അദ്ദേഹമെന്നുള്ളതിന് തോട്ടികൾ ഉച്ചരിക്കുന്നത്. അതുപോലെതന്നെ 'കൊണ്ടന്നാലേ' എന്നുച്ചരിക്കുമ്പോൾ കൊണ്ടുവന്നാലെ എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. 'ബുദ്ദി' ബുദ്ധിയ്ക്ക് പകരമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. 'ചമ്പളം' ശംബളത്തിനു പകരമായി നിൽക്കുന്നു.

തകഴിയുടെ ഭാഷാശൈലിയെക്കുറിച്ച് ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

“അദ്ദേഹം പഠിച്ചത് ജീവിതത്തിന്റെ വ്യാകരണമാണ്. എഴുതിയത് ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഷയും. ജീവിതത്തിലവഗാഹം നേടി പറയേണ്ടതുപറയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഭാഷയുണ്ടായി. മികച്ച കൃതികളില്ലെഴുതിയ ഭാഷ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേന അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. അത്രയ്ക്ക് ലളിതമാണ് ആ ഭാഷ. തട്ടിത്തടഞ്ഞു നിൽക്കാതെ തകഴിയുടെ ഓരോ വാക്യത്തിനും, ഏതു സാധാരണക്കാരന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്കും നേരിട്ടോടി ചെല്ലാൻ കഴിയും. അതത്രേ നല്ല ശൈലിയുടെ ഒന്നാമത്തെ ലക്ഷണം”[6]

ണം”[6]

അനാഡംബര പൂർണ്ണം എന്ന് തീർത്തും വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന തകഴിയുടെ ഭാഷയ്ക്ക് ഓജസ്സും, തിളക്കവും അണയ്ക്കുന്ന ചെറിയ ചെറിയ കല്പനകളും, അലങ്കാരങ്ങളും, സാധാരണക്കാരനെ ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ളവയാണ്.

എല്ലാവർക്കും അഭിഗമ്യമായ ഒരു ഭാഷയാണ് തകഴിയുടേത്. അതിന് കാവ്യാത്മകതയോ, കാല്പനികതയോ കുറയും. പറയാനുള്ളത് വെട്ടിത്തുറന്ന് പറയുന്ന ഗ്രാമീണന്റെ രീതിതന്നെയാണ്. ആഖ്യാനത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നരീതിയും കുറിയ്ക്കുകൊള്ളുക തന്നെ ചെയ്യും. അവ്യക്തതയുടെ സ്പർശം പോലുമില്ലാത്ത ആ ഭാഷ അക്ഷരം കൂട്ടി വായ്ക്കാൻ കഴിയുന്ന ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നത്ര ലളിതമാണ്. സാധാരണക്കാരന് വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്ന വിധത്തിലുള്ള പദസമ്പത്തിൽകവിഞ്ഞൊന്നും അദ്ദേഹം പ്രയോഗിക്കുന്നില്ല. തകഴിയുടെ ഏതു കൃതിയിലും തനി സംസ്കൃതപദങ്ങൾ കാണാൻ വിഷമമാണ്. തനിഗ്രാമീണങ്ങളായ വായ്മൊഴിയിലാണ് കഥാപാത്രങ്ങളെകൊണ്ടു സംസാരിപ്പിക്കുന്നത്. തനിക്ക് പറയാനുള്ളത് പറയണമെന്നും, പറയുന്നത് സാധാരണക്കാരന് മനസിലാകണമെന്നും മാത്രമെ അദ്ദേഹത്തിന് ലക്ഷ്യമുള്ളൂ.

ചെറിയ ചെറിയ വാക്യങ്ങളിലൂടെയാണ് അദ്ദേഹം ഈ നോവലിനെയും മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുന്നത്. ഒപ്പം തോട്ടിത്തൊഴിലാളികളുടെ ഭാഷയും വ്യക്തമാകുന്ന ഭാഗമാണിത്.

“അവൻ എത്രവളർന്നാലും അവന്റെ തന്ത അവന്റെ തന്തന്നയാ.

എന്നിട്ട് അവൾ കുഞ്ഞിനോട് ചോദിച്ചു

അല്ലെയോ മോനെ.

ഉത്സാഹഭരിതമായ ഒരു ശബ്ദമുണ്ടാക്കി കൊണ്ട് ആ കുഞ്ഞ് അവന്റെ നേരെ ചാടി.

ചുടലമുത്തു എടുത്തില്ല.

എന്തിനാടി ഞാൻ അവനെ വളർത്താം. അവനെ വല്യ ആളാക്കാം. അതുമതി. അവനെ ന്തിനാ അറിയുന്നേ അതെല്ലാം?

പിന്നവൻ അറിയണ്ടായോ? ഇതെന്തു പ്രാന്താ പറേണേ?

അല്പനേരം ചിന്താമഗ്നനായിരുന്നിട്ട് ചുടലമുത്തു തുടർന്നു.

"ഒരു തോട്ടിയുടെ മോനാണെന്ന് അവനറിയണ്ട"

പിന്നറിയാതെ

അറിഞ്ഞാലും അതവന് കൊറച്ചിലാ

ഒരു കൊറച്ചിലുമില്ല. തന്തയ്ക്ക് ജനിക്കാതിരിക്കുന്നതാ കുറച്ചില്. പിന്നെ അവൻ അവന്റെ തന്ത ആരെന്ന് പറേണം" [7]

തന്തന്നെയാ (തന്തതന്നയാ) വല്യ ആളാക്കാം. (വലിയ ആളാക്കാം), പ്രാന്ത്, (ഭ്രാന്ത്) പറേന്നേ (പറയുന്നേ) കൊറച്ചിലാ (കുറച്ചിലാ) പറേണം (പറയണം) ഇങ്ങനെയുള്ള ഭാഷയായി രുന്നു തോട്ടികൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്.

തകഴിയുടെ ഭാഷ അർത്ഥബോധത്തിനുവേണ്ടി രണ്ടാമതൊരാവൃത്തി വായിക്കേണ്ടിവ രുന്നില്ല. നോവലിൽ സൂചിതമാകുന്ന ഒരു ഭാഗമാണിത്.

"തോട്ടികൾ അവരുടെ കോളനിയിൽ കൂടിയിരിക്കുകയാണ്. കാര്യമായി ചില സംഗതികൾ അവർക്ക് ആലോചിക്കാനുണ്ട്" [8]

AZAD LIBR… Acc No. DS-2926 …MUSLIM UNIVERSITY

"തകഴിയുടെ ശൈലി ചുഴിഞ്ഞിറങ്ങുന്ന ഒരു പ്രതീതിയാണ് എന്നിൽ ഉളവാക്കുന്നത്. കഥാഖ്യാന ബോധത്തിൽ സ്വയം നിയന്ത്രിതമായ സംഭാഷണശൈലി എന്ന വിശേഷണം കാരൂരി ന്റേതെന്ന പോലെ തകഴിയുടേയും ശൈലിക്ക് ചേരുമെന്ന് തോന്നുന്നു' [9]

പൊതുവെ വീക്ഷിച്ചാൽവാച്യപ്രധാനമാണ് തകഴിയുടെ പ്രമേയങ്ങളും പ്രതിപാദനവും. ഈ നോവലിലെ ഉദാഹരങ്ങളത് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

"നീ ആര്?

ഇശ്ശക്കുമുത്തുവിന്റെ മോനാണേ

ഇശ്ശക്ക് മുത്തുവോ? ആതാര്?

"തോട്ടി"

നിനക്കെന്തുവേണമിപ്പോൾ?

നാഴികഞ്ഞിവേണം "[10]

പ്രമേയത്തിനിണങ്ങുംവിധ ആ പ്രതിപാദനരീതിയിൽ നാടൻ ചൊല്ല് കുകൾകൊണ്ട് തിളക്കം വർദ്ധിപ്പിക്കാനും അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയുന്നുണ്ട്. ഈ നോവലിലും തകഴി അത് വെളിവാക്കുന്നു.

"അച്ചൻ തോട്ടിയായിരിക്കണ്ടാന്ന് അച്ചനോട് പറയണേ അമ്മേ. അതായിരിക്കും അച്ചൻ എന്നെ കൂടെയിരുത്തി ഉണ്ണാത്തത്. നാളെയച്ചൻ പോകണ്ട"[11]

ചുരുക്കിപറഞ്ഞാൽ വായ്മൊഴിയുടെ ഓജസ്സും, നാടൻ പെണ്ണിന്റെ അകൃത്രിമത്വം ചാരുതയും കുട്ടനാടൻ വയലേലയുടെ ശാലീനതയും, ഒഴുകി നീങ്ങുന്ന ഓടി വള്ളത്തിന്റെ സ്വച്ഛന്ദ്യവുമാണ് തകഴിയുടെ ശൈലിക്കുള്ളത്.

"അന്നൊക്കെ തെവതകൂലി ആറു കൂലിയേന. ഉച്ചക്ക് കഞ്ഞി പിന്നെ കൊയത്തായാല് മേലക്കാരന്റെ ആതായം കേക്കണോ ഉച്ചക്ക് കുടിപ്പാൻ കറ്റ, തെവതോം ചിലവിന് കറ്റ. പിന്നെ പൂട്ടിലിലും, മട്ടിലും കതിര്. നൂറപറകണ്ടത്തിന്റെ മൂന്ന് തീർപ്പ്വച്ചാ തീർപ്പ്. എല്ലാം കൂടെ ഒരാണ്ക്ക് പെണ്ണാളിന് നാലപതു പറനെല്ല് കളം തീർപ്പ്കാണം. പക്ഷേ അന്ന് കൃഷീന്ന് മച്ചാല് തമ്പ്രാന് സൊത്തുകാരനാകാനല്ല. തമ്പ്രാനും അടിയാനും പിഴപ്പിന്. ഇന്നോ നെനക്കറിയാമല്ലൊ നമ്മെനെല്ലാണക്കിയാലും തമ്പ്രാകൂലി തരാതെമിക്കും.[12]

"ആറ്റിനും നടുക്കെത്തിയ വെള്ളത്തിൽനിന്നും പത്രോസും കോരനുംകൂടി ആ ഭാരം പൊക്കിയെടുത്ത് വെള്ളത്തിലിട്ടു"[13]

ചുരുക്കത്തിൽ തകഴിയുടെ ഭാഷ പ്രസന്നവും, സരളവുമാണ്. തോട്ടിയുടെ മകനിലും ഈ രീതിയിലുള്ള ഭാഷ തന്നെയാണ് നോവലിസ്റ്റ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

3.4 ചിത്രീകരണ പാടവം

'തോട്ടിയുടെ മകനിൽ' ഭയാനകതയുടെ ഭീകരമായ ദൃശ്യങ്ങൾ ഔചിത്യപൂർണ്ണമായി തന്നെ കഥാകൃത്ത് സന്നിവേശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇശ്ശക്കുമുത്തുവിന്റെ ശവശരീരം പട്ടികൾ മാന്തി വലിച്ച് പുറത്തിട്ടിരിക്കുന്ന കാഴ്ച അനുവാചകരിൽ പോലും ഭീകരത ഉളവാക്കാൻ നോവലിസ്റ്റിന് കഴിയുന്നുണ്ട്.

"മുഖവും കഴുത്തും കടിച്ചു പറിച്ചുകളഞ്ഞു കണ്ണുകൾ മിഴിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. അവനെ നോക്കുന്നു. ഒരു നീല ദ്രാവകം ഒലിക്കുന്നുണ്ട്"[14]

നോവലിന്റെ അന്ത്യഭാഗത്ത് ചുടലമുത്തുവിനെ ശ്മശാനപാലകനായി വർണ്ണിക്കുന്നതും ശ്ര ദ്ധേയമാണ്.

"കറുത്തനിക്കർ, കറുത്ത ഉടുപ്പ്, ഒരു നീണ്ടവടി, ചുടുകാടിന്റെ വാതിൽക്കൽ ഒരു ഉയർന്ന സ്ഥലത്ത് ചുടലമുത്തു അങ്ങനെ നിലയുറപ്പിച്ചു. അവന്റെ വടിയിൽ കുഴിയുടെ താഴ്ച അടയാളപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

ജീവിതം ചെന്നവസാനിക്കുന്ന വളപ്പിന്റെ ദ്വാരത്തിൽ ആ കറുത്ത രൂപം നിലയുറപ്പി ച്ചപ്പോൾ അവിടത്തതിന്റെ ഭീകരത വർദ്ധിച്ചതുപോലെ തോന്നി.

വഴിപോക്കർ അവനെ നോക്കി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

'നോക്കുക, യമകിങ്കരനോ ആ നിൽക്കുന്നത്"[15]

അനുവാചകന്റെ ജിജ്ഞാസയെ അന്ത്യംവരെ നിലനിർത്തുന്നതിൽ തകഴിവിജയിച്ചി രിക്കുന്നു. ഒരു വായനക്കാരനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നോവലിസ്റ്റ് സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഭീകരദൃശ്യങ്ങൾ യഥാർത്ഥ പ്രതീതി ജനിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അത് അയാളെ ആഴത്തിൽ സ്വാധീനിക്കുകയും ചെയ്യും.

വള്ളിയുടെ അന്ത്യം ചിത്രീകരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിലും ഇത് കാണാവുന്നതാണ്.

"അല്പനേരം മുറിക്കുള്ളിൽ നിന്നപ്പോൾ അവന് പേടിയായി. അമ്മ ഉറങ്ങുകയല്ല അമ്മ ശ്വാസം വിടുകയല്ല. അമ്മ തല്ലുമെന്ന അവന്റെ ഭയം പോയി അവൻ വിളിച്ചു

'അമ്മേ'

"അമ്മ വിളികേട്ടില്ല. അമ്മയുടെ അടുത്തേക്കു പോകാൻ അവന് പേടി.

വള്ളിയുടെ ശരീരമാകെ കോച്ചിവിറച്ചു അവൾ കണ്ണുതുറിച്ചു. മോഹനൻ നടുങ്ങിപോയി. എല്ലാം നിശ്ശബ്ദം, നിശ്ചലം, അത് തന്റെ അമ്മയല്ലെന്നു തോന്നി. അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ അങ്ങനെയല്ല ഇരിക്കുന്നത്., അമ്മ വായ്പൊളിച്ചുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. അത് മറ്റാരോ ആണ്. പിശാച്– ഭൂതം"16

ഇവിടെയും, നോവലിസ്റ്റ് മൃത്യുവിനെ അതിഭീകരതയോടെയാണ് ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ആലപ്പുഴ നഗരത്തിൽ അലയടിക്കുവാൻ പോകുന്ന തൊഴിലാളി വിപ്ലവശക്തി വിലയിരുത്തുമ്പോഴും ഈ ഭീകരത നിഴലാക്കുന്നുണ്ട്.

"നഗരം കറുത്തിരുണ്ടു. ജീവിതം ഉൽകണ്ഠാകുലയായി. അടുത്തനിമിഷം എന്തും സംഭവിക്കാമെന്ന് ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. ആ അഗ്നിപർവ്വതം പുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഏതു സമയത്താണ് അതു പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്നതെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാ'[17]

അങ്ങനെ വെടിവയ്പും ഘോഷയാത്രയും ചില ദിവസങ്ങളിൽ തുടരെ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. നഗരത്തിലെ വസ്തുവകകൾക്ക് തന്നെ യാതൊരു നാശവും സംഭവിച്ചില്ല. പക്ഷേ പേടി! നഗരം സുശക്തമായ സൈനിക താവളമായിട്ടും, അടങ്ങാത്ത പേടി.

ആ ഭയം അടങ്ങുന്ന ഒന്നല്ല അതൊരു ബാഹ്യശക്തി ജനിപ്പിച്ച ഭയവുമില്ല"[18]

ഇതുപോലൊരു ചിത്രമാണ് നോവലിന്റെ അന്ത്യഭാഗത്ത് മോഹനനെകൊണ്ടു ചെയ്യിക്കുന്ന പ്രവൃത്തി. മുൻസിപ്പൽ പ്രസിഡന്റിന്റെ മന്ദിരം മോഹൻ അഗ്നിക്കിരയാക്കുന്നു. ആ ഭീകരത അനുവാചകരിൽപോലും സൃഷ്ടിക്കുവാൻ തകഴിക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

"അങ്ങ് ദൂരെ തീനാക്കുകൾ കിടന്നാടുന്നതു കണ്ടു. അവർക്ക് മനസ്സിലായി അതു മുൻസിപ്പൽ പ്രസിഡന്റിന്റെ പുതിയ കെട്ടിടമാണ്."[19]

തകഴിയുടെ ചിത്രീകരണപാടവത്തിന്റെ ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണിവയെല്ലാം.

കുറിപ്പുകൾ

1. ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി, വായനശാലയിൽ ഒന്നാംഭാഗം, തോട്ടിയുടെ മകൻ നിരൂപണം , കറന്റ് ബുക്സ്, കോട്ടയം, 1981 പു: 47
2. The Characterisation means briefly the setting people in the story with a sufficient degrees of visibility and plausbility. so that they may for the readers emerge form the flab page as more than shadowy names and possess for the time at least the rediments of personality. M.L Robinson, writting for the young people.
3. Forster E.M. Aspeccts of Novel.
4. ശിവശങ്കരപിള്ള തകഴി – തോട്ടിയുടെ മകൻ, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം,1986, പു: 51
5. ടി പു. 139
6. ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി, മുഖവുര, തകഴിയുടെ തെരഞ്ഞെടുത്ത കഥകൾ, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം, 1965.
7. ശിവശങ്കരപിള്ള തകഴി- തോട്ടിയുടെ മകൻ നിരൂപണം, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം 1986, പു: 120.
8. ടി 101
9. കുമാരപിള്ള ജി. അവതാരിക കാരൂരിന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്ത കഥകൾ, നാഷണൽ ബുക് സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം, 1980, പു. 9
10. ശിവശങ്കരപിള്ള തകഴി – തോട്ടിയുടെ മകൻ നിരൂപണം, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം 1986, പുറം 12
11. ശിവശങ്കരപിള്ള തകഴി – തോട്ടിയുടെ മകൻ നിരൂപണം, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം 1986, പുറം 143
12. ശിവശങ്കരപിള്ള തകഴി – രണ്ടിടങ്ങഴി, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം 1989, പുറം 43, 44
13. ടി. 109

14. ശിവശങ്കരപിള്ള തകഴി – തോട്ടിയുടെ മകൻ നിരൂപണം, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം 1986, പുറം 24

15. ശിവശങ്കരപിള്ള തകഴി – തോട്ടിയുടെ മകൻ നിരൂപണം, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം 1986, പുറം 153

16. ശിവശങ്കരപിള്ള തകഴി – തോട്ടിയുടെ മകൻ നിരൂപണം, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം 1986, പുറം 164

17. ശിവശങ്കരപിള്ള തകഴി – തോട്ടിയുടെ മകൻ നിരൂപണം, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം 1986, പുറം 174

18. ശിവശങ്കരപിള്ള തകഴി – തോട്ടിയുടെ മകൻ നിരൂപണം, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം 1986, പുറം 176

19. ശിവശങ്കരപിള്ള തകഴി – തോട്ടിയുടെ മകൻ നിരൂപണം, നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം 1986, പുറം 177

അദ്ധ്യായം - നാല്

ഉപസംഹാരം

കുട്ടനാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ നേരിടുന്ന വൈഷമ്യങ്ങളോടുള്ള അനുഭാവത്തിൽ നിന്നാണ് തകഴിയുടെ മിക്ക കൃതികളും സാർവ്വജനീനമാകുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ വെറും കുട്ടനാട്ടുകാരനായിരിക്കുമ്പോഴും വിശ്വസാഹിത്യകാരനായി തകഴി ഉയരുന്നു. സമ്പന്ന വിഭാഗത്തെ തകഴിയുടെ രചനകളിൽ അപൂർവ്വമായി മാത്രമെ ദർശിക്കുവാൻ കഴിയൂ. ഈ വിരുദ്ധത പരിഹരിക്കുവാനെന്നോണം ചില കൃതിയിൽ അവരെയും പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കുട്ടനാടിലെയും അതിനടുത്ത പ്രദേശങ്ങളിലെയും ആൾക്കാരെപ്പറ്റി എഴുതുമ്പോഴാണ് അദ്ദേഹത്തിലെ എഴുത്തുകാരൻ തെളിയുന്നത്. ഭൂമിയില്ലാത്ത കർഷകനോ, ഭൂമിയുള്ള കർഷകനോ ആരായാലും കുട്ടനാട്ടിലെ കർഷകൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഏറെ ഇഷ്ടമാണ്.കാരണം സ്വന്തം വിയർപ്പ് തുള്ളി കൊണ്ട് ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതാണ് അവന്റെ ജീവിതം.

സ്വയംഭൂവായ ഒരു സാഹിത്യകാരനാണ് തകഴി.എല്ലാ സിദ്ധികളും ജന്മനാ തകഴിക്കുണ്ടായിരുന്നു. മൺമറഞ്ഞ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ സ്വാധീനം അദ്ദേഹത്തിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരുന്നു. കാലം, ഇടപെട്ട് ആളുകൾ, മഹാപുരുഷന്മാരുടെ വ്യക്തിത്വം, ജീവിതം, ജീവിതത്തിലെ വ്യക്തിപരമായ അനുഭവങ്ങൾ, ഇവയെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ സ്വാധീനിച്ച ഘടകങ്ങളാണ്. കൈനിക്കരയുടെ ശിഷ്യനാകാൻ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തകഴിയിലെ സാഹിത്യകാരൻ ഉണരുന്നതായി കരുതണം. കേസരി സദസ്സ് കൂടി ആയപ്പോൾ തകഴിയിലെ സാഹിത്യകാരൻ പൂർണ്ണനായി.

ചരിത്രയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ പകർത്തിവച്ച ഒരെഴുത്തുകാരൻ എന്നതിനെക്കാൾ മാനസിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ നോവലിലൂടെ പ്രകാശിപ്പിച്ച ഒരു കലാകാരൻ എന്ന നിലയിലായിരിക്കും തകഴി ഭാവിയിൽ അറിയപ്പെടാൻ പോകുന്നത്. കാരണം മനുഷ്യബന്ധങ്ങളുടെ കുരുക്കുക്കൾ കഥകളിലൂടെ അഴിച്ചെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരെഴുത്തുകാരനാണ് തകഴി നമ്മുടെ നവോത്ഥാന കാലഘട്ടത്തിലെ എഴുത്തുകാരിൽ ഒരാളായ അദ്ദേഹം സമകാലിക ജീവിതത്തിന്റെ തകർച്ചകൾ സാഹിത്യകലയിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയും, അങ്ങനെ മലയാള ചെറുകഥയിലും, നോവലിലും പുതിയൊരു യുഗം സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്ത എഴുത്തുകാരനാണ്. പൂർണ്ണമായ അപഗ്രഥനത്തിനും വിശകലനത്തിനും വഴങ്ങാത്ത സങ്കീർണ്ണങ്ങളായ മാനസിക ഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ബോധ

വാനായിരുന്നു. പിടികിട്ടാത്ത മനസ്സിന്റെ വ്യാപാരങ്ങളെകുറിച്ച് ആലോചിച്ച് വിസ്മ യിക്കുകയും ഖേദിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു സാഹിത്യകാരനാണദ്ദേഹം.

കേസരി ഏ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയാണ് പാശ്ചാത്യ സാഹിത്യത്തിലേയ്ക്ക് തകഴിയെ നയിച്ചത്. ഇങ്ങനെ തത്വചിന്തകൻമാരുമായും, മന:ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുമായും പരിചയപ്പെടാൻ അവ സരം അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചു. ഇതു തന്റെ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സ്വഭാവ രൂപീകരണത്തിനു സഹായകമായിട്ടുണ്ട്.

വർഗ്ഗസമരത്തിന്റെ കഥയാണ് ആലപ്പുഴ നഗരത്തിലെ തോട്ടിത്തൊഴിലാളികളുടെ കഥ പറയുന്നതിലൂടെ തകഴി അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. നിറം കലർത്താതെ തികച്ചും വസ്തുനിഷ്ഠമായി പച്ച യായ ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അദ്ദേഹം ഈ നോവലിലൂടെ തുറന്നു കാട്ടുന്നു. തലമുറയായി അടിമത്തവും, ദാസ്യവൃത്തിയും അനുഭവിച്ചുവന്ന തൊഴിലാളിവിഭാഗം പാരമ്പര്യത്തെ വെല്ലുവിളി ക്കുവാനും, അനാചാരങ്ങളുടെ വിലക്കുകളെ ലംഘിക്കുവാനും തയ്യാറാകുന്ന ചിത്രം ഈ നോവലിൽ കാണാം. അടിമത്തച്ചങ്ങല പൊട്ടിച്ചെറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അധ:സ്ഥിതവർഗ്ഗം ഉയർത്തെഴു ന്നേല്ക്കുന്നതിന്റെ ചിത്രണം നോവലിന്റെ അവസാനഭാഗത്ത് വളരെ പ്രകടമാണ്. ഉള്ളവനും ഇല്ലാ ത്തവനും തമ്മിലുള്ള അന്തരം കുറച്ചുകൊണ്ടും ചൂഷകരിൽ നിന്ന് ചൂഷിതരെ രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവരുടെ സംഘടിതമുന്നേറ്റം കൊണ്ടും മാത്രമെ സമത്വസുന്ദരമായ സാമൂഹ്യവ്യ വസ്ഥ കൈവരിക്കാനാകൂ എന്ന തകഴിയുടെ ജീവിത വീക്ഷണം ഈ നോവലിലൂടെ വ്യക്ത മാകുന്നു.

രൂപശില്പം വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ വ്യക്തമാകുന്ന ഒരു സംഗതി തകഴിയുടെ മറ്റു നോവലുകളിൽ നിന്ന് തോട്ടിയുടെ മകൻ ഏറെ വ്യത്യസ്തത പുലർത്തുന്നു എന്നതാണ്. കഥാപാത്രങ്ങ ളുടെ ആവിഷ്കാരണത്തിൽ അസൂയാവഹമായ അടക്കവും, ഒതുക്കവും നോവലിസ്റ്റ് പ്രദർശിപ്പിക്കു ന്നതായി കാണാം. ആവശ്യത്തിന് മാത്രം വാക്കുകളെ കൊണ്ടാണ് കഥാപാത്രങ്ങളുടെ ചിത്രീകര ണം അദ്ദേഹം സാധിക്കുന്നത്. പ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങളായ ചുടലമുത്തു, വള്ളി, മോഹനൻ എന്നി വരോടൊപ്പം അപ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങളെയാണെന്ന് കരുതാവുന്ന ഓവർസിയർ, പിച്ചാണ്ടി എന്നി വരും നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നു. സ്വന്തം താല്പര്യത്തിന് മറ്റുള്ളവരെ ബലികഴിക്കാൻ

മടികാണിക്കാത്ത സ്വാർത്ഥിയായ മനുഷ്യന് അനിവാര്യമായി സംഭവിക്കുന്ന തകർച്ച ചുടലമുത്തുവിന്റെ ജീവിതചിത്രീകരണത്തിലൂടെ തകഴി എടുത്തു കാണിക്കുന്നു. നോവലിന്റെ അവസാന ഭാഗത്തു എത്തുമ്പോഴേക്കും വികാരവിക്ഷോഭം പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ശാശ്വത പരിഹാരമാകില്ലെന്ന് മോഹനന്റെ ദുരന്തത്തിലൂടെ നോവലിസ്റ്റ് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

വളരെ നിയന്ത്രണത്തോടുകൂടിയാണ് നോവലിസ്റ്റ് ഈ നോവലിലെ ഭാഷകൈകാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. വാചാലമായി പോയേക്കാവുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ വാക്കുകളിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന മിതത്വം പ്രശംസനീയമാണ്. തോട്ടിതൊഴിലാളികളുടെ ഭാഷാ ശൈലിയുടെ സന്നിവേശം യാഥാർത്ഥ്യ പ്രതീതിക്കു വളരെ സഹായകരമായി തീരുന്നുണ്ട്. വാക്കുകളെ കൊണ്ട് ദൃശ്യപ്രതീതി കൈവരുത്താനുള്ള തകഴിയുടെ വൈഭവം ഈ നോവലിൽ പ്രകടമായി കാണാം.

അനുബന്ധം

i) തകഴിയുമായി ജയമോഹൻ നടത്തിയ അഭിമുഖം

1995 ജനുവരി മാസം 9-ാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ച രാവിലെ 10 മണിക്കാണ് ഈ അഭിമുഖത്തിനുള്ള അവസരം എനിക്ക് ലഭിച്ചത്. തകഴിയുടെ ഗൃഹമായ അമ്പലപ്പുഴയുള്ള ശങ്കരമംഗലം വീടു തന്നെയാണ് ഇതിനു വേദിയായത്. വളരെ സന്തോഷവാനായിട്ടാണ് തകഴി ഈ അഭിമുഖത്തിന് സന്നദ്ധനായത്. അദ്ദേഹവുമായി നടത്തിയ ദീർഘമായ സംഭാഷണത്തിൽനിന്ന് 'തോട്ടിയു ടെ മകൻ' എന്ന നോവലിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഭാഗങ്ങൾ മാത്രമെ ഈ അഭിമുഖ ത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളു.

ജയമോഹൻ: ആദ്യകാലത്ത് ട്രേഡ് യൂണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങളോട് ബന്ധമില്ലാതിരുന്നിട്ടും എങ്ങനെയാണ് സംഘടിത തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ അങ്ങേയ്ക്ക് സാധിച്ചത്? ഒന്നു വിശദീകരിക്കാമോ?

തകഴി : എനിക്ക് ഔദ്യോഗികമായി ട്രേഡ് യൂണിയനുകളുമായി ബന്ധമില്ലായിരുന്നു എന്നല്ലാതെ, ആലപ്പുഴ, കൊല്ലം ഈ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ട്രേഡ് യൂണിയനുകളുമായിട്ട് വളരെ അടുപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ ഔദ്യോഗിക ഭാരവാഹിയൊന്നുമായിരുന്നില്ല. അതിലെ നേതാക്കന്മാരെല്ലാം എന്റെ അടുത്ത സ്നേഹിതന്മാരായിരുന്നു. ശ്രീകണ്ഠൻ നായർ, ടി. വി. തോമസ്, ആർ. സുഗതൻ, എം. എൻ. ഗോവിന്ദൻനായർ തുടങ്ങി ധാരാളം പേർ എന്റെ അടുത്ത സ്നേഹിതന്മാരായിരുന്നു.

ജയമോഹൻ: തോട്ടിയുടെ മകൻ എന്ന നോവൽ രചിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് അങ്ങ് ഏതെങ്കിലും രാഷ്ട്രീയപാർട്ടിയുടെ സജീവ പ്രവർത്തകനായിരുന്നോ?

തകഴി: അല്ല. ഒരു പാർട്ടിയുടേയും സജീവപ്രവർത്തകനായി ഇതുവരെ ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല.

ജയമോഹൻ: ജന്മംകൊണ്ട് അങ്ങ് ഒരു കർഷകനാണ്. കർമ്മം കൊണ്ട് അങ്ങൊരു നോവലിസ്റ്റും. കർഷകനായതുകൊണ്ട് അങ്ങേയ്ക്ക് കർഷക തൊഴിലാളികളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ അപഗ്രഥിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ തോട്ടിത്തൊഴിലാളികളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പഠിക്കാൻ അങ്ങേയ്ക്ക് എങ്ങനെയാണ് അവസരമുണ്ടായത്?

തകഴി : ഞാൻ അമ്പലപ്പുഴ വക്കീലായിരിക്കുന്നകാലത്ത് മുൻസിപ്പൽ വർക്കേഴ്സിന്റെ എല്ലാ യൂണിയനുമായും ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങളെ നേരിട്ടറിയാനും, അവരുടെ കേസുകൾ പഠിക്കാനും എനിക്കവസരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ജയമോഹൻ: സാമൂഹ്യമായും, സാമ്പത്തികമായും അധഃസ്ഥിതവർഗ്ഗക്കാരായ ആളുകളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ അങ്ങേയ്ക്കുണ്ടായ പ്രേരണ എന്താണ്?

തകഴി: ആ ജീവിതം കണ്ടുള്ള പ്രേരണ തന്നെ. പിന്നെ അക്കാലത്ത് ഇടതുപക്ഷരാഷ്ട്രീയവുമായുള്ള ബന്ധം. ഇന്ന് അകന്ന ബന്ധമാണ്. അതിൽ കടന്നു കൂടിയുള്ള ബന്ധമല്ല. അതിന്റെ പ്രവർത്തകരെല്ലാം എനിക്ക് വേണ്ടപ്പെട്ട സ്നേഹിതരായിരുന്നു. പിന്നെ അവരുടെ കേസുകൾ മുഖാന്തിരം അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ ഒരടുത്ത ബന്ധം തന്നെ അവരുമായി ഉണ്ടായിരുന്നു.

ജയമോഹൻ: ഒരു പരിഷ്കൃത ജനവിഭാഗത്തിന് ഇണങ്ങാത്ത ഒന്നാണ് തോട്ടിപ്പണി എന്ന ധാരണയുണ്ടായതിനാലാണ് ഇപ്പോൾ അങ്ങനെ ഒരു വിഭാഗത്തെ മുൻസിപ്പാലിറ്റികൾ ഇല്ലാതാക്കിയത്. ഇതിൽ അങ്ങയുടെ കൃതി എന്തെങ്കിലും സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ടോ?

തകഴി: സ്വാധീനുമുണ്ടോ എന്നെനിക്കറിയില്ല . ഉണ്ടായിരിക്കാം, അല്ലെ ങ്കിൽ ഇല്ല ായിരിക്കാം. അതൊക്കെ നിശ്ചയിക്കേണ്ടത് ഭാവി ചരിത്രമാണ്.

ജയമോഹൻ: തോട്ടിയുടെ മകൻ എന്നതുപോലെ തോട്ടികളിൽനിന്നും മറ്റൊരു കൃതി ഉണ്ടായല്ലോ? നാഗവള്ളി ആർ. എസ് കുറിപ്പിന്റെ തോട്ടി എന്ന നോവൽ. ആ കൃതി എങ്ങനെയാണ്?

തകഴി: അദ്ദേഹം ആലപ്പുഴയിൽ താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. അയാളുടെ പിതാവ് അവിടുത്തെ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു വക്കീലായിരുന്നു. അങ്ങനെ ആ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുകയും, നോവൽ എഴുതുകയും ചെയ്തു. ഞാനാകൃതി വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. നല്ല നോവലാണ്.പ്രത്യേകിച്ച് അഭിപ്രായമൊന്നുമില്ല.

ജയമോഹൻ: സമൂഹത്തിലെ ഉന്നത വൃത്തങ്ങളിൽ നിന്നും അകന്നു മാറി അധഃസ്ഥിതവർഗ്ഗത്തെ മാത്രം നോക്കി കാണാൻ മാർക്സിയൻ ജീവിത വീക്ഷണം അങ്ങയെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഒന്നു വിശദീകരിക്കാമോ?

തകഴി: ജീവിതത്തെ ഞാൻ മാർക്സിയൻ ഐഡിയോളജി വെച്ച് പഠിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ശരിയാവില്ല. ജീവിതത്തെ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുകയായിരുന്നു. പിന്നെ ആ ജീവിതത്തെ വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ മാർക്സിന്റെ ചിന്തകൾ എന്നെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ടാവാം.

ജയമോഹൻ: തോട്ടിയുടെ മകന്റെ രചനയിൽ റിയലിസത്തിന്റെ സാങ്കേതിക മാർഗ്ഗം അങ്ങ് സ്വാഭാവികമായിതന്നെ ഉപയോഗിക്കുകയായിരുന്നുവോ?

തകഴി: ങ്ഹ... ഞാൻ എഴുതിപ്പോയി. അതിൽ റിയലിസം ഉണ്ടായിരിക്കാം. ഇല്ലായിരിക്കാം. എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. Realist സാങ്കേതികമാർഗ്ഗം ബോധപൂർവ്വം ഞാൻ ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല. എഴുതി. ആസാങ്കേതികമാർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കാം, നോവൽ എഴുതപ്പെട്ടത് എന്നേ എനിക്ക് പറയാനൊക്കുകയുള്ളു.

ജയമോഹൻ: തോട്ടിയുടെ മകന്റെ രചനയുടെ അവസാനഭാഗത്ത് എത്തുമ്പോൾ തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന് ഒരു ക്ഷീണം സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്? മോഹനന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ. അതിൽ അങ്ങയുടെ അഭിപ്രായമെന്താണ്?

തകഴി: എനിക്കഭിപ്രായമൊന്നുമില്ല. ആ മൂന്ന് തലമുറയുടെ കാര്യങ്ങളെഴുതി. സമൂഹത്തിന് വലിയ മാറ്റമൊന്നും തോട്ടികളോടുള്ള സമീപനത്തിൽ വന്നിട്ടില്ല. അപ്പോൾ വലിയ മാറ്റത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനം പരാജയപ്പെട്ടുപോകും.

ജയമോഹൻ: ഈ കൃതി പൂർണ്ണമായും തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെ വിജയമെന്ന് പറയാൻ സാധിക്കുമോ?

തകഴി: തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെ വിജയമോ, തോൽവിയോ എന്നൊന്നും എനിക്ക് പറയാനാവില്ല. എന്നാൽ തോട്ടികളെന്ന വർഗ്ഗത്തിന്റെ അന്നത്തെ ആ അവസ്ഥ ഞാൻ എഴുതിയെന്നേയുള്ളു. ഇപ്പോൾ തോട്ടികളില്ല. നിയമപ്രകാരം തന്നെ നിരോധിക്കപ്പെട്ട ഒന്നാണത്. ഇന്നുള്ളവർക്ക് അങ്ങനെയുള്ളൊരു വർഗ്ഗത്തെ ചരിത്രത്തിൽ മാത്രമെ കാണാൻ സാധിക്കൂ.

ജയമോഹൻ: തോട്ടിയുടെ മകൻ എന്ന നോവലിൽ തുടങ്ങുന്ന തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെ വിജയം രണ്ടിടങ്ങഴിയിലെത്തുമ്പോൾ അതു പൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുന്നതായി കാണാൻ കഴിയും.

തകഴി: ങ്ഹ (ചിരിക്കുന്നു) അങ്ങനെ ചോദിച്ചാൽ എനിക്കറിയില്ല. അവിടെയൊന്നും വിജയമുണ്ടാകു ന്നില്ലല്ലോ. പിന്നെയും സമരമല്ലേ... സംഘടതിത വർഗ്ഗമായി തീരുന്നു തീരാനാഗ്രഹി

ക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ ഈ രണ്ടു നോവലിലും തൊഴിലാളി വർഗ്ഗം ഒന്നും നേടുന്നതായി തോന്നുന്നില്ല. അതൊരു വലിയ നേട്ടമാണെങ്കിൽ നേട്ടമാണ്.

ജയമോഹൻ: തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെ വിജയത്തിന് തോട്ടിയുടെ മകനിലെ മോഹനൻ എന്ന കഥാപാത്രം സാങ്കേതിക തടസ്സമായിതീരുന്നു എന്ന് താങ്കൾക്ക് തോന്നുന്നുണ്ടോ?

തകഴി: ഇല്ല. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. എന്റെ സങ്കല്പമനുസരിച്ച് അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. നോവലിനെ ക്കുറിച്ച് എന്റെ മനസ്സിലുള്ള 'സ്കീം' അങ്ങനെയായിരുന്നു.

ജയമോഹൻ: മറ്റു നോവലുകളിൽനിന്ന് തോട്ടിയുടെ മകനെ വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നത് അതിൽ ലൈംഗി കമായ അരാജകത്വത്തെ ഒഴിവാക്കിയതാണെന്ന് തോന്നുന്നു. ഇത് താങ്കൾ ബോധപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ച ഒരു വഴിയാണോ?

തകഴി: ലൈംഗിക ബന്ധം അതിൽ വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നതൊരുമേന്മയായി ഞാൻ കരു തുന്നില്ല. ജീവിതത്തിലെ അവിഭാജ്യമായ ഒന്നാണ് ലൈംഗികബന്ധം. അതിനെ നിഷേധി ക്കാനൊക്കില്ല . അതിനെവെറുക്കാൻ പാടില്ല . ബൈബിൾ തന്നെ പറയുന്നുണ്ട് ലൈംഗികബന്ധമില്ലെന്നുവന്നാൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന് തന്നെ നിലനില്പില്ലെ ന്ന് വരും. അതിൽ നിരോധനം ഒരു അപകടമാണ്. അതിനോട് ഭ്രഷ്ട് കല്പിക്കുന്നതു കഷ്ടമല്ലേ. വംശ വിച്ഛേദം വന്നു പോകില്ലേ.

ജയമോഹൻ: 1947 ലാണ് ഈ നോവൽ രചന നടക്കുന്നത്. അന്നു അലയടിച്ചിരുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യസ മരമായും അന്ന് കേരളത്തിലുത്ഭവിച്ച കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുമായൊക്കെ ഇതിനെന്തെ ങ്കിലും ബന്ധമുണ്ടോ?

തകഴി: ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ അതിലെ പ്രവർത്തകരെ വ്യക്തിപരമായി എനിക്കു പരിചയമുണ്ടായിരുന്നു എന്നല്ല ാതെ അതിൽ ഞാൻ സജീവപ്രവർത്തകനായിരുന്നില്ല . സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിലും സജീവമായി ഞാൻ (ഒരിക്കലും) പങ്കെടുത്തിരുന്നില്ല. എങ്കിലും അതിലെ നേതാക്കന്മാരുമായി വളരെ അടുത്തബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ജാഥയ്ക്കോ, സമര ത്തിനോ പങ്കെടുക്കാൻ ഞാൻ പോയിട്ടില്ല. എങ്കിലും ആ സമരം എന്റെയും മനസ്സിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു.

ജയമോഹൻ: പുരോഗമന പ്രസ്ഥാന പ്രവർത്തകരായ എഴുത്തുകാർക്ക് പാർട്ടിയുമായി ബന്ധം വേണമെന്ന് കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കൽക്കത്ത തീസിസ്, നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ ാ. അക്കാലത്ത് അതിനെ എങ്ങനെയാണ് നോക്കിക്കണ്ടത്.

തകഴി: 'വെറും ശുംഭത്വം' എന്നല്ലാതെ എന്തു പറയാൻ.

ജയമോഹൻ: താങ്കളുടെ സുഹൃത്തും സഹപ്രവർത്തകനുമായ കേശവദേവ് ഇതേ നിലപാടാണോ സ്വീകരിച്ചത്?

തകഴി: എന്നെക്കാൾ ഉറക്കെ പരസ്യമായി അതിനെ എതിർത്തത് ദേവായിരുന്നു.

ജയമോഹൻ: ഈ നോവലിലെ ഇതിവൃത്തത്തിന് യഥാർത്ഥ സംഭവുമായി ബന്ധമുണ്ടോ?

തകഴി : ഇത് നടന്ന സംഭവമല്ല . നടന്നേക്കാവുന്ന സംഭവമാണെന്ന് പറയാം.

ജയമോഹൻ: പാശ്ചാത്യസാഹിത്യകാരന്മാരുടെ കൃതികളുമായുള്ള ബന്ധം താങ്കളുടെ രചനാ പ്രക്രിയയെ എങ്ങനെയാണ് സ്വാധീനിച്ചത്?

തകഴി: തിരുവനന്തപുരത്ത് പഠിക്കുമ്പോഴാണ് ഞാൻ കേസരിയെ പരിചയപ്പെടുന്നത്. പാശ്ചാത്യ സാഹിത്യത്തിന്റെ വാതിൽ എനിക്ക് മുന്നിൽ തുറന്നിട്ടത് അദ്ദേഹമാണ്. മോപ്പസാങ്ങ്, സോളോ, ചെക്കോവ്, ടോൾസ്റ്റോയ്, തുർഗനെവ് തുടങ്ങിയ നിരവധി സാഹിത്യകാരന്മാരെ ഞാൻ പരിചയപ്പെട്ടു എങ്കിലും അവരുടെ കൃതികൾ എന്റെ രചനയെ, അതായത് ഇതിവൃത്ത സ്വീകാര്യത്തിലും മറ്റും സ്വാധീനിച്ചു എന്ന് പറയാനാവില്ല. എന്നാൽ പുതിയ രചനാസങ്കേതങ്ങളെ പരിചയപ്പെടാനും കൃതികളിൽ അവതരിപ്പിക്കാനും എനിക്ക് സ്വാധീനിച്ചത് അവരുടെ കൃതികളുമായുള്ള പരിചയമാണ്.

ii) ഗ്രന്ഥസൂചി

1. *അപ്പൻ കെ. പി.* — കലഹവും വിശ്വാസവും, കോട്ടയം, ഡി. സി. ബുക്സ്, 1986

2. ടി. — മാറുന്ന മലയാള നോവൽ, ആലപ്പുഴ ഗൗതമി പബ്ളിക്കേഷൻസ് & ഡിസ്ട്രിബ്യൂട്ടേഴ്സ്, 1987.

3. അശോകൻ കെ. — നോവൽ മലയാളത്തിൽ, കോട്ടയം സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, 1988

4. അച്യുതൻ. എം. — നോവൽ പ്രശ്നങ്ങളും, പഠനങ്ങളും, കോട്ടയം സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം 1983

5. ഖരിം. എം. എ. — തകഴിയും പ്രേംചന്ദും, കോട്ടയം, കറണ്ട്ബുക്സ്, 1985

6. *കുമാരിപിള്ള. ജി* — കാരൂരിന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്ത കഥകൾ, അവതാരിക , കോട്ടയം സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണ സംഘം, 1986

7. *കൃഷ്ണപിള്ള. എൻ* — കൈരളിയുടെ കഥ, കോട്ടയം സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, 1982

8. *ജയചന്ദ്രൻ ടി. എൻ.* — നോവലിസ്റ്റിന്റെ ശില്പശാല, കോട്ടയം സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, 1982

9. *ജോർജ്ജ് ഇരുമ്പയം* — ആദ്യകാല മലയാള നോവൽ, കോട്ടയം സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, 1988

10. *ജോർജ്ജ് ഇരുമ്പയം* — മലയാള നോവൽ പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, കോട്ടയം സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണ സംഘം, 1984

11. *തരകൻ കെ. എം.* — നോവൽ സാഹിത്യ ചരിത്രം, കേരള സാഹിത്യഅക്കാദമി, തൃശൂർ, 1980

12. ടി — ആധുനിക നോവൽ ദർശനം, കോട്ടയം സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, 1982

13. തോമസ് തുമ്പമൺ — മലയാള നോവലിന്റെ വേരുകൾ, കോട്ടയം സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, 1983

14. പോൾ എം. പി. — നോവൽ സാഹിത്യം, കോട്ടയം സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, 1980

15. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള. എ. — നോവൽ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ, കോട്ടയം സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, 1984

16. ടി — കേസരിയുടെ സാഹിത്യ വിമർശനങ്ങൾ, കോട്ടയം സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, 1984

17. ബാലകൃഷ്ണൻ പി. കെ. — നോവൽ സിദ്ധിയും സാധനയും, കോട്ടയം സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, 1978

18. ബാലകൃഷ്ണൻ നെടിയംവീട്ടിൽ — നോവൽ പഠനങ്ങൾ, കോട്ടയം ഡി. സി ബുക്സ്, 1989

19. മുണ്ടശ്ശേരി — വായനശാലയിൽ ഒന്നാം ഭാഗം, കോട്ടയം കറന്റ് ബുക്സ്, 1981

20. മേനോൻ എം. കെ. — പ്രത്യക്ഷവൽക്കരണം നോവലിൽ, കോട്ടയം കറന്റ് ബുക്സ്, 1989

21. ശിവശങ്കരപിള്ള തകഴി — തോട്ടിയുടെ മകൻ, കോട്ടയം സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, 1986

22. ടി — രണ്ടിടങ്ങഴി, കോട്ടയം സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, 1989

23. ടി — ചെമ്മീൻ, കോട്ടയം സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, 1991

24. ടി — തലയോട്, കോട്ടയം സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, 1993

25. ടി — എന്റെ ബാല്യകാലകഥ, തൃശൂർ മംഗളോദയം, 1967

26. ടി — എന്റെ വക്കീൽ ജീവിതം ഓർമ്മയുടെ തീരങ്ങളിൽ, കോട്ടയം സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണ സംഘം, 1985

27. ടി — തെരഞ്ഞെടുത്ത കഥകൾ, കോട്ടയം സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, 1965

28. ടി — ഏണിപ്പടികൾ, കോട്ടയം സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, 1964.

29. *ശരത്ചന്ദ്രൻ കെ. പി.* — നോവലുകളിലൂടെ, കോട്ടയം സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, 1987

30. സുരേന്ദ്രൻ കെ. — നോവൽ സ്വരൂപം, കോട്ടയം സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, 1992

31. *സുകുമാർ അഴീക്കോട്* — നോവൽ (സി. ജെ. പ്രബന്ധങ്ങൾ), സി. ജെ. സ്മാരക സമിതി, കൂത്താട്ടുകുളം.

English

1. *Abrahams M.H.* — A Glossery of Literary terms, Macmillan Company of India Limited, p.43

2. *Chosen P.S* — Modern Social Theory, Chelliman educational Books Ltd, London, 1965 p.112

3. *Edwin Philip* — The Theory of the Novel

4. *Edward B Tyler* — Primitive Culture, Volume No. 1, Murray London, 1941 p.18

5. *Forster E.M.* Aspects of the Novel Delhi Macmillan Company of India 1962

6. *Gardner A.J.* Italiyan Literature, London Earnest Benny 1928 p.46

7. *Ralfox* The Novel and the People, Unwin Brothers Limited, London 1948 p.57

8. *Willson- Collin* The Craft of the Novel, London Victor Qualoze 1977, p.30

ലേഖന സൂചി

1. *അശോകൻ. കെ.* — തകഴിയുടെ നോവലുകൾ – അതിലെ ലംഗികത്വത്തിന്റെ അത്യന്തിക സ്വാധീനം, ഭാഷാപോഷിണി, പുസ്തകം 8 ലക്കം 6, 1985
2. *അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ. കെ* — തകഴിയും മലയാള സാഹിത്യവും, ഭാഷാപോഷിണി, പുസ്തകം 8, ലക്കം 6, 1985
3. *കൊടുപ്പുന്ന* — രണ്ടിടങ്ങഴിയും ചെമ്മീനും, ഒരു തൻമാത്രാ നിരീക്ഷണം, ഭാഷാപോഷിണി, പുസ്തകം 8, ലക്കം 6, 1985
4. *ജോർജ്ജ് ഓണക്കൂർ* — "തോട്ടിയുടെ മകൻ", ഭാഷാ സാഹിതി, കേരള സർവ്വകലാശാല പ്രസിദ്ധീകരണം 1985
5. *തോമസ് തുമ്പമൺ* — തകഴിയുടെ കൃതകളിലെ വൈയക്തികതയും സമൂഹശാസ്ത്രപരമായ സമീപനം, ഭാഷാ പോഷിണി പുസ്തകം 8, ലക്കം 6, 1985
6. *പവനൻ* — തകഴി എന്ന മനുഷ്യൻ, ഭാഷാപോഷിണി, പുസ്തകം 8, ലക്കം 6, 1985.
7. *ബഷീർ. എം. എം.* — തകഴിയുടെ ചെറുകഥകൾ, ഭാഷാപോഷിണി, പുസ്തകം 8 ലക്കം 6, 1985
8. *രാഘവൻപിള്ള.* — എന്നാലിനിയൊരു കഥയുരചെയ്യാം, കയറിനെക്കുറിച്ച് ചില ചിന്തകൾ, ഭാഷാപോഷിണി, പുസ്തകം 8 ലക്കം 6 1985

9. *വസന്തൻ എസ്. കെ* — തകഴിയുടെ നോവലുകളിലെ സമൂഹം,ഭാഷാപോഷിണി, പുസ്തകം 4 ലക്കം 5, 1981

10. *വേലായുധൻപിള്ള. പിവി* — തകഴിയുടെ ഒരു പുതിയ മുഖവുര, ഭാഷാപോഷിണി, പുസ്തകം 8, ലക്കം 6, 1985

11. *ശിവദാസൻ സി. പി.* — തകഴിയുടെ ആഖ്യാനശൈലി,ഭാഷാപോഷിണി, പുസ്തകം 8, ലക്കം 6, 1985.

12. *ശിവശങ്കരപിള്ള തകഴി* — നോവൽ രചനയുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ, സി. വി. സ്മാരക പ്രഭാഷണം, 1988, കേരള സർവ്വ കലാശാല പ്രസിദ്ധീകരണം